

Cảm Ôn Em Vì Đã Ở Bên Anh

Contents

Cảm Ôn Em Vì Đã Ở Bên Anh	2
1. Chap 1 : Trở Về Việt Nam	2
2. Chap 2 : Trà Sữa Nơi Lần Đầu Gặp	3
3. Chap 3 : King Queen School	5
4. Chap 4 : Cuộc Sống Ở Trường Mới	6
5. Chap 5: Khu Vườn Bí Mật	7
6. Chap 6 : Nơi Ta Gặp Nhau	8
7. Chap 7 : Ngày Ra Mắt	9
8. Chap 8 : Kí Ức Của Trăng	11
9. Chap 9 : Định Mệnh Của 2 Ta	12
10. Chap 10 : Nguyệt Linh Và Minh Triết	13
11. Chap 11 : Tin Đồn , Quen Nhau Sao ?	14
12. Chap 12 : Rắc Rối Lớn	16
13. Chap 13 : Không Ai Được Đụng Vào Cô Ấy	17
14. Chap 14 : Lời Hứa Dành Cho Người Tôi Yêu	18
15. Chap 15 : Nụ Cười Ấm Ấp	19
16. Chap 16 : Buổi Party	21
17. Chap 17 : Điệu Valse Đầu Tiên	22
18. Chap 18 : Lời Tỏ Tình Ngọt Ngào	24
19. Chap 19 : Náo Loạn Tại Trường	25
20. Chap 20 : Buổi Hẹn Hò Đáng Nhớ	27
21. Chap 21 : Bình Yên Trước Phong Ba	28
22. Chap 22 : Quá Khứ Không Thể Nào Quên	29
23. Chap 23 : Sự Khởi Đầu Cho Những Rắc Rối	31
24. Chap 24 : Hôn Thê Sao ? Cô Ấy Là Người Tôi Yêu	32
25. Chap 25 : Đồ Ngốc , Anh Là Của Em	34
26. Chap 26 : Công Khai Tình Cảm , Anh Ấy Là Của Tôi !	35
27. Chap 27 : Ngày Ngọt Ngào	36
28. Chap 28 : Bạn Học Mới	38
29. Chap 29 : Ghen Tuông	39
30. Chap 30 : Bí Mật Không Thể Nói Ra	40
31. Chap 31 : Tranh Giành Người Mình Yêu	42
32. Chap 32 : Hiểu Lầm	43
33. Chap 33 : Lạnh Nhạt	44
34. Chap 34 : Hiểu Lầm Nói Tiếp Hiểu Lầm	46
35. Chap 35 : Giải Thích ! Liệu Có Còn Tin Nhau ?	47
36. Chap 36 : Tìm Ra Sự Thật	48
37. Chap 37 : Bày Tỏ Nỗi Lòng	50
38. Chap 38 : Quyết Định Buông Tay	51
39. Chap 39 : Mất Tích	52
40. Chap 40 : Kẻ Chủ Mưu . Tìm Ra Được Tung Tích	53

41. Chap 41 : Hành Động Ngu Ngốc	55
42. Chap 42 : Quay Trở Về Bên Anh	56
43. Chap 43 : Mãi Mãi Bên Nhau	57

Cảm Ơn Em Vì Đã Ở Bên Anh

Giới thiệu

1 câu chuyện nói về nàng tiểu thư tính tình trẻ con và chàng thiếu gia lạnh lùng. Hai người 2 tính cá

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cam-on-em-vi-da-o-ben-anh>

1. Chap 1 : Trở Về Việt Nam

Sân bay Tân Sơn Nhất , 8h00 sáng ...

“Xin thông báo , chuyến bay VietNam Airline từ New York về Tp HCM sẽ đáp xuống sân bay vào khoảng 10 phút nữa ...” Tiếng nhân viên phát thanh vang vọng khắp cả sân bay . Tại nơi đây đã chứng kiến bao nhiêu cuộc chia ly và hội ngộ . Họ ra đi mang theo những ước mơ và hoài bão, họ về mang theo những nhớ nhung và yêu thương . Sân bay lúc nào cũng nhộn nhịp , người cười kẻ khóc . Bao nhiêu cảm xúc đều vỡ òa vào lúc này . 15 phút sau tại sảnh chờ , dòng người ủa ra với bao nhiêu tâm trạng . Sân bay đang ồn ào bỗng chốc im lặng 1 cách lạ thường , thời gian và không gian như ngưng đọng lại và rồi ...

- Nhìn kìa , nhìn kìa cô bé đó đẹp thật - Người lạ mặt 1

- Không biết con cái nhà ai mà xinh quá ha ! - Người lạ mặt 2

- Em ơi , làm bạn gái anh đi . - Người lạ mặt 3

Nó vừa xuống , vừa ra khỏi cổng thì đã thấy cảnh tượng như thế này . Hôm nay , nó bận áo bull hở 1 bên vai cùng với chiếc quần short kèm với đôi giày búp bê và kính bản to che nửa khuôn mặt của nó . Nó nhìn xung quanh như tìm kiếm 1 ai đó nhưng rồi lại buồn hiu vì thất vọng . Nó đang định kéo valy đi thì bỗng có 1 tiếng nói cất lên :

- Cô bé , cho anh được phép đưa em về nhà nhé ! - Chàng trai đó lên tiếng

” Sao giọng nói này nghe quen quen vậy ta ? ” Nó trầm nghĩ . Vừa quay lại , nó đã gặp ngay khuôn mặt đang tươi cười của anh trai nó . Anh trai nó còn đang định nói gì đó thì con bé đã nhào vào ôm anh thật chặt .

- Nhóc con , có nhớ anh không ?

Nó không trả lời chỉ gật đầu thay cho lời nói

- 4 năm không gặp mà nhìn em lớn hẳn ra ha !

- Nè , em cũng phải lớn chứ . Nếu cứ nhỏ hoài thì để anh bắt nạt em à ? - Nó vừa nói vừa làm mặt xấu .

- Được rồi , được rồi . Anh xin lỗi được chưa ? H về nhà thôi , ba mẹ đang mong chờ nàng tiểu thư của 2 người về đó ! - Anh nó xách valy và đưa nó ra xe , tiện thể trêu ghẹo nó 1 chút .

Nó không nói gì chỉ lườm anh trai nó rồi leo lên xe để anh nó chở về . Nó chỉ đi có 4 năm mà thành phố đã ít nhiều có sự thay đổi . Mặc dù không nhiều nhưng có những chỗ nó lại không nhớ ra. Nó ở nước ngoài mọi thứ đều có đủ , không thiếu thốn 1 thứ gì nhưng có 1 thứ khiến nó rất là nhớ và mong ngóng mỗi ngày đó chính là bữa cơm gia đình . Nó nhớ những món mà mẹ nó nấu , nhớ những lúc cả gia đình quây quần bên nhau .

~~ Pro5 nka

~+ Nó - Hoàng Ngọc Hân : 17 tuổi , là con gái độc nhất của tập đoàn Hoàng thị . Tính tình khá là trẻ con nhưng lúc nào cũng tỏ ra mình là người lớn .

+ Anh trai nó - Hoàng Minh Nhật : 19 tuổi . Cực kì lạnh lùng nhưng lại rất yêu thương em gái . Tổng giám đốc tập đoàn Hoàng thị

~~Sau bao nhiêu ngày mong chờ , cuối cùng nó cũng trở về nhà . Bác quản gia vừa mở cửa , chưa kịp nói 1 tiếng thì nó chỉ mỉm cười với bác quản gia rồi chạy như bay vào trong nhà . Minh Nhật thì khổ sở hơn vì phải xách hành lý cho đứa em gái bảo bối .

-Ba , mẹ con nhớ 2 người quá ! - Nó vừa vào nhà đã chạy lại ôm chầm lấy ba mẹ nó . Nó nhớ vòng tay của ba mẹ nó , nhớ tới sự yêu thương mà cả 2 dành cho nó .

- Con gái cưng , cuối cùng con cũng về ! Ba mẹ cũng nhớ con nhiều lắm . - Ba nó lên tiếng , ông vừa xoa đầu nó vừa nói .

- Nè nhóc con . Em vừa về đã tính hành hạ anh rồi hay sao hả ? - Anh nó vừa vào đã nhìn thấy cảnh tượng như thế này : 1 nhà 3 người ôm nhau thắm thiết . Minh Nhật chỉ còn biết ngao ngán thở dài . Chẳng hạn mà cả nhà cùng cười ồ lên vì câu nói của Minh Nhật . Đã lâu lắm rồi , căn nhà mới ngập tràn tiếng cười như thế này . Không khí ấm áp đang bao trùm khắp mọi nơi trong ngôi nhà ấy .

End chap 1

~ Chewry

~

2. Chap 2 : Trà Sữa Nơi Lăn Đầu Gặp

” Cốc .. cốc .. ” ” Cạch ...”

- Ngọc Hân , dậy đi con ! - Mẹ nó vừa vào phòng đã thấy nó cuộn tròn trong chăn . Bà chỉ biết lắc đầu rồi cười .

- Ưm ... cho con 5' nữa thôi mẹ . - Nó nói với giọng ngái ngủ .

- Con bé này ... 5' nữa phải xuống đó . Ba mẹ sẽ chờ con .

Mẹ nó nói xong thì đi ra ngoài , căn phòng lại trở nên im ắng . Nó vẫn còn cuộn tròn trong chăn, mắt thì nhắm nghiền , miệng thì cười toe toét . 1s ... 2s ... 3s ... Nó lăn lộn 1 hồi rồi cũng chịu dậy và vào phòng tắm để làm VSCN .

Tại phòng ăn ...

Bánh mì , trứng ốp la , pate , bơ , mứt , sữa , nước trái cây . (t/g : ăn sáng thôi mà sao lắm thế ?) Nó vừa từ trên lầu bước xuống đã thấy 1 bàn đầy đồ ăn .

- Mọi người buổi sáng vui vẻ ! - Nó mỉm cười , nói với cả nhà rồi ngồi vào bàn .

- Mèo lười , cuối cùng cũng chịu dậy rồi à ?

Minh Nhật mới sáng sớm đã chọc con bé . Hân Hân chỉ mỉm cười không nói gì nhưng dưới gầm bàn , chân của Minh Nhật đang phải chịu sự đả kích rất lớn từ Ngọc Hân . Minh Nhật chỉ còn biết xanh mặt và cắn răng chịu đau . Ba nó thì đang đọc báo nên không để ý gì đến 2 đứa con . Mẹ nó thì đang lo lấy đồ ăn cho ba nó nên cũng không biết trận chiến đang diễn ra dưới gầm bàn .

- Ngọc Hân , ngày mai con bắt đầu đi học nhé ! Ba đã chọn trường cho con rồi , là 1 ngôi trường dành cho con nhà khá giả . - Ba nó vừa đặt báo xuống đã nói , ông nhìn nó với ánh mắt đầy yêu thương .

- Dạ , con biết rồi ! - Nó lễ phép đáp .

- Thôi cả nhà ăn sáng đi .

Buổi sáng của gia đình nó trải qua trong những tiếng cười nói và không khí ấm áp của gia đình .

~~~o0o

~~~ Ba , mẹ con đi uống trà sữa nhé ! - Nó vừa từ trên lầu đi xuống đã thấy ba mẹ nó đang ngồi uống trà nên đã chạy lại mỉm cười và nói .

- Ủ , đi rồi nhé về sớm nhé con gái . - Mẹ nó nói .

- Dạ .

Nó bận đồ khá là đơn giản , chiếc đầm màu hồng phấn tôn lên nước da trắng của nó . Tóc thắt bím để qua 1 bên kèm với đôi giày búp bê , nhìn nó bây giờ cực kì dễ thương . Quán trà sữa mà Hân Hân muốn đến chính là " Blue Sky " , 1 quán trà sữa mang màu chủ đạo là xanh da trời . Mang đến ọi người cảm giác bình yên và mát lạnh như đang đứng dưới bầu trời xanh bát ngát đầy gió . Hân Hân đẩy cửa bước vào , chị nhân viên nhìn nó ngỡ người 1 lát rồi như bừng tỉnh và hỏi nó :

- Xin hỏi quý khách dùng gì ?

- Cho em 1 Hồng Trà nhé chị , em cảm ơn . - Nó mỉm cười nói rồi sau đó chọn bàn gần cửa sổ để ngồi . Hân Hân ngắm đường phố buổi tối , nhìn dòng người qua lại , khắp nơi đều sáng đèn nên nhìn rất lung linh và huyền ảo .

- Hồng Trà của em . - Chị nhân viên bưng ly nước đến bàn nó , cười nói .

Nó gật đầu thay cho lời cảm ơn , vừa uống vừa ngắm đường phố về đêm .

" Leng ... keng ..." tiếng chuông cửa vang lên , bước vào là 2 chàng trai , 1 ấm áp và 1 lạnh lùng . 2 người như nước và lửa nhưng khi đứng gần nhau lại là 1 bức tranh hài hòa . 1 người luôn mỉm cười như một vầng thái dương ấm áp , 1 người thì lạnh lùng như tảng băng ngoài Bắc Cực . Từ khi cả 2 bước vào đã là tâm điểm chú ý của tất cả mọi người trong quán . Đến cả chị nhân viên cũng phải hồn treo lơ lửng trên 9 tầng mây . 1 lúc sau chị nhân viên mới choàng tỉnh rồi lắp bắp hỏi :

- Xin ... xin hỏi quý khách dùng gì ?

- 1 trà sữa và 1 trà mật ong , cảm ơn . - Chàng trai lạnh lùng lên tiếng rồi sau đó cả 2 ra bàn đối diện bàn nó để ngồi . Nó đang chìm trong thế giới riêng của nó nên không để ý đến 2 chàng trai vừa vào . Còn chàng trai lạnh lùng từ khi bước vào đã chú ý đến nó vì chỉ có mình nó là không thèm quay lại nhìn hân dù chỉ 1 chút . Hân 1 phần vì tò mò nên mới chọn bàn đối diện để quan sát nó . End chap 2

~ Chewry

~

3. Chap 3 : King Queen School

Trở lại với nó , nó đang suy nghĩ , về nhiều thứ lắm . Ba mẹ nó , ông anh trai nó và quan trọng nhất là về ngôi trường mà nó sắp theo học . Nó háo hức và mong chờ tới ngày mai lắm . Biểu cảm trên khuôn mặt nó thay đổi theo từng dòng cảm xúc . Nó nhìn ra ngoài rồi thoáng cười , 1 nụ cười làm say mê lòng người . Hân Hân không hề hay biết rằng có 1 người luôn lén nhìn nó và trái tim thoáng chốc lồi mắt 1 nhịp vì nụ cười của nó .

- Nhật Phong , bên công ty Cosme đã tung ra bộ sưu tập mới rồi đó . Tính sao đây ? - Chàng trai có nụ cười tỏa nắng hỏi hân .

Tuần sau bên công ty chúng ta sẽ tung ra bộ sưu tập mới , ra mắt với những đối tượng khách là nữ ở độ tuổi đôi mươi . Chắc chắn sẽ gây tiếng vang khắp cả nước . Cậu cứ chờ xem . - Hân nói với chất giọng lạnh lùng khiến người nghe cảm thấy lạnh hết cả sống lưng .

~~ Pro5 nhé

+ Trần Nhật Phong - hân : 17 tuổi . Ít nói , lạnh lùng , thiếu gia của 1 tập đoàn chuyên về trang sức nổi tiếng khắp thế giới . Là 1 hotboy nổi tiếng lạnh lùng trong trường .

+ Thái Minh Triết : 17 tuổi . Hay cười , vui vẻ nhưng đôi khi cũng khiến cho người khác có cảm giác sợ hãi . Bạn thân của hân và là trợ thủ đắc lực ở công ty hân , cũng là 1 hotboy nổi tiếng trong trường .

Sáng hôm sau ...

Hôm nay là ngày Hân Hân đi học ở trường mới . Nó háo hức từ hôm qua đến giờ . Sáng nay nó dậy rất là sớm , làm VSCN xong thì đã chạy đi lấy đồng phục mặc vào . Đồng phục trường nó nhìn khá là dễ thương , nữ thì mặc váy ngắn , áo sơ mi trắng có thắt nơ và áo vest . Nam thì quần dài , áo sơ mi trắng và cà vạt cùng với áo vest khoác bên ngoài . Nó đứng soi mình trong gương và tự cười thầm 1 mình (t/g : chỉ thiếu có 1 câu : Gương kia ngự ở trên tường , thế gian ai đẹp được dường như ta ?) . Hân Hân lấy balo rồi chạy như bay xuống nhà để ăn sáng .

- Ba, mẹ chúc 2 người buổi sáng vui vẻ . - Nó ngồi vào bàn và cười nói .

- Cảm ơn con , ăn sáng đi rồi đi học . - Ba nó nói .

- Dạ .

Cả nhà thấy nó cứ cười hoài nên tâm trạng cũng vui theo nó . Ăn sáng xong thì Minh Nhật chở nó đi học .

Tại trường King Queen , 7h sáng ...

Không khí trong trường rất là nhộn nhịp , tiếng cười nói , tiếng đùa giỡn của từng tốp học sinh hòa vào buổi bình minh sáng sớm . Bỗng có 1 chiếc BMW màu trắng chạy vào trong sân trường , mở cửa bước xuống là 1 chàng trai mặc vest đen , khuôn mặt lạnh lùng nhưng không kém phần đẹp trai khiến cho đám nữ sinh gần đó la hét um sùm . Chàng trai đó không thèm liếc mắt dù chỉ một chút , anh chỉ đi vòng qua bên kia , mở cửa xe và đỡ 1 cô gái xuống . Nước da trắng , khuôn mặt baby , đôi mắt long lanh . Người con gái đó vừa bước xuống xe đã là tâm điểm chú ý của tất cả mọi người . Mọi ánh mắt đều đổ dồn vào cô .

- Ê , nhìn kìa hình như là học sinh mới . - HS 1

- Không biết tiểu thư nhà nào ha ? - HS 2

- Hứ , đẹp gì chứ ? Chẳng bằng hotgirl trường mình .- HS 3

Người con gái đó chính là nó và anh trai nó . Nó không thích mình là tâm điểm để người khác bàn tán nên đã đứng nép sau lưng Minh Nhật .

- Đi thôi Hân Hân , anh dẫn em tới phòng hiệu trưởng . - Nói rồi , Minh Nhật nắm tay nó dắt đi cầm theo cái balo màu hồng của nó . Đi tới phòng hiệu trưởng , gõ cửa và bước vào , sau màn chào hỏi , ông thầy hiệu trưởng cung kính nói :

- Thưa thiếu gia , tiểu thư sẽ học lớp 11A1 . Ngài còn dặn dò gì không ạ ?

- Thân phận của Hân Hân nhờ ông giữ kín và tôi cũng hy vọng ông sẽ để ý đến Hân Hân 1 chút . - Minh Nhật lạnh lùng nói .

- Tôi sẽ làm vậy , thiếu gia yên tâm .

Nói rồi cả 2 đi ra ngoài . Minh Nhật dẫn nó đi tìm lớp . Nó nói là muốn tự đi nhưng Minh Nhật lại kiên quyết muốn dẫn nó đi . Hân Hân chỉ còn biết ngậm ngùi đi theo sau . Cuộc sống ở trường mới của Hân Hân sẽ như thế nào ? Sẽ yên bình lặng lẽ hay sẽ gặp nhiều khó khăn trắc trở ..

End chap 3

~ Chewry

~

4. Chap 4 : Cuộc Sống Ở Trường Mới

Lớp 11A1 , tiết Chủ nhiệm ...

Hiện tại đang là tiết Chủ nhiệm nên trong lớp khá là ồn ào . Người thì nói chuyện , người thì đùa giỡn , ... Tạo nên 1 bầu không khí rất là sôi nổi . Lớp đang ồn ào bỗng có tiếng gõ cửa , mở cửa bước vào là anh trai Hân Hân . Vẫn là vẻ mặt lạnh lùng đó khiến cho bao nhiêu trái tim cô gái bị lôi mất 1 nhịp . Minh Nhật vào lớp , đi tới gặp bà cô chủ nhiệm và 2 người nói chuyện . Sau 1 lúc , Minh Nhật gật đầu cảm ơn , mỉm cười rồi hướng ra cửa nói :

- Hân Hân vào đây đi . - Minh Nhật dịu dàng nói .

Từ ngoài cửa , Hân Hân ngẩng cao đầu bước vào lớp . Nó vừa vào thì cái lớp bắt đầu bùng nổ với những lời bàn tán . Nó cảm thấy khó chịu vì nó không muốn là trung tâm để mọi người soi mói nó . Minh Nhật biết nó đang khó chịu vào lúc này nên đã lên tiếng :

- Tôi hy vọng mọi người sẽ tôn trọng Hân Hân 1 chút . Nếu như tôi biết ai gây ra tổn thương cho con bé thì gia đình người đó hãy chuẩn bị tinh thần đi .

Chỉ 1 câu nói của Minh Nhật mà cả 1 lớp im phăng phắt , không 1 tiếng động nào được phát ra vào lúc này . Chỉ 1 câu mà sức công phá cực kì lớn , thấy không khí có hơi căng thẳng nên bà cô lên tiếng để phá vỡ bầu không khí kì dị ấy :

- Ngọc Hân , em hãy tự giới thiệu bản thân mình đi .

Nó gật đầu thay cho lời nói rồi mỉm cười với cả lớp .

- Chào mọi người , mình là Hoàng Ngọc Hân . Hy vọng sau này chúng ta sẽ là bạn tốt của nhau nhé .

Giọng nói ngọt ngào , nụ cười mê đắm lòng người cùng với độ dễ thương của nó đã khiến cho đám con trai trong lớp phải đổ rầm (t/g : lần này nhà trường phải tốn tiền mua bàn ghế mới cho lớp này) . Còn tụi con gái , đứa thì ngưỡng mộ , đứa thì ghen tỵ .

- Được rồi , giờ em được chọn chỗ ngồi . Hãy chọn chỗ mà em thích đi . - Bà chủ nhiệm dịu dàng nói .

- Dạ , được ạ ! - Nó mỉm cười .

Lần này , lớp mới thật sự hỗn loạn và công cuộc dành chỗ ngồi cho bạn nữ mới thật sự bắt đầu diễn ra . Ai cũng muốn nó ngồi cạnh nên thành ra quyền 1 đám cứ nhao nhao hết cả lên . Trong 1 góc phòng , có 1 người luôn dõi theo Hân Hân từ lúc nó vừa vào , lúc thấy vẻ mặt khó chịu , lúc thấy nó tự giới thiệu và lúc nó mỉm cười . Vẫn là nụ cười đó , mang đến cho người khác cảm giác ấm áp . Đó là Nhật Phong , chàng hotboy nổi tiếng lạnh lùng của trường King Queen . Nhưng hôm nay lạ lắm , hắn không còn mang vẻ lạnh lùng khi thấy nó và bắt đầu biết cười từ khi thấy nó vào lớp mặc dù không ai thấy được nụ cười đó . Trở lại với nó , sau 1 hồi suy nghĩ nó cũng quyết định chọn bàn cuối để ngồi . 1 phần là nó có thể ngủ mà không ai

làm phiền , cái thứ 2 nữa là nó có thể ngầm phát động chiến tranh mà không ai biết . Nói rồi nó quay qua mỉm với anh trai nó , Minh Nhật biết nó đang nghĩ gì nhưng cậu không nói mà chỉ muốn xem coi nó phá tới cỡ nào . (t/g : anh này ít có ác !!!)

- Trưa anh sẽ tới đón em . Học ngoan đó ! - Minh Nhật nói rồi đưa balo màu hồng cho nó . Rồi cũng xoa đầu nó theo thói quen .

Minh Nhật thì đi ra ngoài còn nó tung tăng đi xuống chỗ nó ngồi . Chỗ nó chọn là bàn mà Nhật Phong đang ngồi , nó vừa xuống tới bàn đã thấy ám khí nặng nề đang bao trùm xung quanh vì vẻ lạnh lùng của hắn . Hân Hân mỉm cười để an ủi bản thân và ngồi xuống , nó đang định lấy vở ra thì cô bạn bàn trên quay xuống bắt chuyện với nó :

- Chào bạn , mình là Phạm Nguyệt Linh . Rất vui vì được làm quen với bạn .

Nó nhìn cô bạn đó rồi bắt tay làm quen. Nó thấy vui vì đây là người bạn đầu tiên từ khi nó về Việt Nam . Cả 2 nói chuyện rất là hợp ý nên nhanh chóng thân với nhau hơn . Nó mải lo nói chuyện mà không biết cái người ngồi bên cạnh luôn lên nhìn nó . 1 lúc sau thì lớp bắt đầu vào tiết học . Không còn vẻ ồn ào như lúc đầu nữa mà thay vào đó là sự im lặng . Im lặng để lắng nghe , im lặng để tiếp thu và im lặng cho 1 cuộc nổi dậy nào đó có nếu có thể xảy ra . Lớp sẽ như thế nào khi có Hân Hân ? Sẽ yên bình hay là sẽ tan nát với những trò quậy phá của nó ? Chờ xem nhé !

End chap 4

~ Chewry

~

5. Chap 5: Khu Vườn Bí Mật

” Reng ... reng ... ” tiếng chuông vang lên báo hiệu giờ ra chơi đã đến . Đây là khoảng thời gian mà ai cũng háo hức và mong chờ . Sau khi kết thúc 2 tiết học đầy căng thẳng và mệt mỏi thì từ các lớp , học sinh ủa ra , vừa la hét vừa nhảy nhót . (t/g : lên cơn động kinh rồi !!!)

- Hân ơi , xuống căn tin với mình đi . - Nguyệt Linh vừa cất xong tập vở đã quay xuống nói với nó .

- Ok , chờ mình xíu . - Nó vừa nói vừa cất tập vở vào cặp rồi đứng dậy cùng Nguyệt Linh đi ra ngoài lớp .

~~ Pro5 chút nha

~+ Phạm Nguyệt Linh : 17 tuổi . Thiên kim tập đoàn Sea chuyên về thủy sản lớn nhất nước . Bạn thân của Ngọc Hân , tính tình hòa đồng , dễ gần và vui vẻ .

~~Tại căn tin trường King Queen ...

Ồn ào , náo loạn thích hợp để diễn tả vào lúc này . Từng nhóm ngồi chung 1 bàn , vừa ăn uống vừa trò chuyện . Nó cùng Nguyệt Linh vừa đẩy cửa bước vào đã bắt gặp vô số ánh mắt của mọi người nhưng nó lại bơ đi và cùng Nguyệt Linh chọn 1 bàn trống để ngồi . Nguyệt Linh đi lấy đồ ăn rồi quay lại ngồi nói chuyện với nó . Cả 2 đang nói chuyện rất vui vẻ thì trong căn tin ngày càng ồn ào cộng thêm những tiếng la hét của nữ sinh gần đó . Nó tò mò nên quay lại xem đang có chuyện gì đang xảy ra . Từ ngoài cửa , 2 chàng trai đi vào , 1 ầm áp 1 lạnh lùng . Hân Hân nhìn 2 người đó rồi quay qua đám nữ sinh tỏ vẻ khó hiểu .

- Hân , bà nhìn kia . Là Nhật Phong và Minh Triết đó ! - Nguyệt Linh mắt sáng rỡ nhìn về phía nơi hắn đứng .

- 2 người đó là ai vậy ? - Nó ngơ ngác hỏi .

- Là Trần Nhật Phong và Thái Minh Triết đó , cả 2 là hotboy của trường mình đó , bà không biết hả ?

- Không . Mà thôi tui cũng không quan tâm lắm , nếu bà thích thì cứ đi đi . - Nó nói với vẻ không để tâm lắm về 2 người đó . Dù gì nó cũng không thích tụi con trai trong trường nên khi nói xong , nó liền đứng dậy và đi ra ngoài . Vì chưa tới giờ vào lớp nên Hân Hân quyết định đi lòng vòng trong trường , nó đi khắp nơi , nhìn đủ mọi thứ . Nhìn nó bây giờ như 1 đứa trẻ đang chơi trốn tìm với các bạn . Lúc đi ra vườn , nó đã phát hiện ra 1 chỗ rất là thú vị . Giữa 1 hàng rào bằng cây xanh có 1 cánh cửa bằng gỗ , nó nhìn xung quanh rồi quyết định mở cánh cửa đó . Hân Hân đẩy cửa bước vào , hiện ra trước mắt nó là 1 khu vườn tuyệt đẹp trồng rất nhiều loại hoa . Nó có cảm giác như mình được hóa thân thành Alice lạc vào xứ sở thần tiên . Mà có lẽ đây đúng là xứ sở thần tiên thật . Ở giữa là đài phun nước , trong 1 góc vườn thì có 1 bộ bàn ghế , giữa 1 hàng hoa có 1 cái xích đu . Tất cả tạo nên thành 1 bức tranh hài hòa từ màu sắc đến cảnh vật . Nó đi vào giữa 2 hàng hoa , rồi tới chỗ có trồng hoa hồng Scotland . Hân Hân rất thích loài hoa này , nhất là khi được lấy vào buổi sáng sớm . Những giọt sương long lanh còn đọng lại trên những cánh hoa hòa quyện cùng với một mùi hương dịu nhẹ đặc trưng của loài hoa này . Nó tung tăng chạy nhảy khắp nơi đến khi mệt rồi thì mới ngồi xuống xích đu nghỉ ngơi . Hân Hân nhìn khắp vườn hoa rồi thả tâm hồn mình theo những dòng cảm xúc và rồi nó ngêu ngao hát . Là bài " My everything " , với chất giọng ngọt ngào của nó nếu như ai nghe được chắc phải trầm trồ khen ngợi và ngỡ rằng nó là 1 ca sĩ chứ không phải là 1 học sinh . Nó đang say sưa hát thì cánh cửa gỗ bỗng chốc bật mở , bước vào là Nhật Phong . Nó ngừng hát và 4 mắt nhìn nhau . Người ta nói nếu nhìn nhau tới 7 giây thì cả 2 sẽ nảy sinh tình cảm nhưng hiện tại đã 20 giây trôi qua rồi mà cả 2 vẫn nhìn nhau . Đến khi nó cảm thấy có gì đó không ổn , mặt đỏ bừng mới chịu quay đi chỗ khác . Cả 2 không nói gì khiến cho bầu không khí như dừng lại , nó ngồi hẩn đứng . Nó quay mặt đi hẩn nhìn thẳng mặt nó , nó bối rối còn hẩn thì bình tĩnh đến lạ . Hân Hân không chịu nổi bầu không khí này nữa bèn lên tiếng :

- Nếu bạn cần chỗ này thì mình nhường lại cho bạn đó , mình đi trước đây . - Nói rồi nó vội vàng đứng dậy .

End chap 5

~ Chewry

~

6. Chap 6 : Nơi Ta Gặp Nhau

- Đứng lại ! - Nhật Phong nói .

Nó đang tính bỏ chạy thì nghe Nhật Phong nói nên tạm thời nó không dám chạy đi . Nó bất động đứng đó , suy nghĩ xem nên giải thích như thế nào và làm sao ra khỏi đây mà không chết . (t/g : haiz , sợ Hân Hân nhà ta luôn rồi !) . Trong khi nó đang tốn chất xám để nghĩ cách thì hẩn đã đứng trước mặt nó . 1 nụ cười xuất hiện trên mặt hẩn , mặc dù chỉ thoáng qua thôi nhưng cũng khiến cho người khác phải ngây người 1 lúc .

- Sao cô lại biết nơi này ? - Hẩn lạnh lùng nói .

- Trong lúc đi lòng vòng thì mình vô tình phát hiện được nơi này . - Nó nói và tỏ vẻ vô tội .

Hẩn thấy vẻ mặt nó như vậy nên bật cười . Nhật Phong không có ý muốn cười nó mà tại thấy nó đáng yêu quá nên ... Hân Hân thấy hẩn cười thì không hiểu đang có chuyện xảy ra nên ánh mắt nó nhìn hẩn như sinh vật lạ từ trên trời rơi xuống .

- Tớ ... đi trước nhé ! Không làm phiền cậu nữa . - Nói rồi nó quay người bỏ đi , chưa kịp chạm tới tay nắm cửa thì Nhật Phong nói :

- Hoàng Ngọc Hân , cô đứng lại cho tôi !

Nó giật mình khi nghe hẩn gọi tên nó . Nó cố lục lại trí nhớ xem hẩn và nó đã gặp nhau hay chưa . Đến khi chắc chắn rằng cái người vừa gọi tên nó là người xa lạ thì nó mới mỉm cười quay lại .

- Tụi mình có quen biết nhau sao ?

Nhật Phong không nói gì , hắn bước lại gần nó rồi nói :

- Quen biết hay không để sau hẵng nói . Hiện tại tôi đang muốn đi dạo , đi cùng chứ ?

Hân Hân suy nghĩ một lát rồi quyết định đi dạo cùng Nhật Phong . Cả 2 sánh bước bên nhau đi giữa vườn hoa , nó nói chuyện với hắn về mọi thứ ở trong trường . Không còn vẻ rụt rè như lúc đầu mà thay vào đó là tính trẻ con của nó trỗi dậy . Hết hỏi thứ này thứ nọ rồi chạy lung tung khắp vườn hoa , Nhật Phong nhìn nó rồi thoáng cười . Nhìn nó bây giờ như nàng tiên nhỏ vô tình lạc xuống trần gian , vì mãi mê chơi mà quên mất cách để về . Nhìn thấy nó như vậy , hắn chỉ muốn dùng cả đời này để bảo vệ và chăm sóc cho nó . Không biết từ khi nào mà tâm trí hắn luôn nhớ về nó , người con gái không để ý đến hắn từ lúc ở quán trà sữa ngày hôm ấy . Hắn không ngờ rằng nó sẽ học ngôi trường này và cũng không hề tin được là nó và hắn cùng học chung 1 lớp , ngồi chung 1 bàn . Hắn nhìn theo bóng dáng nó và thấy nó lại gần nơi trồng hoa hồng Scotland . Nhật Phong đi lại gần chỗ nó và ngắt 1 cành hồng đưa đến trước mặt nó .

- Cô có vẻ thích loài hoa này ?

- Phải , là hoa hồng Scotland , mình rất thích !

Nó nhận lấy cành hoa , trong lúc vô tình tay cả 2 đã chạm vào nhau . Cảm giác như có dòng điện chạy qua , nó vội rụt tay lại , mặt thì đỏ bừng . 1 cảm giác mà nó chưa từng được cảm nhận bao giờ . Nhật Phong thì thấy phản ứng của nó như vậy thì ngây người 1 lát rồi cũng lắc đầu mỉm cười . Hắn cười vì nó còn trẻ con quá , Nhật Phong không nói gì , chỉ cầm tay nó lên và đặt cành hồng vào tay nó . Hân Hân thì bối rối không biết nên làm như thế nào .

- Cảm ơn ! - Nó ngại ngùng nói .

Nó thấy hồi hộp , tim đập nhanh hơn bình thường , không gian im ắng đến mức nó có thể nghe thấy nhịp đập của con tim mình .

- Sắp ... sắp tới giờ vào lớp rồi . Tổ đi trước nhé . - Nói xong nó liền đi thẳng , trước khi đi ra ngoài hắn đã nói với nó :

- Tôi tên Nhật Phong . Trần Nhật Phong .

Hân Hân nghe được câu nói đó cũng là lúc nó vừa bước ra ngoài . " Nhật Phong " nó lẩm nhẩm đọc tên hắn mà không chú ý rằng phía trước nó là 1 bậc thềm và ... " Rầm " nó đã vấp té . " May mà ở đây không có ai ! " Nó nhủ thầm nhưng nó đâu biết rằng từ khi thấy nó vấp té , ai đó phải bùm miệng cười . Người đó tính nhắc nó cẩn thận nhưng lời nói chưa kịp nói ra thì ... Có lẽ bản thân người đó không biết rằng , từ khi gặp nó cậu đã biết cười và cười nhiều hơn mỗi khi thấy nó . Ở 1 góc nào đó trong tim cậu đã có hình bóng của nó . Sẽ như thế nào khi cả hai thành 1 cặp ? Là khoảnh khắc ngọt ngào hay sẽ xảy ra nhiều biến cố ?

" Yêu thật ra không khó nhưng quan trọng là làm sao để có thể tin tưởng nhau để đi đến hết con đường mà cả 2 đã chọn "

End chap 6

~ Chewry

~

7. Chap 7 : Ngày Ra Mắt

Kể từ lần gặp ở vườn hoa đó , cả 2 đã có 1 chút thân nhau hơn . Cả 2 ngồi gần nhau không những không còn ám khí nặng nề nữa mà thay vào đó là những cuộc phát động chiến tranh mà nó và hắn nghĩ ra . Nhưng đã 1 tuần rồi Hân Hân không thấy hắn đi học , đôi lúc nó cũng cảm thấy buồn nhưng may mắn là nó còn

có Nguyệt Linh bên cạnh để nói chuyện và tâm sự . Có những lúc rảnh nó sẽ lại tới nhà và lôi Nguyệt Linh ra ngoài chơi hoặc đi shopping , những lúc như vậy cả 2 chơi tới mức không còn sức nữa mới chịu về nhà .

Tại biệt thự ” Rose’ ...

Hiện tại nó đang dùng bữa tối cùng với gia đình . Không khí im lặng chỉ nghe thấy tiếng dao nĩa chạm vào nhau . Được 1 lúc , ba nó lên tiếng :

- Minh Nhật , ngày mai con thay ta đi dự buổi ra mắt bộ sưu tập mới của tập đoàn Red Diamonds nhé !
- Mai sao ? Nếu không bận thì con sẽ đến - Minh Nhật từ tốn nói .
- Em cũng muốn đi ! Hai ơi cho em đi với .

Nó nghe 2 người nói chuyện cảm thấy rất là hứng thú , với lại khi còn ở nước ngoài Hân Hân đã từng tham gia những buổi tiệc của những công ty danh tiếng ở nước ngoài nên nó rất háo hức muốn biết ở Việt Nam thì những buổi tiệc như thế này sẽ diễn ra như thế nào ? 4 năm trước nó quyết định đi du học là vì muốn lấy 2 tấm bằng đại học của Harvard về quản trị kinh doanh và kinh tế . Đồng thời ba nó cũng muốn mở rộng quan hệ hợp tác ra nước ngoài nên khi đó , nó vừa là du học sinh vừa là người đại diện của cho tập đoàn Hoàng thị . Trở lại với gia đình nó , khi nghe Hân Hân muốn đi , ba mẹ nó không những không phản đối mà còn khuyến khích nó đi . Vì có thể sau này Hân Hân sẽ là người trợ giúp cho Minh Nhật .

- Vậy mai anh sẽ dẫn em đi mua đồ rồi ta đi luôn nhé . - Minh Nhật nhìn nó nói .
- Dạ em biết rồi . - Hân Hân cười .

4h chiều ngày hôm sau ...

Như đã hẹn thì bây giờ Hân Hân đang cùng Minh Nhật đi dạo trong trung tâm thương mại để mua đồ . Đi qua bao nhiêu shop thì cuối cùng nó cũng chọn được 1 bộ lễ phục ưng ý . Sau 2 tiếng đồng hồ bận rộn với váy áo , trang điểm , làm tóc thì cuối cùng nó cũng xong . Hân Hân bước ra cùng với bộ lễ phục màu trắng dài chấm đất , phần chân váy có 1 lớp ren mỏng bao quanh , mái tóc buông xoã sau lưng và kiểu trang điểm nhẹ nhàng không quá đậm cũng không quá nhạt . Còn Nhật Phong thì vẫn theo phong cách cũ , vest đen , sơ mi trắng , caravat màu xám tro . Khi cả 2 đã chuẩn bị xong thì nó cùng Nhật Phong chào ba mẹ rồi lên chiếc BMW màu trắng .

Trung tâm hội nghị Newworld ...

Red Diamond là 1 tập đoàn nổi tiếng trên thế giới về trang sức và đá quý . Rất được ưa chuộng trong giới thượng lưu và những người nổi tiếng . Hôm nay là ngày rất đặc biệt vì bộ sưu tập mới hoàn toàn do chính tay tổng giám đốc lên ý tưởng , phác họa và thiết kế . Đây cũng là dịp để mọi người có thể gặp được vị tổng giám đốc trẻ tài năng . Mặc dù tới 7h buổi tiệc mới bắt đầu nhưng phần lớn đã có nhiều người tới trước , những chiếc xe hơi sang trọng nối đuôi nhau vào sảnh chờ phía ngoài của Newworld . Nơi đây đã được Red Diamonds bao trọn nên được tổ chức với quy mô lớn , từ ngoài vào trong đều được chuẩn bị hết sức tỉ mỉ và công phu . Chỉ riêng phòng dự tiệc được thiết kế theo phong cách Châu Âu cũng đã mất hơn 1 tuần mới hoàn thành . Lấy màu chủ đạo là xám và đen theo đúng chủ đề của bộ sưu tập . Trên trần nhà được trang trí những ngôi sao như đang lơ lửng trên bầu trời cùng với những chiếc bóng bay đầy màu sắc . Tiệc theo kiểu Buffet với những món ăn nhẹ và rượu vang đỏ . Ở bên ngoài sảnh chờ , các phóng viên thay nhau chụp hình để đưa tin vào ngày mai . Các phóng viên đứng 2 bên hàng rào , ở giữa là thảm đỏ và những chiếc xe thay phiên nhau đưa người tới , mọi người lần lượt đi vào . Có khi đứng lại để chụp hình chung hay phỏng vấn , đến lúc chiếc BMW màu trắng dừng lại ngay sảnh chờ , mọi người đều tò mò muốn biết người bước xuống là ai . Cửa xe vừa mở , 1 bóng người cao lớn bước xuống ...

End chap 7

~ Chewry

~

8. Chap 8 : Kí Ức Của Trăng

Người con trai mang khuôn mặt lạnh lùng nhưng không kém phần đẹp trai . Nếu như người đó cười thì không biết bao nhiêu cô gái phải ngất lên ngất xuống vì độ đẹp trai của người đó . Người con trai đó chính là Minh Nhật , tổng giám đốc Hoàng thị . Cậu vừa bước xuống đã thu hút rất nhiều ánh nhìn từ mọi người , Minh Nhật thoáng cười rồi vòng qua bên kia mở cửa , 1 bàn tay đưa ra và cậu đỡ lấy , bước xuống là Hân Hân với bộ lễ phục màu trắng . Nó đứng cạnh Minh Nhật , khoác tay anh trai nó và mỉm cười , các phóng viên rất tò mò về nó . Hết người này hỏi đến người khác hỏi , Minh Nhật không nói gì chỉ mỉm cười nhìn nó . Nhìn cả 2 lúc này rất là tình tứ và cái khoảnh khắc 2 người nhìn nhau đã bị nhiều người chụp lại . Nó và Minh Nhật cùng bước vào trong để chuẩn bị xem buổi ra mắt . Vừa vào trong , Hân Hân phải trầm trồ khen ngợi về độ trang trí . Vừa trang nhã lại vừa đẹp mắt .

- Em đứng đây nhé , để anh đi lấy đồ uống cho em . - Minh Nhật nói với nó rồi mới đi .

Nó gật đầu và mỉm cười với anh trai nó , Hân Hân nhìn xung quanh , toàn những nhân vật nổi tiếng trong giới làm ăn . 1 lúc sau , Minh Nhật quay trở lại , trên tay cầm 2 ly nước . 1 ly nước cam và 1 ly rượu vang đỏ . Minh Nhật đưa ly nước cam cho Hân Hân còn bản thân mình thì uống rượu , đáng lẽ Hân Hân cũng nên uống rượu nhưng vì nó bị dị ứng với thứ đó nên nó tuyệt đối không bao giờ đụng tới .

- Đi thôi , anh sẽ giới thiệu em về 1 số người .

Nói rồi Minh Nhật nắm tay nó dẫn đi , khi thì giám đốc của công ty này , lúc thì chủ tịch của tập đoàn nọ . Đến khi nó không đi nổi nữa thì cả 2 mới ngồi xuống nghỉ ngơi .

Đúng 7h tối , buổi ra mắt bắt đầu ...

- Kính thưa quý ông và quý bà . Tôi rất vinh hạnh vì ngày hôm nay mọi người đã tới đông đủ để dự buổi lễ ra mắt bộ sưu tập mới của tập đoàn Red Diamonds . Tôi không làm mất thời gian của mọi người và xin mời mọi người cùng chiêm ngưỡng bộ sưu tập mới mang tên " Kí ức của trăng " .

Sau phần giới thiệu của MC , những tràng pháo tay vang lên . Tất cả những người có mặt ở đây đều Rất tò mò về bộ sưu tập mới lần này . " Kí ức của trăng " gồm 1 dây chuyền , 2 vòng tay và 2 nhẫn , tất cả đều được làm từ đá Sapphire và Diamond . Kiểu dáng trang nhã và sang trọng kết hợp với màu đá Sapphire khiến cho rất nhiều người hứng thú . Bộ sưu tập vừa công bố đã nhận được rất nhiều phản hồi tốt của mọi người . 1 lúc sau MC đi ra và nói :

- Và bây giờ tôi xin mời tổng giám đốc của tập đoàn Red Diamonds lên có đôi lời phát biểu .

Lời của MC vừa dứt thì những tràng pháo tay vang lên , mọi người đều hồi hộp muốn biết vị tổng giám đốc này là ai . Từ giữa 1 nhóm người có 1 người con trai bước ra và đi thẳng đến chỗ MC vừa đứng . Người con trai đó mỉm cười và gật đầu chào mọi người , dáng người cao ráo , khuôn mặt mang chút lạnh lùng cùng với phong thái phóng khoáng đã hút hồn rất nhiều tiểu thư có mặt ở đây (t/g : ngoại trừ nó !!!)

- Xin chào mọi người , tôi là Trần Nhật Phong tổng giám đốc công ty Red Diamonds . Đầu tiên tôi muốn cảm ơn mọi người vì đã dành chút thời gian quý báu của mình để tới dự buổi ra mắt bộ sưu tập mới . Như quý vị đã thấy , bộ sưu tập lần này mang tên " Kí ức của trăng " với ý nghĩa kí ức của 1 tình yêu đẹp . Mỗi người trong chúng ta đều từng có 1 tình yêu đẹp nhất trong lòng , có thể cuối cùng nó không được trọn vẹn nhưng sẽ mãi là một kí ức không thể phai nhòa . Hy vọng là mọi người sẽ thích bộ sưu tập lần này . Cảm ơn .

Ngày Phong mỉm cười và đi xuống dưới . Nhân viên phục vụ đi ngang qua liền đưa cho hắn ly rượu vang đỏ . Hắn cầm trên tay ly rượu và đi lại chỗ Hân Hân và Minh Nhật .

- Xin chào tổng giám đốc Hoàng .

Minh Nhật thấy hắn chào cũng gật đầu chào lại , cả 2 cạn ly và cùng uống rượu vang . Nó thì vẫn chưa hết hoàn hồn , Hân Hân không ngờ hắn lại là tổng giám đốc và cũng không ngờ rằng sẽ lại gặp hắn vào lúc này và tại nơi đây .

- Nè ... ông ... người lúc nãy ... - Nó lắp bắp nói .

- Người lúc này phát biểu chính là tui , ngạc nhiên lắm à ? - Hấn nói còn nó gật đầu .

End chap 8

~ Chewry

~

9. Chap 9 : Định Mệnh Của 2 Ta

Hiện tại nó vẫn chưa thoát khỏi cú sốc đó , nó đứng đờ người ra và luôn tự hỏi tại sao lại là hấn mà không phải người khác ? Còn với Nhật Phong , hấn đã thấy nó từ khi nó khoác tay Minh Nhật bước vào . Hấn đã phải ngây người 1 lát khi thấy nó , hấn không ngờ rằng sẽ gặp được nó tại nơi đây và cũng tò mò 1 chút về mối quan hệ giữa nó và tổng giám đốc tập đoàn Hoàng thị .

- Giới thiệu với cậu , đây là em gái tôi . Hoàng Ngọc Hân . - Minh Nhật giới thiệu nó với hấn .

- Rất vui được làm quen . - Hấn cười .

Nó thấy hấn cười cũng mỉm cười lại và bắt tay với hấn theo đúng lễ nghi . Thật sự bây giờ nó chỉ muốn nhào tới đánh hấn 1 trận vì cái tội không nói cho nó biết hấn là ai . Nhật Phong thấy vẻ mặt tức giận của nó liền bật cười nhưng rồi sau đó lại nhận phải hậu quả là bàn chân yêu quý của hấn không còn nguyên vẹn như ban đầu vì bị Hân Hân cố ý giẫm lên .

- Hai ơi , em đối . Lấy đồ ăn cho em nha !!! - Nó nói với vẻ ngây thơ vô “số” tội . Minh Nhật biết nó đang trả thù Nhật Phong . Mặc dù thấy Nhật Phong cũng tội lắm mà thôi kệ . Minh Nhật nhìn nó cười rồi sau đó bỏ đi .

- Nè bà có biết đau là gì hay không ? - Hấn vừa ôm chân vừa la làng nói .

- Không đó rồi sao ? Ai bảo ông không nói cho tui biết ông là tổng giám đốc của Red Diamonds cơ chứ ? - Nó tức giận nói .

- Thì bà có hỏi đâu mà tui nói ? - Hấn cãi .

- Ông ... Được lắm ! - Nói xong nó liền bỏ đi .

Hấn thì đứng đó cười như 1 thằng điên . Mà nói gì thì nói nó và hấn cũng có duyên thật chứ . Từ lúc ở quán trà sữa , khi ở lớp học , lúc ở vườn hoa và ngay tại đây . Là do cố ý hay do vô tình mà cả 2 gặp nhau ? Cũng không biết từ lúc nào mà hấn đã yêu nó . Hấn cảm thấy vô cùng bình yên mỗi khi ở được ở bên cạnh nó . Không biết nó như thế nào chứ hấn thật sự muốn được mỗi ngày ở bên cạnh nó , cùng nó tạo ra thật nhiều kỉ ức đẹp giữa cả 2 và muốn được quan tâm , chăm sóc cho nó

” Định mệnh đã đưa cho 2 ta gặp nhau và liệu rằng anh có đủ dũng cảm để nói 3 chữ “Anh yêu em” hay không ? ”

Hân Hân đi lòng vòng trong phòng tiệc , bây giờ nó muốn được đập phá mọi thứ cho đỡ tức . Nói chuyện với hấn nó tức muốn chết , nếu không phải giữ thể diện cho hấn thì nó đã nhào vô và cho hấn 1 trận rồi .

- Hân Hân !

Nó đang lăm bắm chữ hấn thì nghe thấy có người gọi tên mình , nó quay lại liền thấy Nguyệt Linh đang đi cùng với 1 người con trai .

- Ủa Nguyệt Linh , bà cũng tới đây hả ? - Nó cười nói chạy lại chỗ Nguyệt Linh .

- Ừm lúc này tui thấy bà nhưng lại chưa kịp qua chào hỏi ! Hi~ . Nguyệt Linh cười .

- Vậy hả ? Sao tui lại không thấy bà ? Mà người này là ai vậy ? - Nó vừa hỏi vừa chỉ sang người con trai bên cạnh Nguyệt Linh .

- À ... đây là ... - Nguyệt Linh ấp úng nói .

- Xin chào , tôi là Thái Minh Triết . - Người con trai đó nói .

Hân Hân gật đầu chào lại và bắt tay Minh Triết . Nó hoài nghi nhìn về phía 2 người , Nguyệt Linh thấy ánh mắt Hân Hân nhìn về phía mình nên có chút bối rối , đầu càng ngày càng cúi thấp .

- Hân Hân , xin cậu đó . Đừng nhìn mình với ánh mắt đó nữa .

Nguyệt Linh vừa nói xong liền bị Hân Hân kéo ra 1 góc .

- Phạm Nguyệt Linh , bà khai thật cho tui biết ! Nếu nói ra sự thật thì sẽ được hưởng sự khoan hồng còn không thì trăm . - Nó giả bộ hăm dọa .

- Được rồi , được rồi . Tui nói được chưa ? Sợ bà luôn rồi .

Nó tươi cười nhìn Nguyệt Linh . Từ lúc thấy 2 người bước tới , nó đã thấy nghi nghi rồi . Không phải ngọt ngào mà là 1 cảm giác ngọt ngào giữa cả 2 . Nó muốn xác định lại 1 chút nên đã giả bộ hăm dọa Nguyệt Linh

- Thật ra thì ...

End chap 9

~ Chewry

~

10. Chap 10 : Nguyệt Linh Và Minh Triết

Vào 1 ngày chủ nhật đẹp trời , Nguyệt Linh đi dạo trong tòa nhà Vincom để mua đồ . Cô đi hết shop này đến shop khác, có lúc dừng lại 1 chút để nhìn những thứ mình thích rồi quyết định xem có nên mua hay không . Lúc đi qua shop bán đồ trang sức của Red Diamonds thì cô thấy được 1 sợi dây chuyền rất là ưng ý . Cô mỉm cười rồi ngược lên nói với nhân viên :

- Có thể cho tôi xem được không ?

Cùng lúc đó thì cũng có một giọng nói vang lên , cô tò mò nhìn sang người vừa lên tiếng . Người con trai mang nụ cười ấm áp , dáng người cao ráo nhưng không kém phần đẹp trai . Khi người con trai đó cười là 1 lực sát thương rất mạnh đối với phái nữ . Nhưng mà đó chẳng phải là Thái Minh Triết , hotboy của trường cô sao ?

- Xin lỗi cậu nhưng tớ là người thấy sợi dây chuyền này trước . - Cô mỉm cười , nhẹ nhàng nói .

- Vậy sao ? Nhưng tôi lại rất thích sợi dây chuyền này . - Minh Triết nói .

- Hi , đại thiếu gia à . Chẳng phải ở đây còn rất nhiều mẫu đẹp hay sao ? Hà tất gì lại phải tranh giành với tôi cơ chứ ? - Cô hơi tức giận nói .

- Đúng là ở đây có rất nhiều mẫu đẹp nhưng tôi lại thích sợi dây chuyền này hơn . Làm ơn gói lại cho tôi . Cảm ơn ! - Nói rồi cậu quay sang chị nhân viên .

Mặc dù cô rất là bực mình về cái người con trai đứng trước mặt mình nhưng cô vẫn phải nén lại , mỉm cười và quay người bước đi . Đến khi cô đi xa rồi , Minh Triết mới tự cười thầm một mình . Thật ra cậu để ý đến Nguyệt Linh từ lâu lắm rồi nhưng lại chưa dám nói ra bởi vì trong mắt cô , Minh Triết lúc nào cũng là 1 chàng trai phong lưu đa tình , dù có yêu thì cũng là chơi chứ không thật lòng . Cậu lúc nào cũng dõi theo hình bóng nhỏ bé của cô , luôn ước có 1 ngày sẽ được sánh bước cùng cô danh chính ngôn thuận chứ không phải mỗi ngày nhìn cô lén lút như ăn trộm .

- Của cậu đây , thưa thiếu gia !

Chị nhân viên lên tiếng , cắt đứt dòng suy nghĩ của cậu . Cậu gật đầu tỏ ý cảm ơn và xách túi đi ra ngoài .

1 lúc sau

- Ăn kem không ?

- Không .

- Trà sữa không ?

- Không .

- Pudding không ?

- Không .

- Vậy chứ muốn gì ? - Minh Triết tức giận nói .

Nguyệt Linh quay lại nhìn cậu , thật ra ngay từ lúc đầu cô đã cảm thấy rất phiền phức rồi nhưng lại phải ” bơ ” cái con người dai như đũa kia .

- Tui muốn ông đừng có làm phiền tui nữa !!!

Nguyệt Linh bây giờ đã thật sự tức giận , vì nghĩ cậu là đại thiếu gia nhiều cô gái theo đuổi nên cô không muốn chuốc thêm phiền phức nhưng giờ cô không thể nào chịu nổi nữa . Minh Triết thấy vẻ mặt tức giận của Nguyệt Linh rồi bật cười , cậu đi tới và cúi xuống . Mặt đối mặt , 4 mắt nhìn nhau , tìm ai đó khẽ đập nhanh hơn 1 chút và môi chạm môi . 1 nụ hôn ngọt ngào mà Minh Triết luôn mong ước từ lâu . 1s 2s 3s (t/g : sao giống chơi tập đếm số quá ><“) minh=” triết=“ lưu=“ luyến=“ bỏ=“ ra=“ ,=“ dư=“ vị=“ ngọt=“ ngào=“ vẫn=“ còn=“ động=“ lại=“ trong=“ cả=“ hai=“>

- Nguyệt Linh , làm bạn gái tôi được không ? Minh Triết nhìn vào mắt Nguyệt Linh .

Cô do dự không biết nên trả lời như thế nào . Suy nghĩ 1 lúc rồi cô trả lời .

- 3 tháng . Nếu sau 3 tháng tôi có tình cảm với anh thì chúng ta chính thức quen nhau được chứ ?

Minh Triết mỉm cười , gật đầu tỏ vẻ đồng ý .

- Chắc chắn , anh sẽ làm cho em có tình cảm với anh . - Minh Triết vừa nói vừa ôm Nguyệt Linh xoay vòng vòng .

” Chuyện tình ta bắt đầu từ đây , theo thời gian tình cảm của 2 ta sẽ ngày càng đông đầy . Trái tim em mạch bảo , yêu anh là không hề sai ”

Quay trở lại hiện tại

- Mọi chuyện là như thế đó . - Nguyệt Linh nói .

- Đúng là ghét của nào trời trao của ấy . - Hân Hân mỉm cười nói .

End chap 10

~ Chewry

~

11. Chap 11 : Tin Đồn , Quen Nhau Sao ?

Sáng ngày hôm sau ...

- Nhóc con , có vẻ như mọi người đã hiểu nhầm chúng ta rồi . - Minh Nhật vừa đọc báo vừa nói .

- Hiểu nhầm ? Ý Hai là sao ? - Nó nhìn Minh Nhật với vẻ mặt khó hiểu .

Minh Nhật mỉm cười không nói chỉ đưa tờ báo cho nó . Ngay trang nhất , chữ cực bự , tiêu đề khá là bắt mắt và được ghi là ... ” Tổng giám đốc Hoàng thị dẫn bạn gái đến dự buổi ra mắt của Red Diamonds ” . Nó vừa đọc xong thì mặt biến sắc , Hân Hân mếu máo nhìn Minh Nhật và bật khóc . Minh Nhật thấy nó khóc bèn vội vàng chạy qua đỡ dành cô em gái bảo bối , ba mẹ nó vừa xuống đã nhìn thấy cảnh tượng này : anh trai thì đang cố gắng đỡ dành nhưng em gái không những không nín mà còn khóc to hơn ! (t/g : Hân Hân nhà ta bắt đầu mít ước rồi ~^^~)

- Minh Nhật , con lại chọc em con chuyện gì thế ? Sao lớn rồi mà cứ chọc em hoài là sao ? - Mẹ nó nói .

- Con gái cưng , nói cho ba nghe có chuyện gì mà lại khiến cho bảo bối của ba khóc vậy ? - Ba nó dịu dàng nói .

Nó dần nín khóc , chỉ còn lại những tiếng nấc nghẹn . Hân Hân nhìn ba mẹ rồi đưa tay chỉ vào tờ báo trên bàn , ba mẹ nó nhìn theo hướng tay nó và thấy tiêu đề ngay trang nhất . Ba nó mỉm cười lắc đầu , xem ra con gái bảo bối đã có cảm giác như thế nào khi ở trong tình huống này .

- Bảo bối , con đừng lo chỉ là những tờ báo lá cải không đáng để cho bảo bối của ba phải bận tâm . Con đừng khóc nữa , coi kìa mặt tèm lem hết cả rồi . - Ông vừa nói vừa với tay lấy khăn giấy đưa cho Hân Hân .

Nó đưa tay nhận lấy và lau nước mắt . Cũng tới giờ đi học rồi nên nó đứng dậy chào ba mẹ rồi ra xe để Minh Nhật chở đi học .

Tại lớp 11A1 ...

1 thằng con trai từ ngoài chạy vào , miệng thì la lớn :

- Nè , nè mọi người biết tin gì chưa ? Hoàng Ngọc Hân là bạn gái của tổng giám đốc tập đoàn Hoàng thị đó .

- Gì chứ ? - HS1

- Cái gì ? Là thật à ? - HS2

- Tui biết mà , ngay lúc đầu đã thấy nghi nghi rồi ! - HS3

Càng nói càng hào hứng , mọi người bàn tán sôi nổi về vấn đề này mà nhân vật trung tâm lại chính là nó . Đến khi Hân Hân bước vào lớp , mọi người ai cũng hướng ánh mắt về phía nó , không khí im ắng 1 cách đáng sợ .

- Hân Hân , nghe nói bà là người yêu của tổng giám đốc Hoàng thị ? - 1 học sinh lên tiếng .

Nó cứng đờ người , không ngờ chuyện này lan ra nhanh đến như vậy . Nó không biết phải làm gì , chưa bao giờ nó trải qua tình huống này nên ...

- Chuyện này còn phải hỏi nữa hay sao ? Chẳng phải trên báo đã viết rồi à ? Thì ra chỉ là 1 đũa nhân tình của 1 tổng giám đốc , vậy mà luôn tỏ ra mình cao sang . Đúng là không biết nhục .

Những lời lẽ không mấy tốt đẹp đó là của Triệu Vi , cô nàng hotgirl nổi tiếng của trường King Queen (t/g : hotdog thì có ~.~) , cực kì thích Nhật Phong . Hân Hân nghe được câu nói đó thật sự là rất tức giận. Nó đường đường là 1 tiểu thư của 1 tập đoàn vậy mà có người lại dám sỉ nhục nó . Nó có gì không tốt mà lại bị người khác gọi là nhân tình ? Nó định lên tiếng phản bác thì có 1 giọng nói vang lên :

- Hoàng Ngọc Hân , cô ấy là bạn gái tôi . - Nhật Phong nói .

Đúng , là Nhật Phong vừa nói câu đó , sau 10 giây não chết lâm sàng thì mọi người bắt đầu hoảng loạn . Có đánh chết mấy người đó cũng không tin câu nói vừa rồi là của Nhật Phong . Cái người nổi tiếng lạnh lùng nhất trường . Ngay cả nó cũng không tin nổi chuyện này .Thật ra , Nhật Phong đã nghe hết những gì từ đầu đến giờ . Hắn muốn biết nó sẽ làm gì nhưng rồi cuối cùng hắn cũng không kiềm được việc muốn bảo vệ cho nó . Nhất là khi Triệu Vi sỉ nhục nó . Đáng lẽ hắn không muốn nói câu đó sớm như vậy nhưng lời đã lỡ nói ra rồi thì không thể rút lại được . Đã phóng lao thì đành phải theo lao thôi ...

End chap 11

~ Chewry

~

12. Chap 12 : Rắc Rối Lớn

Trong khi lớp còn đang bấn loạn tinh thần thì nhân cơ hội đó Nhật Phong kéo nó đi ra ngoài . Cả 2 đều biết rằng những hành động vừa rồi đã chọc giận tới 1 người . Và người đó chính là Triệu Vi . Triệu Vi tức giận là vì từ xưa đến giờ , một người cực kì lạnh lùng như hắn mà lại mở miệng bảo vệ 1 người . Mà người đó không ai khác lại là Ngọc Hân , người mà Triệu Vi cực kì ghét . Cô nàng mở điện thoại lên và gọi cho 1 người :

- Mau điều tra về cái người tên Hoàng Ngọc Hân cho tôi . - Triệu Vi lạnh lùng nói rồi dứt khoát tắt điện thoại .

Bên ngoài vườn

- Bỏ ra coi ! Nhật Phong , đau quá . - Hân Hân tức giận nói .

Nhật Phong thấy nó nhăn mặt bèn vội thả tay ra , cổ tay nó vì bị siết quá chặt nên đỏ hết lên . Hân Hân vừa xoa cổ tay vừa xuýt xoa .

- Xin lỗi . - Nhật Phong nói .

Nó giả bộ ” bơ ” hắn rồi quay người đi ra chỗ khác . Nhật Phong thấy nó bỏ đi cũng vội vàng đuổi theo sau .

- Nè , giận à ? - Nhật Phong hỏi

Nó không thèm trả lời cũng không thèm nhìn hắn dù chỉ 1 chút .

- Hoàng Ngọc Hân , đứng lại ! - Hắn giận dữ nói .

Hân Hân quay lại nhìn thẳng mặt hắn . Chưa bao giờ có ai gọi thẳng tên học của nó ra như vậy . Bộ muốn gọi là gọi hay sao ?

- Trần Nhật Phong , tui nói cho ông biết . Ông mà còn gọi thẳng họ tên tui ra như vậy 1 lần nữa thì ông chết chắc đó . Với lại cái gì mà bạn gái chứ ? Ông sợ tui chưa đủ phiền hả ?

Nó tức giận , nói cho 1 tràng còn Nhật Phong thì đờ người . Không ngờ nó lại có thể chửi hắn như vậy . Hân Hân không thèm nghe hắn nói liền quay người bước đi .

- Thú vị thật ! - Nhật Phong mỉm cười nói .

.....oOo.....

Ngọc Hân vừa đi vừa lăm bằm chửi hắn , đi được 1 lúc thì tiếng điện thoại vang lên báo có tin nhắn .

” Sau giờ ra về gặp nhau ở sân sau . Nếu không tới thì chuẩn bị chịu hậu quả đi ! ”

Tin nhắn gửi đến không đề tên người gửi mà cũng không thấy tên trong danh bạ . Nó thực tò mò muốn biết người gửi tin nhắn này là ai và lí do là gì ?

” Reng ... reng ... ” tiếng chuông vang lên báo hiệu giờ ra về đã đến . Mọi người nhanh chóng sắp xếp tập võ và chào nhau ra về . Nguyệt Linh đang dọn tập võ , định quay xuống rủ Hân Hân cùng về nhưng lại không thấy bóng dáng nó đâu . Nguyệt Linh đành ngậm ngùi xách cặp qua kiếm Minh Triết .

Tại bãi sân sau

- Hoàng Ngọc Hân cuối cùng cô cũng đến . - Giọng của 1 người con gái vang lên .

- Bạn là ai ? Kêu mình tới đây có gì không ? - Hân Hân hỏi .

Người con gái đó chính là Triệu Vi . Cô bước ra cùng với 1 đám người mặt bặm trợn .

- Là ai à ? Ha , tôi là người dễ quên đến như vậy sao ? Người đâu , giữ con bé đó lại .

Từ sau lưng Triệu Vi , 2 đứa con gái có vẻ to con đến gần lại chỗ Ngọc Hân và giữ chặt 2 tay nó .

- Bỏ ra , các người làm gì vậy ? Mấy người có quyền vì mà giữ tôi cơ chứ ? - Nó tức giận nói .

- Còn to tiếng được à ? - Triệu Vi nhếch mép cười và ... ” bóp ” một cái tát đã giáng thẳng xuống mặt nó . Nó ngây người nhìn Triệu Vi , tát sao ? Từ nhỏ đến lớn nó chưa bao giờ bị ai đánh cả , ngay cả ba mẹ cũng chưa bao giờ làm vậy với nó . Vậy mà giờ nó bị người khác tát .

- Nói đi , lý do là gì ? Tại sao cô lại đánh tôi ? Tôi và cô đâu có thù oán gì với nhau đâu ? Sao lại ...

” bóp ” 1 tiếng nữa lại vang lên , Triệu Vi nhếch môi cười . Thật sự bây giờ cô rất muốn giết chết nó , ngay và luôn ...

End chap 12

~ Chewry

~

13. Chap 13 : Không Ai Được Đụng Vào Cô Ấy

Đã 2 lần rồi , ai đó làm ơn nói cho nó biết lý do vì sao đi ? Nó không hề đụng chạm tới ai cả thì tại sao lại phải chịu cảnh như thế này cơ chứ ?

- Để xem cô còn có thể to tiếng được nữa hay không ? Xử nó . - Triệu Vi nhìn sang đám người bên cạnh và ra lệnh .

Đám người đó lập tức vâng lời và sau đó nhào vô đánh nó tới tấp . Nó cố gắng kháng cự nhưng lại không được , nó cũng không thể kêu cứu vì xung quanh ngoài nó và đám người của Triệu Vi thì không còn ai cả . Và rồi nó ngất đi , mặc cho số phận mình muốn ra sao thì ra nhưng không ngừng lại ở đó, Triệu Vi sai người lấy xô nước và tát vào mặt nó , để cho nó tỉnh táo lại 1 chút .

- Sao vậy ? Lúc này còn to tiếng lắm mà sao giờ lại im lặng mà chịu đựng thế ? Tôi nói cho cô biết , những thứ không phải của mình thì tốt nhất đừng có chạm vô nhưng nếu đã chạm rồi thì nên biết hậu quả như thế nào chứ ? - Triệu Vi nói .

Ngọc Hân đưa ánh mắt căm thù nhìn Triệu Vi .

- Các người , làm cái quái gì thế hả ? - 1 giọng nói cực kỳ lạnh lùng vang lên khiến cho những người có mặt ở đây đều lạnh hết cả sống lưng .

Là hắn , từ lúc nghe Nguyệt Linh nói không thấy nó đâu hắn đã vội vã chạy đi tìm nó . Nhật Phong cứ ngỡ rằng nó đang đi dạo trong khu vườn mà cả 2 đã gặp nhau lần đầu nhưng khi chạy đến lại không tìm thấy nó đâu hết . Nhật Phong chạy khắp nơi , đi qua tất cả các phòng học nhưng rồi lại thất vọng vì không tìm được hình bóng quen thuộc ngày nào . Trong khi Nhật Phong còn đang chán nản thì bỗng có 1 cuộc gọi đến khiến ọi sự chú ý của hắn đổ dồn về cái người ở đầu dãy bên kia và sau đó Nhật Phong chạy tới đứng nơi mà Ngọc Hân bị nhốt .

- Tôi hỏi các người đang làm gì ? - Hắn lạnh lùng nói . Không 1 ai lên tiếng trả lời , mọi thứ đều im lặng . Im lặng tới nỗi có thể nghe thấy tiếng kim rơi xuống đất .

- Nhật Phong , em và mọi người đang tụ họp ăn uống . Anh muốn tham gia chứ ? - Triệu Vi lên tiếng phá vỡ sự im lặng .

- Tụ họp ? Hay là bắt cóc người rồi hành hạ ? - Nhật Phong nói xong liền nhếch miệng cười .

- Cái đó ... anh hiểu nhầm rồi ! Làm gì có chuyện đó - Triệu Vi làm vẻ mặt vô tội nói .

Nhật Phong không nói gì , chậm rãi đi đến nhóm người của Triệu Vi đang đứng và hạ đo ván từng người . Một cú đá của hắn không gây chết người nhưng lại có thể khiến người đó bị thương , nguy hiểm hơn là có thể phải nằm viện hơn 1 tháng . Khi tất cả đã gục xuống , Nhật Phong liền đi tới chỗ Triệu Vi và đưa tay bóp chặt cằm của cô ả , ns :

- Cô được lắm ! Dám đụng vào người của tôi . Có phải đã chán sống rồi hay không ? Chuyện ngày hôm nay tôi sẽ nhớ , những gì cô đã gây ra cho Ngọc Hân thì tôi sẽ trả . Không phải là 1 mà là gấp 10 lần như thế .

Triệu Vi vì bị nghẹt thở nên khuôn mặt trắng bệch , ánh mắt mang nỗi sợ hãi nhìn hắn . Nhật Phong đẩy Triệu Vi ra xa khiến cho cô nàng loạng choạng ngã xuống đất . Hắn không thèm nhìn lấy chỉ đi lại chỗ Ngọc Hân và cúi xuống ẵm nó trên tay . Hân Hân bây giờ đã hoàn toàn bất tỉnh , hắn dù có lo lắng cỡ nào cũng không hiện ra vẻ mặt bên ngoài . Trước khi đi , Nhật Phong nói :

- Nếu như còn có lần sau thì cô sẽ không còn vui vẻ sống trên đời này đâu . Tôi cấm cô lại gần Ngọc Hân , nếu như tôi biết cô gây tổn thương cho Hân Hân thì cái mạng nhỏ của cô không còn giữ được lâu đâu . Tôi nhắc lại lần cuối , không ai được đụng vào cô ấy cả .

Nói rồi hắn bỏ đi , khi ra tới bên ngoài hắn liền vội vàng gọi tài xế chở cả 2 đến bệnh viện gần nhất . Khấp người nó không chỗ nào là không có vết thương , hắn nhìn thấy nó mà xót xa . Ước gì người phải chịu đựng những chuyện tồi tệ này là hắn chứ không phải nó .

- Hân Hân , xin em hãy cố gắng lên !

End chap 13

~ Chewry

~

14. Chap 14 : Lời Hứa Dành Cho Người Tôi Yêu

Tại bệnh viện XYZ ...

Xe vừa tới nơi , Nhật Phong đã vội vã ẵm Hân Hân chạy vào bệnh viện . Hắn bây giờ đang mất bình tĩnh , lo sợ rằng nếu chậm 1 chút thì sẽ có chuyện không may xảy ra .

- Bác sĩ đâu hết rồi ? - Hắn lớn tiếng nói .

- Trần thiếu , có chuyện gì xảy ra vậy ạ ? - 1 nhóm bác sĩ chạy ra , lo lắng hỏi .

- Tôi cho các người thời gian phải cứu sống cô gái này . Nếu như có chuyện gì bất trắc xảy ra thì tôi sẽ là người phá nát cái bệnh viện này . - Hắn lạnh lùng nhìn những người trước mặt và nói .

- Chúng tôi sẽ cố gắng hết sức , xin thiếu gia hãy yên tâm . Y tá đâu , mang băng ca ra đây . Mọi người hãy chuẩn bị đi , chúng ta sẽ bắt đầu trong 2 phút nữa . - Ông viện trưởng sau khi cung kính nói với Nhật Phong thì quay qua ra lệnh cho những bác sĩ có mặt ở đây .

1 lúc sau thì Hân Hân được đưa vào phòng cấp cứu . Trong lúc mê man , nó nghe thấy tiếng nói chuyện của rất nhiều người , định mở mắt ra nhưng ngay 1 chút sức lực cũng không còn . Nó mệt mỏi nhắm mắt và chìm vào giấc ngủ .

- Viện trưởng , bệnh nhân đang dần mất đi ý thức ! - Y tá vội vàng chạy ra nói .

- Dùng máy trợ tim đi , nhớ cho thở oxy nữa , cố gắng để nhịp tim đập đều . Khấp người đều có vết thương , mọi người hãy tập trung xử lý vết thương đó đi . - Ông viện trưởng vừa tới xem nó vừa phân công ọi người .

Còn ở bên ngoài , Nhật Phong lo lắng đi đi lại lại , khi thì đứng lên , lúc thì ngồi xuống . Lòng hần bây giờ như đang có lửa đốt , hần thật đáng trách khi phải để nó chịu những điều tồi tệ như thế này .

- Quản gia ! - Hần nói .

- Dạ , cậu chủ cho gọi . - Ông quản gia cung kính nói .

- Điều tra những người đã bắt cóc và gây thương tích cho Hân Hân . - Hần lạnh lùng nói .

- Vâng , tôi sẽ đi làm ngay . À , cậu chủ có cần báo cho gia đình tiểu thư không ạ ?

- Phiền ông . - Hần suy nghĩ 1 lúc rồi nói .

2 tiếng sau ...

- Thiếu gia ! - Ông viện trưởng cung kính nói .

- Sao rồi ? - Nhật Phong vội vàng đứng dậy , lo lắng hỏi .

- Hiện tại tiểu thư đã ổn định rồi . Giờ tôi sẽ chuyển tiểu thư qua phòng hồi sức đặc biệt nhưng vẫn cần phải quan sát thêm .

- Tôi biết rồi , cảm ơn ông ! - Nhật Phong thở phào nói .

Sau khi chào viện trưởng , Nhật Phong vội vàng chạy qua phòng bệnh nó . Hân Hân nằm đó , khuôn mặt có phần xanh xao , trên người chỗ nào cũng có vết thương . Nhật Phong nhìn thấy nó mà ngỡ ngàng , người con gái mang nụ cười ấm áp , là người mà hần ngày đêm nghĩ tới lại nằm đây . Hần ngồi xuống bên giường nó , đưa tay vuốt nhẹ tóc nó .

- Nhóc con , em mau tỉnh lại đi . Tỉnh dậy rồi cãi lộn với anh nè . - Hần nhìn nó , ánh mắt có phần dịu dàng .

Đáp lại hần chỉ là 1 khoảng không im ắng . Nhật Phong ngẩng nhìn nó , vẫn là khuôn mặt baby đó khiến hần ngày đêm phải mong nhớ . Hần nhìn nó và rồi những kí ức về nó lại hiện về trong tâm trí hần . Mọi thứ đều chân thật như vừa mới xảy ra ngày hôm qua .

- Nhóc con , anh hứa với em từ nay sẽ là người bảo vệ cho em , không cần biết em có chấp nhận hay không . Anh vẫn sẽ đứng sau , âm thầm bảo vệ , che chở cho em . Và còn 1 câu nữa anh muốn nói với em là “Anh yêu em , nhóc con” . Hần thì thầm nói với nó và nhẹ nhàng đặt 1 nụ hôn lên môi của nó .

1 lúc sau thì anh trai và ba mẹ nó có mặt tại phòng bệnh nó . Nhật Phong thấy ba mẹ nó vào thì liền đứng dậy chào cả 2 và nhường chỗ lại cho ba mẹ nó . Còn hần thì đi ra ngoài nói chuyện với Minh Nhật . Minh Nhật cũng không ngờ rằng , em gái bảo bối của anh có ngày lại phải chịu những điều này . Minh Nhật bây giờ đang cực kì phẫn nộ , sẽ sớm thôi sẽ có 1 chuyện mà cái con người đó không hề ngờ tới . Mọi chuyện tiếp theo sẽ như thế nào ? Mọi người đón chờ nhé ...

End chap 14 ~ Chewry

~P/s : xin chào mọi người *cúi đầu* thật sự mình muốn cảm ơn các bạn vì đã luôn ủng hộ truyện của mình . *cười tươi* . Mình hy vọng , mọi người sẽ thích những chapter tiếp theo của mình , nếu bạn nào có thắc mắc thì cứ comment ở phía dưới nha *chỉ xuống dưới* . Chúc mọi người có 1 ngày tốt lành ~^^

~

15. Chap 15 : Nụ Cười Ấm Áp

Sáng ngày hôm sau ...

Bình minh vừa lên , 1 vài tia nắng lấp ló bay vào phòng bệnh của Hân Hân . Những chú chim đậu trên cành cây hót líu lo để chào đón 1 ngày mới bắt đầu . Hân Hân khẽ cựa mình , từ từ mở mắt . Vẫn còn 1 chút

choáng váng nhưng sau đó nó cảm thấy tỉnh táo hơn 1 chút , Hân Hân cảm nhận được có 1 sức nặng đè lên . Nó nhìn xuống và thấy 1 người con trai đang say giấc , khuôn mặt đẹp trai nhưng có phần mệt mỏi . Nhìn người con trai đó như 1 thiên sứ vậy , nó ngần ngừ suy nghĩ rồi mặt đỏ lên lúc nào không hay . Người con trai đó có cảm giác như ai đó đang nhìn mình nên vội vàng mở mắt .

- Em ... em tỉnh rồi à ? - Hân lấp bắp hỏi .

Nó gật đầu thay cho lời nói và mỉm cười với hân .

- Em thấy có chỗ nào không khỏe không ? Để anh đi gọi bác sĩ đã ! - Nói rồi hân tính đi nhưng Hân Hân đã kịp thời nắm tay giữ hân lại

- Không cần đâu , em vẫn ổn mà . Anh ở đây từ hôm qua đến giờ hả - Nó nhìn hân và hỏi .

Hân ngượng ngịu gật đầu , vẻ mặt của hân bây giờ khiến cho nó bật cười . ” Cuối cùng thì em cũng cười rồi ” , hân thâm nghĩ.

- Cám ơn anh nhé , Nhật Phong !

Nghe được lời cảm ơn từ nó , Nhật Phong cảm thấy vui lắm . Có lẽ hân không biết rằng , chính tình cảm của cả đã bước sang 1 trang mới . Không sớm thì muộn cả sẽ thành đôi nhưng đó chỉ là ở tương lai gần thôi nhé !

” 2 ta sinh ra chỉ để dành cho nhau ”

2, 3 ngày sau , Hân Hân được xuất viện . Hôm nay nó đã hoàn toàn khỏi hân , có thể chạy nhảy vui đùa hay vui nhất chính là chọc cho Nhật Phong tức giận (t/g : Hân Hân nhà ta quậy thật!) . Nó được Nhật Phong đưa về tận nhà , được ba mẹ bồi bổ au chổng khỏe lại và được “bắt nạt” anh hai vô điều kiện . Sau mấy ngày nghỉ ở nhà thì cuối cùng nó cũng được đến trường . Mới sáng sớm mà nó đã tất bật chuẩn bị mọi thứ , cho đến khi Minh Nhật gọi nó . Nó mới vội vàng chạy xuống , chưa kịp ăn sáng thì Nhật Phong tới đón nó đi học .

Quay ngược thời gian 1 chút nhé !

7h tối , tại phòng nó ...

Nó đang cầm cái Ipad để chơi game thì bỗng điện thoại của nó rung lên . Là Nhật Phong gọi , nó bắt máy và cả 2 nói chuyện với nhau ...

- Mèo lười , mai nhớ dậy sớm đó . - Hân dịu dàng nói .

- Chi vậy ? - Nó thắc mắc hỏi .

- Qua chỗ đi học chứ chi ? Vậy cũng hỏi nữa ! - Nhật Phong mắng yêu nó .

- Ohm , biết rồi .

- Uhm , vậy ngủ sớm đi ! Ngu ngon .

(t/g : tình cảm ghê nha !)

.....o0o.....

Hân đang đứng dựa vào chiếc BMW màu đen để chờ nó . Hiện tại hân đang suy nghĩ ra 1 âm mưu , à mà không , phải nói là 1 kế hoạch khá là ngọt ngào .

- Nè sao nhìn mặt gian quá vậy ? - Hân Hân vừa ra khỏi cổng đã thấy hân dựa vào xe , khuôn mặt thì cực kì biểu cảm .

- Đâu ... đâu có gì đâu ! Đi thôi . - Nói rồi Nhật Phong mở cửa xe cho nó và cả 2 bắt đầu đi đến trường .

Tại trường King Queen ...

Nó và Nhật Phong vừa bước xuống đã là tâm điểm chú ý của mọi người . Hiện tại học sinh trong trường đã biết thân phận nó là ai và chuyện của Triệu Vi gây thương tích cho nó như thế nào . Triệu Vi thì bị đuổi

học , gia đình thì bị phá sản . Nhật Phong nắm tay nó bước lên lớp , Hân Hân vừa vào lớp đã bị Nguyệt Linh nhảy tới ôm chầm khiến nó lảo đảo mém nữa là ngã .

-Tớ nhớ cậu lắm đồ ngốc ! - Nguyệt Linh vừa ôm nó vừa nói .

- Hi , tớ cũng vậy !

Nói rồi cả 2 nắm tay nhau cùng bước về chỗ . Nó vừa ngồi xuống , đã gặp ngay khuôn mặt lạ hoắc của người ngồi bên cạnh Nguyệt Linh .

- Ủa bà , ai vậy ? - Nó thắc mắc hỏi .

-Haiz , lại phải tự giới thiệu lại rồi . Chào Hân Hân , mình là Minh Triết . Chúng ta đã gặp nhau trong bữa tiệc lần trước đó . - Minh Triết cười nói .

Giờ nó mới nhận ra , nó cũng cười đáp lại Minh Triết thay cho lời chào .

Vậy là 1 couple đã chính thức thành đôi rồi nhé ~^^

~ End chap 15

~ Chewry

~

16. Chap 16 : Buổi Party

- Nè , nè nghe nói trường sắp tổ chức party đó ! Bà có đi không ? - Nguyệt Linh quay xuống hỏi nó .

- Party sao ? Nghe có vẻ cũng hay đó , bà thì sao ? - Hân Hân cười trả lời Nguyệt Linh .

- Tui hả , tất nhiên là phải đi rồi !

Cả 2 rất hào hứng khi nói về buổi party sắp tới . Không chỉ riêng mình nó và Nguyệt Linh mà học sinh trong trường ai cũng mong chờ tới ngày đó . Trường tổ chức party là để kỉ niệm ngày thành lập trường , đối với thầy cô thì là lễ kỉ niệm , còn đối với học sinh đây là 1 dịp để mọi người có thể vui chơi thỏa thích . Và là để kỉ niệm ngày thành lập nên trong suốt 1 tuần sẽ có nhiều hoạt động rất thú vị và tất nhiên là không thể thiếu những giải thưởng dành cho cá nhân hoặc 1 tập thể lớp . Và điều đặc biệt nhất chính là cuộc bình chọn King và Queen cho năm học này . (t/g : đó chính là lí do vì sao mình chọn tên trường như vậy đó ~^^~) . Sau 3 ngày bình chọn thì Hội học sinh đã tổng kết và danh sách top 3 của King và Queen đã được công bố với tất cả học sinh . Bất ngờ hơn là có nó , hân , Nguyệt Linh và Minh Triết .

Sau bao nhiêu ngày chờ đợi thì cuối cùng ngày diễn ra party cũng đã tới . Mọi người ai cũng xúng xính trong bộ dạ hội lộng lẫy , nam thì mặc vest đen thắt caravat . Nữ thì mỗi người 1 kiểu , mỗi người 1 bộ váy khác nhau . Và điều đặc biệt nhất là ai cũng đeo mặt nạ .

Tại biệt thự “Rose” ..

- Mẹ ơi , cái kẹp nơ của con đâu rồi ? - Nó chạy khắp phòng kiếm và hỏi mẹ nó .

- Mẹ để trên bàn đó bảo bối . - Mẹ nó dịu dàng nói .

- Nhóc con có ai tới đón em kìa . - Hai nó nói lớn .

Ngặt Phong vừa tới đã bị ba mẹ nó kéo vào nhà , vừa ngồi xuống đã thấy nó bận rộn chạy tới chạy lui . Sau hơn 1 tiếng chuẩn bị thì nó cũng bước xuống , ban đầu là ngỡ ngàng nhưng lúc sau là tìm ai đó phải lỗi mất 1 nhịp . Mô tả 1 chút xíu nhé : Hân Hân diện 1 chiếc váy cúp ngực màu hồng phấn , bap quanh phần thân váy là 1 lớp voan mỏng , phần eo có 1 cái nơ bản nhỏ được thắt qua 1 bên . Tóc buông xõa và được uốn nhẹ ở phần đuôi tóc và 1 cái kẹp nơ cùng màu váy kẹp 1 bên tóc . Hân Hân không trang điểm mà để mặt mộc , kèm theo đôi giày búp bê . Nhìn nó bây giờ cứ như 1 nàng công chúa nhỏ .

- 2 con mau đi đi , không thôi trễ giờ đó ! - Mẹ nó mỉm cười nói .

Nhật Phong chào ba mẹ nó và nắm tay nó đi ra xe . Sau khi đã yên vị trên ghế cả 2 bắt đầu đi tới trường .
King Queen school ...

- Chúng ta đi thôi !

Sau khi nhận chiếc mặt nạ , nó khoác tay Nhật Phong bước vào . Cả 2 vừa bước vào đã là tâm điểm chú ý của mọi người . Mọi ánh mắt đều đổ dồn vào tụi nó : hâm mộ có , ghen ghét có , thậm chí là những ánh mắt mang hình trái tim chĩa về 2 người .

- Ngọc Hân , Nhật Phong bên đây nè ! - Nguyệt Linh vẫy tay với nó .

Hân Hân khoác tay Nhật Phong đi tới chỗ Nguyệt Linh và Minh Triết . 4 người đứng gần nhau , mỗi người 1 vẻ khiến cho tất cả các bạn học sinh ở đây bàn tán xôn xao về họ .

- Xin chào các bạn . Hôm nay các bạn thấy có vui không ạ ? - MC cầm mic , tươi cười nói với mọi người .

Ở phía dưới hò reo tiếng của các bạn học sinh để trả lời . Không khí đang dần náo nhiệt lên theo từng tiếng reo hò .

- Cảm ơn các bạn vì đã đến dự lễ kỉ niệm thành lập trường . Và bây giờ tôi xin mời thầy hiệu trưởng lên có đôi lời phát biểu ...

Sau lời giới thiệu của MC , từng tiếng vỗ tay vang lên để chào đón thầy hiệu trưởng . Khi bài diễn văn kết thúc thì MC bắt đầu tổ chức trò chơi , khi thì nhún nhảy , khi thì hát hò , ... Và phần quan trọng là trao phần thưởng cho những cá nhân hoặc tập thể lớp về những hoạt động trong 1 tuần qua . Nhưng quan trọng nhất là

- Và điều đặc biệt nhất mà mọi người mong chờ suốt từ tối nay xin chính thức được bắt đầu . Xin mời top 3 của King và Queen bước lên sân khấu .

Không khí bỗng chốc ồn ào hẳn lên , khi top 3 đã có mặt đầy đủ thì MC bắt đầu công bố kết quả . Người đứng thứ 3 là bạn nữ bên 11A2 và bạn nam bên 11A4 .

- Và King , Queen năm nay sẽ là ...

End chap 16

~ Chewry

~

17. Chap 17 : Điệu Valse Đầu Tiên

- King và Queen năm nay sẽ là ...

Không khí đang dần căng thẳng theo từng lời nói của MC . Ai cũng muốn biết năm nay ai sẽ là người giành ngôi vương .

- Xin chúc mừng Hoàng Ngọc Hân và Trần Nhật Phong đã trở thành King và Queen của năm nay .

MC vừa công bố kết quả xong thì mọi thứ như vỡ òa ra . Bao nhiêu cảm xúc đều tuôn trào vào chính thời khắc quan trọng này . Mọi người ai cũng vui vẻ và hào hứng chúc mừng cho King và Queen của năm học này . Nó khoác tay Nhật Phong cùng bước lên phía trước để nhận vương miện . Cả 2 nhìn nhau và vẫy tay chào mọi người .

- Và theo như truyền thống thì sau khi King và Queen đăng quang 2 bạn sẽ là người đầu tiên mở màn cho buổi vũ hội tối nay . Điệu valse đầu tiên dành cho King và Queen .

Sau khi nghe MC nói xong , Nhật Phong nắm tay nó cùng bước ra giữa phòng hội trường . Cả 2 cùng cúi chào nhau và Nhật Phong đưa tay ra tỏ ý mời nó . Hân Hân nhẹ nhàng đặt tay mình lên tay Nhật Phong và cả 2 cùng bắt đầu khiêu vũ . Giai điệu bài hát khi thì nhẹ nhàng khi thì sâu lắng , cả không gian như ngưng đọng lại theo từng chuyển động của cả 2 . Cảm giác như hiện tại chỉ còn Hân Hân và Nhật Phong trong hội trường này . Cả 2 cùng khiêu vũ rồi trong lúc vô tình ánh mắt của cả 2 đã chạm vào nhau , như có 1 luồng điện chạy qua rồi Hân Hân thoáng đỏ mặt . Nhật Phong thấy khuôn mặt ửng hồng của Hân Hân thì tim bỗng chốc lạc mất 1 nhịp . 1 lúc sau thì mọi người cũng bắt đầu mời người bên cạnh ra khiêu vũ cùng . Các chàng trai mời những cô gái bên cạnh mình hoặc mời những cô gái mà mình không quen biết cùng ra khiêu vũ . Nguyệt Linh và Minh Triết là cặp đầu tiên sau Ngọc Hân và Nhật Phong đi ra khiêu vũ , mọi người thấy vậy nên cũng cùng bạn nhảy của mình đi ra hội trường và bắt đầu nhảy theo điệu nhạc . Mọi người khiêu vũ theo vòng tròn và chừa ra 1 khoảng không ở chính giữa hội trường . Nơi đặc biệt đó có 1 couple đang chìm đắm trong sự ngọt ngào của điệu valse , cứ tưởng như khoảnh khắc này sẽ là mãi mãi . Cả 2 cùng say sưa khiêu vũ với nhau , cùng nhìn nhau , cùng tay trong tay và cùng nhẹ nhàng chuyển động theo từng lời bài hát ...

” A life goes by

Romantic dreams must die

So I bid mine goodbye and never knew

So close was waiting, waiting here with you

And now forever I know

All that I want is to hold you

So close

So close to reaching that famous happy ending

Almost believing this one's not pretend

And now you're beside me and look how far we've come

So far, we are, so close ”

(So close - Jon McLaughlin)

Rồi khi bài hát tạo ra 1 khoảng lắng , mọi thứ như ngưng lại , cả 2 nhìn nhau và Nhật Phong nhẹ nhàng đặt môi mình lên môi Hân Hân , 1 nụ hôn khá là ngọt ngào dành cho Hân Hân ...

1 lúc sau ...

- Ya~ ai cho ông hôn tui cơ chứ ? Đồ lợi dụng , hứ - Hân Hân tức giận nói với Nhật Phong .

Từ lúc khiêu vũ xong thì Hân Hân đã bắt đầu giận dữ Nhật Phong . Giận vì Nhật Phong dám hôn nó trước mặt nhiều người như vậy , giận vì đã làm cho nó thấy ngượng và giận vì đã cướp nụ hôn đầu của nó . Nhật Phong thấy nó giận cũng không nói gì chỉ mỉm cười nhìn nó , Hân Hân thấy hắn cười thì càng giận hơn nhưng lại không làm gì được nên đành đi qua chỗ Nguyệt Linh khóc .

- Nè , nhìn 2 người khiêu vũ mà tui cứ tưởng cả 2 đang yêu nhau thật đó . - Nguyệt Linh nhìn nó mỉm cười

- Cái gì chứ ? Yêu nhau sao ? Không hề nha ! - Hân Hân nghe Nguyệt Linh nói mà phản bác liên hồi khiến cho Nguyệt Linh cũng phải bật cười và nhìn Hân Hân với ánh mắt không tin tưởng cho lắm . Hân Hân không biết nếu bây giờ mà mình lấy đồ chơi vào Nhật Phong thì có được tính là cố ý gây thương tích hay không ? Thật sự là bây giờ nó chỉ muốn “gây thương tích” cho cái người đứng đó với sự im lặng đến đáng sợ .

- Ông trả nụ hôn đầu lại cho tui đi . Sao ông lại nỡ cướp đi chứ ? Cái đồ đáng ghét này ! - Hân Hân tức giận nói

” Đồ ngốc , nụ hôn đầu của em đã bị anh cướp từ lâu rồi nhóc con à ! ” Nhật Phong thầm nghĩ . Hắn không biết bắt đầu từ lúc nào mà Hân Hân đã ảnh hưởng đến hắn nhiều đến vậy . Mọi chuyện hắn làm đều vì nó

, từ một con người lạnh lùng mà hắn đã trở nên dịu dàng hơn , biết quan tâm đến người khác hơn . Có lẽ hắn đã yêu thật rồi , yêu cái người con gái đang đứng trước mặt hắn , cái người mà đã khiến cho hắn biết lo lắng , quan tâm và cái người mà lúc nào cũng có cái tính trẻ con khiến cho hắn nhiều khi không biết phải làm thế nào mới được ...

- Đi thôi , anh có 1 bắt ngờ nho nhỏ muốn dành cho em nè ! - Nhật Phong nắm tay nó và đi ra ngoài .

- Bất ngờ sao ? Là gì vậy ? - Bản tính trẻ con của nó lại nổi lên khiến cho Nhật Phong cảm thấy rất là đáng yêu . Mới vừa nãy còn giận dữ hắn vậy mà giờ lại tò mò muốn biết bất ngờ mà hắn chuẩn bị cho nó là gì .

- Rồi em sẽ biết thôi mà . - Nhật Phong nhìn nó mỉm cười .

Cả 2 cùng nắm tay nhau và đi ra ngoài , hiện tại bây giờ chỉ còn Nguyệt Linh và Minh Triết ở lại buổi vũ hội .

- Nhìn 2 người họ thật hạnh phúc ha ! - Nguyệt Linh nhìn Minh Triết mỉm cười nói .

Ở bên ngoài ...

Hắn nắm chặt tay nó và cùng nó tản bộ . Chỉ 1 lát nữa thôi bí mật sẽ được bật mí . 1 bất ngờ mà hắn chỉ dành riêng cho nó , hắn tò mò muốn biết phản ứng của nó như thế nào khi nhận được sự bất ngờ này

Mọi người thì sao ? Có tò mò muốn biết bất ngờ mà Nhật Phong dành cho Ngọc Hân là gì hay không ? Hãy chờ chap tiếp theo nhé ~^^~ Hy vọng mọi người sẽ tiếp tục ủng hộ mình trong những chap tới nhé .

End chap 17

~ Chewry

~

18. Chap 18 : Lời Tỏ Tình Ngọt Ngào

Nhật Phong nắm tay nó đi tới trước cánh cửa gỗ của khu vườn bí mật . Hân Hân nhìn cánh cửa rồi quay qua nhìn Nhật Phong với ánh mắt khó hiểu . Nhật Phong mỉm cười nhẹ nhàng và nói với nó :

- Nhóc con , bây giờ thì em phải nhắm mắt rồi . Đến khi nào anh đếm đến 3 thì em mới được mở mắt .

- Nhưng tại sao chứ ? - Nó nhìn Nhật Phong mặt phụng phịu nói

- Ngoan , chẳng phải em rất muốn biết bí mật đó là gì sao ? - Nhật Phong xoa đầu nó , vẻ mặt dịu dàng nói .

Cuối cùng thì nó cũng ngoan ngoãn làm theo lời Nhật Phong nói . Hân Hân nhắm mắt lại và đi theo từng lời chỉ dẫn của Nhật Phong và 1 ...2 ... 3 ... Nhật Phong vừa đếm xong cũng là lúc Hân Hân mở mắt ra . Nó ngây người 1 lúc , nhìn khắp mọi thứ xung quanh ở đây . Là khu vườn đó nhưng hôm nay nhìn nó có vẻ lung linh và đẹp hơn mọi lần nó tới . Hai bên chính giữa lối đi là những hàng nền được thấp lên trải dài khắp mọi lối đi trong khu vườn . Mọi thứ ở đây đều được trang trí khá là tỉ mỉ , có thể thấy người làm đã bỏ ra rất nhiều tâm tư cùng bao nhiêu tâm huyết cho 1 người nào đó . Hân Hân đi giữa 2 hàng nền và đi lại chỗ Nhật Phong . Lần này , Nhật Phong lại mang đến cho Hân Hân thêm 1 bất ngờ nữa . Trước mắt Hân Hân là 1 hàng chữ I U được xếp từ những cánh hoa hồng (t/g : hãy để trí tưởng tượng của mọi người bay cao bay xa nha !) Mà Nhật Phong lại đứng chính giữa hình trái tim đó . Hắn mỉm cười nhìn nó và đưa tay ra tỏ ý muốn nó đặt tay mình lên tay hắn . Hân Hân hơi do dự 1 lúc rồi cũng đặt tay mình lên tay hắn . Nhật Phong nắm tay nó và dắt nó vào đứng cùng với hắn . Nhật Phong nhìn nó mỉm cười và ...

- Tại nơi đây đã từng có 1 người con gái khiến cho anh ngày đêm nhớ nhung . Chính cô ấy đã dạy cho anh biết cách yêu thương 1 người , dạy cho anh biết cách quan tâm 1 người và dạy cho anh biết ý nghĩa của tình yêu là gì . Và người con gái đó chính là em , Hoàng Ngọc Hân . Có lẽ em không biết , chúng ta đã từng gặp

nhau trước đó . Mặc dù chỉ là vô tình thôi nhưng anh không ngờ sau này chúng ta lại gặp nhau và ở bên nhau nhiều hơn . Anh cũng không biết từ lúc nào mà chính bản thân mình đã yêu em . Hoàng Ngọc Hân , em có đồng ý làm bạn gái anh không ?

Hân Hân nghe Nhật Phong nói , lúc đầu là bất ngờ sau đó là ngỡ ngàng . Nó chưa bao giờ nghĩ sẽ có ngày Nhật Phong tỏ tình nó , cũng chưa bao giờ nghĩ Nhật Phong yêu nó . Mọi chuyện xảy ra quá nhanh khiến cho nó trong 1 lúc không biết phải làm như thế nào thì mới đúng . Thật ra thật ra ... nó cũng không biết trong lòng mình như thế nào . Chỉ là ... mỗi khi ở gần hân thì nó lại cảm thấy hồi hộp , tim đập nhanh hơn 1 chút và lâu lâu thì mặt có 1 chút nóng (t/g : Hân Hân à , là cảm giác rung động trước 1 người đó =.= ”) Thật sự là bây giờ nó không biết phải trả lời Nhật Phong như thế nào mới được .

- Em ... em ... ừm ... thật ra ...

Hân Hân nói mà cứ ngập ngừng khiến cho Nhật Phong cũng rất sốt ruột . Thật ra , mọi thứ ở đây hân đã dành ra rất nhiều tâm huyết . Lúc đầu , hân rất là lo sợ . Sợ rằng mình nói ra lời này quá sớm , sợ rằng Hân Hân sẽ cự tuyệt hân , sợ rằng Hân Hân sẽ không thêm nhìn mặt hân nữa . (t/g : thật tội nghiệp Nhật Phong nha !!!)

- Nhật Phong thật ra em không biết cảm giác yêu 1 người là như thế nào ! Chỉ là mỗi khi ở bên cạnh anh , em lại có 1 cảm giác rất là kì lạ ... - Hân Hân nói 1 hơi rồi cũng ngừng lại , nó lén nhìn Nhật Phong nhưng lại không thấy bất kì biểu cảm nào . Hân Hân hít 1 hơi thật sâu và nói tiếp .

- Nhật Phong , em không biết sau này sẽ như thế nào ? Cũng không biết mọi người sẽ bàn tán ra sao . Chỉ là em muốn nói , em đồng ý . Em đồng ý nắm tay anh cùng đi trên chính con đường của 2 ta . Chỉ cần anh không buông tay , em vẫn sẽ sánh bước cùng anh .

Nó nhìn Nhật Phong và nhẹ nhàng nói ra câu trả lời . Nhật Phong im lặng nghe nó nói và 1 nụ cười hiện ra trên gương mặt điển trai của hân . Cuối cùng thì hân cũng nhận được câu trả lời , không phải là từ chối mà chính là đồng ý . Nhật Phong vui sướng ôm nó quay vòng vòng . Tiếng cười của cả 2 cùng vang lên , không khí ngọt ngào nay càng thêm ấm áp . Hiện tại bây giờ không có 1 câu từ nào có thể diễn tả hết những cảm xúc của cả 2 vào lúc này . Nhật Phong thả nó đứng xuống , cả 2 nhìn vào nhau và 1 nụ hôn khá là ngọt ngào được Nhật Phong trao cho nó ...

- Hoàng Ngọc Hân , anh yêu em

Ngày Phong nhìn nó và nhẹ nhàng nói ra 3 chữ . Chỉ duy nhất 3 chữ đó cũng khiến cho ai đó cảm thấy thật ấm lòng .

End chap 18 ~ Chewry

~T/g : vậy là thêm 1 cặp thành đôi rồi nhé .

Hiện tại thì truyện của mình đã chính thức cán mốc 2k *tung bông* Thật cảm ơn mọi người đã ủng hộ truyện của mình suốt thời gian qua nhé *mỉm cười* . Hy vọng mọi người sẽ ngày càng thích truyện của mình hơn nhé *cười tươi* Chúc mọi người đọc truyện vui vẻ nha ~^^

~

19. Chap 19 : Náo Loạn Tại Trường

7h sáng tại King Queen school ...

Mới sáng sớm mà cả trường đã bùng nổ với những lời bàn tán. Mà nhân vật chính để mọi người bàn tán chính là 2 couple nổi tiếng trong trường .

Quay ngược thời gian 1 chút nhé ...

Không khí buổi sáng sớm thật trong lành , 1 vài đám mây như kẹo bông gòn đang từ từ trôi lơ lửng trên bầu trời . Trong trường , 1 vài nhóm học sinh đang cười đùa vui vẻ dưới sân trường , 1 số bạn thì tới chào nhau và chúc nhau có 1 ngày tốt lành . Mọi thứ đang diễn ra bình thường thì trong thoáng chốc như dừng lại , mọi ánh mắt đều đổ dồn vào 2 chiếc Lamborghini màu đen và trắng . Bước xuống chính là Nhật Phong và Minh Triết , cả 2 vòng qua bên kia mở và đưa tay làm động tác mời . Đặt vào tay Nhật Phong là bàn tay nhỏ nhắn , trắng hồng của Hân Hân . Còn đặt vào tay Minh Triết là những ngón tay thon dài của Nguyệt Linh . 4 người , 2 couple cùng tay trong tay cười nói đi vào lớp . Cả sân trường hóa đá tập 1 . Trong lớp , sau khi đã yên vị trên chỗ ngồi thì Nguyệt Linh bắt đầu lôi đồ ăn ra và đút cho Minh Triết . Với cặp kia thì Hân Hân tựa đầu lên vai Nhật Phong ngủ ngon lành , còn hân thì nhìn Hân Hân với ánh mắt cực kì dịu dàng và ôn nhu . Cả lớp hóa đá tập 2 . Đến khi chuông reng báo giờ vào lớp thì chẳng còn ai có tâm trí để học nữa . Xem ra , hôm nay sẽ có nhiều chuyện vui xảy ra với học sinh ở trường King Queen .

Sau 2 tiết học ...

” Reng ... reng ... reng ... ” tiếng chuông vang lên báo hiệu giờ ra chơi đã đến , sau khi chào giáo viên thì mọi người bắt đầu dọn dẹp đồ và từ từ đi ra ngoài . Nói là dọn dẹp đồ chứ thực ra ai cũng chằm chằm mà làm còn ánh mắt thì theo dõi 2 couple chính của trường . Tiếng chuông vừa vang lên cũng là lúc Hân Hân và Nguyệt Linh dọn hết đồ vào học bàn còn Nhật Phong và Minh Triết thì đi ra ngoài chờ 2 cô nàng rồi cùng tay trong tay đi xuống căn - tin của trường ...

- Vợ yêu , em muốn ăn gì ? Minh Triết ôm Nguyệt Linh từ phía sau , dịu dàng hỏi .

- Chồng muốn ăn cái gì thì vợ sẽ ăn cái đó . - Nguyệt Linh cười nói .

Nó và hân thấy 2 người kia cứ chồng chồng , vợ vợ thì cũng bật cười . Không ngờ Minh Triết và Nguyệt Linh lại có thể sến súa đến như vậy (t/g : ta đây còn thấy nổi da gà nữa nói chỉ tới 2 người . = ”)

- Nhóc con , em muốn ăn gì để anh đi mua . - Nhật Phong nhìn nó , cưng chiều nói .

- Sao cũng được hết . - Hân Hân nhìn hân cười .

Ngật Phong gật đầu , suy nghĩ 1 lát rồi kéo thẳng bạn thân vào căn - tin mua đồ ăn sáng . Còn Nguyệt Linh thì kéo Hân Hân kiếm bàn trống ngồi xuống và nói chuyện . 1 lúc sau thì mọi người trong căn - tin được 1 phen hết hồn nữa . 2 hotboy nổi tiếng trong trường lại vì nữ nhân mà hạ mình đi mua đồ ăn sáng . Có lẽ hôm nay , phòng y tế của trường sẽ rất nhộn nhịp vì nhiều người ngất xỉu hay bị tụt huyết áp . Ngật Phong mua đồ ăn xong liền nắm tay Hân Hân đi .

- Đi thôi , ra khu vườn bí mật của chúng ta rồi cùng ăn sáng nhé .

Hân Hân nhẹ gật đầu rồi cùng nắm tay Ngật Phong ra khỏi căn - tin . Còn 2 người kia thì cứ tình chàng ý thiếp , người 1 miếng ta 1 miếng . Phải nói là mọi người đều ngạc nhiên và có chút không thể tin nổi .

Tại khu vườn bí mật ...

Mọi thứ ở đây dường như được cách biệt với thế giới bên ngoài , thay vào đó là 1 bầu không khí khá là ngọt ngào đang lan tỏa khắp mọi nơi ở đây . Bữa ăn sáng nhanh chóng được giải quyết sạch sẽ . Ăn xong , cả 2 cùng nắm tay nhau đi lòng vòng trong khu vườn . Vừa đi vừa nói chuyện vui vẻ . Khoảnh khắc này chỉ riêng mình Hân Hân và Ngật Phong biết , bất cứ ai cũng không thể nào xen vào .

- Nhóc con , mai chúng ta hẹn hò nhé ! - Ngật Phong nhìn nó và nói .

- Mai sao ? Nhưng mai chẳng phải sẽ đi học sao ? Làm thế nào mà đi hẹn hò được ? - Hân Hân thắc mắc hỏi .

- Tất nhiên là xin nghỉ rồi . - Ngật Phong với tay nhéo mũi nó , khuôn mặt ánh lên nét dịu dàng .

Chỉ khi ở bên cạnh nó thì nét dịu dàng của Ngật Phong mới bộc lộ rõ . Đối với Hân Hân chỉ là sự cưng chiều cùng với ôn nhu . Mọi thứ , mọi chuyện đều vì Hân Hân mà làm , Ngật Phong luôn nghĩ dù ọi chuyện có như thế nào thì vẫn sẽ một mực yêu thương và bảo vệ nó . Không để cho Hân Hân phải chịu bất kì 1 tổn thương nào cho dù đó là những chuyện nhỏ nhặt nhất ...

End chap 19

~ Chewry

~

20. Chap 20 : Buổi Hẹn Hò Đáng Nhớ

8h00 sáng tại nhà nó ...

” Ting ... tong ... ” tiếng chuông cửa nhà nó vang lên . 1 lúc sau thì bác quản gia ra mở cửa . Nhật Phong nhìn thấy bác quản gia nhà nó thì liền nhẹ gật đầu tỏ ý chào .

- Thiếu gia , cậu đợi 1 lát . Tiểu thư sẽ xuống ngay bây giờ . - Bác quản gia cung kính nói với hần .

1 lúc sau thì Hân Hân chạy ra cười với bác quản gia và đi ra ngoài gặp Nhật Phong .

- Tiểu thư đi chơi vui vẻ nhé ! - Bác quản gia nói

- Dạ con biết rồi . - Hân Hân cười tươi và trả lời .

Nhật Phong nãy giờ im lặng nhìn theo nó rồi lại thoáng cười vì tính trẻ con của nó . Rồi Nhật Phong lái xe chở cả 2 cùng tới công viên trò chơi .

1 lúc sau ...

- Woa~ Nhật Phong nhìn kìa . Thật tuyệt quá đi mất . - Hân Hân quay lại cười tươi nói với Nhật Phong

Có lẽ quyết định chọn công viên trò chơi dành cho buổi hẹn hò là 1 điều đúng đắn . Nhật Phong nhẹ nắm tay nó , cùng nó bước vào khu vui chơi . Nhìn khuôn mặt luôn xuất hiện nụ cười của nó khiến cho Nhật Phong cảm thấy vui và hạnh phúc .

Từ khi cả 2 bước vào đã là trung tâm chú ý của tất cả mọi người . Nhật Phong nhẹ nắm tay nó , cùng nó chơi hết mọi trò chơi trong công viên . Đến khi mệt rồi thì cả 2 mới ngồi xuống ghế đá .

- Nhóc con , em đã mệt chưa ? - Nhật Phong dịu dàng hỏi nó .

- Nga~ không có nhưng mà vui lắm cơ . Lần sau tụi mình lại tới đây chơi nha . - Hân Hân mỉm cười nói với Nhật Phong .

Nhật Phong gật đầu , cười với Hân Hân . Nhẹ xoa đầu nó rồi nói :

- Em ngồi đây đi để anh đi mua nước cho .

Nói rồi Nhật Phong quay người đi ra gần chỗ đó mua nước còn nó thì ngồi yên đó nhìn theo bóng dáng của hần . Đang ngồi suy nghĩ vẩn vơ thì bỗng có cái gì đó níu lấy vạt váy của nó . Hân Hân quay qua nhìn thứ đang kéo lấy vạt váy mình thì thấy 1 bé gái với khuôn mặt khá là bầu bĩnh và làn da trắng hồng . Hân Hân nhìn đứa bé và mỉm cười , nó quay qua bế đứa bé lên và đặt trên đùi mình .

- Bé con , nói cho chị nghe sao em lại khóc ?

- Hức ... mẹ ơi ... em muốn mẹ ... oa ... oa ... oa ...

Nghe Hân Hân nói , con bé liền meo máo rồi bật khóc . Lúc Nhật Phong quay lại liền nhìn thấy cảnh tượng này : 1 con bé khoảng 4, 5 tuổi đang khóc trong lòng Hân Hân . Còn nó thì lại dịu dàng dỗ dành . Nhật Phong ngây ngốc nhìn người con gái trước mặt mình . Hần không ngờ Hân Hân dễ dàng con nít lại dịu dàng tới vậy .

- Nhóc con , bé này là ai vậy em ? - Nhật Phong đứng trước mặt nó và nói .

- A~ Nhật Phong , anh nhìn nè bé ấy bị lạc đó . Hay là giờ chúng ta đi tìm mẹ cho bé được không ?

Nhật Phong nhẹ gật đầu và mỉm cười nhìn nó . Hắn quỳ 1 cân xuống trước mặt cả 2 , nhẹ nhàng nắm tay bé gái đó rồi nói .

- Bé con , để anh chị dẫn em đi tìm mẹ nhé . Nào qua đây để anh ẵm cho nè .

Bé gái đó dần nín khóc và quay qua nhìn Nhật Phong . Đôi mắt ngấn lệ hết nhìn nó rồi nhìn Nhật Phong , con bé do dự 1 lúc rồi cũng để hắn ẵm trên tay . Hắn 1 tay ẵm đứa bé , 1 tay nắm chặt tay nó . Nếu như ai không biết thì cứ tưởng đây chính là 1 gia đình thật sự . Để bé con có thể cười , hắn và Hân Hân đã làm mọi cách khiến cho con bé cười suốt từ việc mua kẹo để dỗ đến lấy gấu bông cho con bé ôm . 1 lúc sau thì bé con tìm được mẹ của mình . Gia đình đó đã cảm ơn nó với hắn rất nhiều vì đã chăm sóc cho con của họ . Trước khi đi , bé con còn chạy lại tặng cho 2 người 1 nụ hôn rồi vẫy tay chào tạm biệt cả 2 . Hân Hân tựa vào lòng Nhật Phong và nhún bóng dáng gia đình đó dần khuất xa . Cả 2 nắm chặt tay nhau và cùng nhau ra về .

- Anh yêu em , Ngọc Hân Hân . - Nhật Phong nhìn nó và nhẹ nhàng đặt lên môi nó 1 nụ hôn .

Có lẽ buổi hẹn hò đầu tiên này sẽ là buổi hẹn hò đáng nhớ nhất của cả 2 . Trần đầy lãng mạn và rất nhiều tiếng cười ...

"Hứa với em rằng chúng ta sẽ mãi bên nhau nhé anh ...

Dù có chuyện gì hay mọi chuyện có như thế nào hãy cứ nắm chặt tay anh và để anh là người che chở cho em nhé . Người con gái mà anh yêu ... "

End chap 20

~ Chewry

~

21. Chap 21 : Bình Yên Trước Phong Ba

Vào giờ ra chơi , tại khu vườn bí mật ...

- Thứ 7 này nhà anh sẽ tổ chức tiệc , em sẽ tham dự chứ ?

Nhật Phong dịu dàng nhìn người con gái đang gói đầu trên đùi mình , nhẹ nhàng cúi xuống đặt lên môi người con gái đó 1 nụ hôn .

- Tiệc sao ? Nghe cũng vui đó chứ nhưng mà chắc hẳn không phải là tiệc dành cho học sinh cấp 3 mà là của những người quyền cao chức trọng . - Hân Hân vừa nói vừa làm hành động đổi . Nhật Phong thấy vậy cũng phải bật cười vì hành động tre con của nó .

- Nhóc con , em ngày càng quậy rồi đó biết không hả ?

Nhật Phong vừa nói vừa nhéo yêu nó . Kể ra thì cả 2 quen nhau cũng được hơn 2 tháng rồi . Lúc nào cũng rất tình cảm với nhau khiến cho cả khối người ghen tị . Trong trường thì là couple hot nhất , không ai mà không biết . Mọi thứ cứ như vừa mới xảy ra ngày hôm qua vậy , lời tỏ tình trong buổi khiêu vũ đến những cuộc hẹn hò cực kì lãng mạn . Cả 2 đã cùng nắm tay nhau đi chung trên 1 con đường và tạo ra rất nhiều kỉ niệm khó phai . Mặc dù không biết con đường phía trước sẽ như thế nào nhưng cả 2 vẫn hy vọng tình yêu của họ vẫn sẽ vẹn nguyên và đông đầy như lúc ban đầu .

" Đừng buông tay em , anh nhé . Hãy để em được sánh bước cùng anh trên con đường mà 2 ta đã chọn . Mãi bên em như thế này nhé , sẽ mãi chỉ yêu mình anh thôi "

7h00 tối tại nhà nó ...

Hiện tại , gia đình nó đang cùng nhau dùng bữa tối . Những lời nói và những tiếng cười luôn vang lên trong suốt bữa ăn . Thời gian này là lúc mà mọi người có thể quây quần bên nhau , cùng nhau dùng bữa và cùng nhau chia sẻ . Lúc mọi người đang dùng tráng miệng thì quản gia bước tới , trên tay là 1 sấp thư .

- Ông chủ , bà chủ , thiếu gia , tiểu thư đây là thư của mọi người . - Ông quản gia gật đầu chào và cung kính nói .

- Thư sao ? Là của ai vậy ạ ? - Hân Hân vừa nhận thư liền thắc mắc hỏi .

- Ohh , là của tập đoàn Red Diamonds . 1 buổi tiệc được tổ chức tại nhà riêng sao ? Nghe cũng thú vị thật , mọi người sẽ tham gia chứ ? - Minh Nhật vừa đọc nội dung trong bức thư vừa hỏi mọi người trong nhà .

- Thứ 7 tuần này ba mẹ phải bay sang Pháp rồi . Vậy nên buổi tiệc này 2 con tự đi đi . - Papa nó nhìn cả 2 anh em nó rồi thản nhiên nói .

Xem ra bữa tiệc này 2 anh em nó sẽ là người đại diện cho tập đoàn Hoàng thị đi dự tiệc . Hân Hân và Minh Nhật chỉ biết gật đầu mỉm cười cho qua chứ không thể nói gì được . Chuyện công ty thì có Minh Nhật lo , còn Hân Hân chỉ là người phụ giúp khi cần . Còn mấy buổi tiệc xã giao mhuw thể này thì cả 2 lại là người đại diện để tham dự . Còn pama của cả 2 sao ? Cả 2 cứ như vợ chồng son mới cưới , từ khi 2 con có thể tiếp quản chuyện công ty thì pama nó giao luôn quyền điều hành cho 2 anh em nó . Còn vợ chồng họ thì chu du khắp mọi nơi . (T/g : nghe có vẻ hp thật nha !)

Ở 1 nơi nào đó ...

- Đặt cho tôi 1 vé máy bay sớm nhất vào ngày mai để bay về Việt Nam . - Giọng của 1 cô gái nhẹ nhàng vang lên .

- Vâng , thưa tiểu thư . Sáng sớm mai sẽ có chuyến bay về Việt Nam . Tôi sẽ sắp xếp ạ . - Người đàn ông cung kính nói với cô gái ngồi trước mặt .

Cô gái ngồi đó nhẹ gật đầu và nhấp 1 ngụm trà trong ly . Dịu dàng mỉm cười khi đang suy nghĩ 1 chuyện gì đó . Khuôn mặt hiện lên vẻ hạnh phúc và 1 chút hồng .

- Anh à , em sắp trở về bên anh rồi . Lần này chúng ta sẽ cùng nhau thực hiện lời hứa lúc trước . Chờ em nhé , chúng ta sẽ không bao giờ rời xa nhau nữa đâu .

Cô gái đó tự nói thầm 1 mình . Quá khứ đó lại được tái hiện trong kí ức của cô gái đó . Là 1 quá khứ mà có lẽ cô sẽ không bao giờ quên vì ở đó có hình bóng của người con trai mà cô ngày đêm nhớ mong , là người mà cô yêu rất là nhiều . Đã bao lần cô muốn trở về nhưng lí trí đã ngăn cản con tim . Cô đã từng nói , khi trở về nhất định phải cho người đó thấy cô xứng đáng khi đứng cạnh người con trai mà cô yêu ...

Mọi chuyện sẽ như thế nào khi có thêm 1 nhân vật mới ? Sẽ là bình yên hay sẽ là những biến cố ? Mọi chuyện sẽ vẫn tốt đẹp hay sẽ là những khó khăn , thử thách được đặt ra cho cặp đôi chính ? Mọi người cùng chờ xem nhé ...

End chap 21

~ Chewry

~

22. Chap 22 : Quá Khứ Không Thể Nào Quên

12 năm trước...

- Phong ơi , Phong ơi ! Anh nhìn nè - Tiếng nói riu rít của trẻ con vang lên pha lẫn 1 chút vui vẻ . Cô bé chạy nhanh tới chỗ xích đu , nơi có 1 cậu bé đang ngồi nhìn mọi thứ xung quanh cậu . Cô bé khoảng 3 , 4 tuổi mặc chiếc đầm màu hồng phấn chạy lại bên cậu . Khuôn mặt vì chạy nhanh mà đỏ ửng lên .

- Anh nhìn nè , có đẹp hay không ? - Cô bé xòe tay ra cho người ngồi trên xích đu xem .
- Ừm , đẹp lắm ! Nhưng em sẽ đẹp hơn khi mang nó . - Cậu bé vừa nói vừa lấy vòng hoa đặt lên trên đầu cô bé .

Cô bé tươi cười nhìn người con trai trước mặt rồi giơ tay ôm lấy cậu . Khuôn mặt trắng hồng vùi vào trong lòng cậu .

- Phong ơi , ước mơ sau này của anh là gì ?

- Ước mơ sao ? Anh nghĩ sau này anh sẽ là người kế thừa công ty của papa . Em thì sao ? - Cậu bé suy nghĩ 1 lúc rồi nhẹ nhàng nói ra câu trả lời .

- Em hở ? Sau này em muốn trở thành cô dâu của anh cơ ! - Cô bé đỏ ngượng đôi mắt long lanh lên nhìn người con trai trước mặt . Cậu bé không nói gì , chỉ nhẹ nhàng xoa đầu cô bé và mỉm cười ...

Năm 8 tuổi ...

- Phong ơi ! Giáng sinh vui vẻ . - Cô bé chìa món quà trên tay mình ra cho cậu bé trước mặt .

Cậu bé đỏ nhận lấy và mỉm cười nói cảm ơn . Rồi cả 2 cùng nắm tay nhau chạy ra sau vườn và chơi đùa ở đó . Tiếng cười nói trong trẻo vang lên khắp cả khu vườn , cả 2 bày ra rất nhiều trò chơi . Khi thì chạy nhảy , khi thì trốn tìm , chơi đến khi mệt rồi thì cả 2 mới ngồi trên xích đu để nghỉ ngơi .

- Mama nói sau này khi em lớn , pama sẽ cho em làm cô dâu của anh . Có thật không ạ ? - Cô bé ngước mắt lên nhìn cậu bé với sự tò mò .

- Ừm , anh cũng nghe pama nói . Chuyện này cứ để người lớn lo đi , anh và em thì hãy cứ là những đứa trẻ vô lo vô nghĩ . - Cậu bé nhẹ xoa đầu cô bé rồi nói ...

Năm 12 tuổi ...

- Papa đặt vé rồi , sáng mai con sẽ bay qua bên đó . Papa cũng đã đăng kí trường cho con rồi vậy nên qua đó con cứ yên tâm , mọi chuyện papa đã lo xong xuôi hết rồi . 2 tháng sau papa và mama sẽ qua đó sống cùng con . - Papa cô bé nhìn đứa con gái duy nhất đang ngồi trước mặt . Mọi tình yêu thương ông đều dồn hết vào đứa con độc nhất của mình . Vì con gái mà ông có thể làm mọi chuyện .

- Hix ... con không muốn đi đâu hết , con chỉ muốn ở lại đây thôi . - Cô bé khóc thút thít , năn nỉ papa đang ngồi trước mặt mình .

- Con gái ngoan , môi trường bên đó sẽ tốt cho sự phát triển của con . Nghe lời papa , qua bên đó học cho tốt để xứng đáng khi đứng cạnh Phong có được hay không ? - Papa cô bé dịu dàng dỗ dành cô con gái cứng hay mít ướt của mình .

Sáng hôm sau ...

- Anh Phong hứa với em là nhất định anh phải chờ em trở về nhé ! - Cô bé nhào vào ôm người con trai đứng trước mặt , 2 mắt vì khóc quá nhiều nà sưng húp lên .

- Ừm anh hứa . Xem em kìa , mắt thế nào lại sưng húp hết rồi , nhìn chẳng đẹp gì hết ! - Người con trai đó vì không muốn cô bé phải khóc nên đành phải làm cho cô bé đó cười

- Thôi em đi đi , tới giờ máy bay cất cánh rồi .

Cô bé nhẹ gạt đầu và nắm chặt vali trong tay , nhìn người con trai đó lần cuối như khắc cốt ghi tâm rồi nhẹ xoay người cất bước đi ...

.....oOo.....

Người con trai đó chính là Nhật Phong của hiện tại bây giờ . Còn cô bé đó chính là Nguyễn Ngọc Nhi , 16 tuổi . Là con gái độc nhất của tập đoàn Sky chuyên về các chuỗi trung tâm thương mại . Là thanh mai của Nhật Phong . Khi Ngọc Nhi 8 tuổi và Nhật Phong 9 tuổi thì gia đình 2 bên đã cho cả 2 đính ước với nhau nhưng lại có 1 điều kiện . Nếu như 1 trong 2 người có tình cảm với người khác hoặc có người quan trọng

trong lòng thì chuyện đính ước sẽ được hủy bỏ . Ngọc Nhi trở về lần này cũng là vì lời hứa đính ước vào 8 năm trước ...

Theo mọi người chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo ? Liệu Ngọc Hân và Nhật Phong có còn là 1 couple hay sẽ là 1 mối tình tay ba ? Mọi người cùng chờ xem nha ...

End chap 22

~ Chewry

~

23. Chap 23 : Sự Khởi Đầu Cho Những Rắc Rối

Tại biệt thự tập đoàn Red Diamonds ...

Mọi thứ đều đã được trang trí cho phù hợp với bữa tiệc của gia đình nhà Nhật Phong . Bữa tiệc này chủ yếu chỉ mời những người thân thiết nhất tới tham dự . Từ bên ngoài , từng dòng xe nối đuôi nhau dừng lại trước cổng biệt thự , bước xuống là những doanh nhân , đối tác làm ăn hay những bạn bè thân thiết . Mọi người gặp nhau ngoài cổng , bắt tay nhau và nói cười rồi cùng nhau bước vào trong .

1 lúc sau ...

- Chúng ta đi nào bảo bối ! - Minh Nhật đưa tay ra để Hân Hân khoác tay anh nó . Nó nhẹ mỉm cười và cùng Minh Nhật bước vào trong .

Mikh Nhật vẫn theo phong cách cũ , vest đen từ đầu đến chân . Còn Hân Hân thì dịu dàng hơn với váy ren màu kem , mái tóc dài buông xõa và được uốn nhẹ ở phần đuôi tóc . Cả 2 vừa bước vào đã được mọi người đi tới chào hỏi .

- Nhóc con , dành cho em ! - Hân Hân vừa chào người kia xong thì bỗng có một ly nước được đưa tới trước mặt cho nó . Hân Hân hơi bất ngờ chút nhưng rồi cũng mỉm cười nhận lấy và quay qua nắm nhẹ tay Nhật Phong .

- Xin lỗi anh nhé , nãy giờ lo chào hỏi mọi người mà quên anh mất . - Hân Hân tỏ vẻ hối lỗi nhìn Nhật Phong .

- Vậy anh có nên phạt em hay không ? - Nhật Phong nhìn nó với vẻ mặt cực kì gian .

“Một nụ hôn thì sao ?” Nhật Phong nhẹ cúi người và thì thầm vào tai nó . Trong thoáng chốc mà mặt Hân Hân đã đỏ lên . Nó không thèm trả lời mà chỉ biết liếc mắt nhìn người con trai mà mình yêu đang đứng bên cạnh .

- Nè nè , muốn đụng vào bảo bối của tôi thì phải được sự cho phép của tôi đó nhé ! - Minh Nhật cầm ly rượu vang trên tay đi lại chỗ 2 đứa nó .

- Anh hai ! - Hân Hân vừa gọi Minh Nhật vừa chạy lại chỗ anh trai nó . Minh Nhật nhẹ xoa đầu nó với vẻ mặt cưng chiều .

- Chào anh , Hoàng tổng . - Nhật Phong gật đầu tỏ ý chào Minh Nhật .

2 người sau khi chào hỏi nhau liền nhào vào bàn chuyện công việc , Hân Hân nhìn 2 người con trai trước mặt mình rồi ngao ngám lắc đầu và bỏ đi .

- Ahhh - Hân Hân đang đi thì bỗng bị 1 ly rượu đổ ập vào người . Bộ váy ren màu kem không còn nguyên vẹn như lúc đầu mà thay vào đó là lem luốc bởi ly rượu vang của người vô tình làm đổ .

- Xin lỗi , thật xin lỗi . - Cái người vô tình làm đổ ly rượu lên váy nó tỏ vẻ áy náy về việc mình đã làm .

- Không sao đâu , để tôi đi rửa sơ vết bẩn này . Cô cứ đi đi . - Hân Hân nhìn cô gái trước mặt và nhẹ mồm cười trấn an cô gái đó .

- Tôi là Ngọc Nhi , có việc gì cần thì cứ gặp tôi nhé . Nếu được thì hãy để tôi đền cho cô 1 bộ váy khác nhé . - Ngọc Nhi vẫn tỏ vẻ áy náy nhìn Hân Hân với ánh mắt khá là hối hận .

- Cảm ơn cô nhé nhưng không cần phải đền cho tôi đâu . Tôi tự xử lí được mà . Thôi tôi đi trước nhé .

Nói rồi Hân Hân bỏ đi , nó có chút không hài lòng vì bộ váy của mình lại bị vấy bẩn . Hân Hân đã dùng hết mọi cách nhưng vẫn không thể nào làm sạch được nên đành phải đi kiếm anh trai nó .

- Anh hai , bộ váy của em - Hân Hân nhìn Minh Nhật mà rơm rớm nước mắt .

- Bảo bối ngoan , rốt cuộc có chuyện gì xảy ra vậy ? - Minh Nhật lo lắng nhìn Hân Hân . Sau đó , Hân Hân liền kể lại những chuyện đã xảy ra lúc nãy ...

- Đi thôi nhóc con , để anh dẫn em đi thay đồ nhé ! - Nhật Phong nhẹ nắm tay nó dẫn đi .

- Đi thay đồ đi bảo bối , anh đứng đây chờ em . - Minh Nhật cương chiều xoa đầu nó và đẩy Hân Hân đi theo Minh Nhật .

1 lúc sau ...

- Đi thôi nhóc con , cùng anh xuống đó nhé !

Nhật Phong dịu dàng nhìn nó , từ lúc Hân Hân thay đồ bước ra , Nhật Phong đã phải ngây người 1 lúc . Không còn là bộ váy ren lúc đầu mà thay vào đó là bộ váy trắng hở vai , bao quanh phần thân váy được đính những viên đá mà mỗi khi Hân Hân chuyển động sẽ phát sự lấp lánh . Hân Hân khoác tay Nhật Phong và cùng nhau bước xuống dưới những ánh mắt bất ngờ và ngưỡng mộ của mọi người dành cho cả 2 .

- Trần Nhật Phong ...

Là ai đã gọi thẳng tên Nhật Phong ra như vậy ? Buổi party sắp tới sẽ như thế nào đây ? Cùng chờ xem nha <>

End chap 23

~ Chewry

~

24. Chap 24 : Hôn Thê Sao ? Cô Ấy Là Người Tôi Yêu

- Trần Nhật Phong .

1 giọng nói nhẹ nhàng vang lên cắt đứt mọi hành động của mọi người và 1 thân hình nhỏ bé nhào vào lòng Nhật Phong .

- Ô ...

Không phải chỉ mình Nhật Phong mà tất cả mọi người đều bất ngờ khi nhìn thấy cảnh tượng này . Nhưng có lẽ người cảm thấy sốc nhất chính là Hân Hân , nó cũng không ngờ là sẽ có chuyện này xảy ra .

- Nhật Phong , anh quên em rồi sao ? Chán anh thật , đúng là đồ ngốc mà . - Người con gái đó nhẹ giọng trách móc .

- Chào mọi người , xin tự giới thiệu tôi là Nguyễn Ngọc Nhi . Là con gái của tập đoàn Sky và là vị hôn thê của Trần Nhật Phong .

Câu nói vừa dứt cũng là lúc mọi người ồ lên và bắt đầu bàn tán về cô gái đó . Nhật Phong thì ngơ ngàng nhìn về Ngọc Nhi còn Hân Hân thì nghe xong cũng ngất lịm đi .

- Bảo bối , bảo bối tỉnh lại đi em . - Minh Nhật lo lắng nhìn đứa em gái trong tay mình .
- Nhóc con , em làm sao thế ? Đi thôi , tôi đưa cô ấy vào bệnh viện , nhanh lên ! - Nhật Phong vừa nói vừa ầm Hân Hân trên tay rồi vội vàng chạy ra xe để đến bệnh viện .

Tại bệnh viện XYZ ...

- Bác sĩ , cô ấy sao rồi ? - Nhật Phong nhìn Hân Hân nằm trong phòng bệnh rồi quay qua hỏi ông bác sĩ .
- Thừa thiếu gia , tiểu thư không sao chỉ là sốc quá nên mới ngất đi thôi . - Ông bác sĩ cung kính nói với Nhật Phong .

Nhật Phong không nói gì , chỉ gật đầu tỏ ý là đã hiểu . Ông bác sĩ cúi chào Nhật Phong rồi đi ra ngoài , để lại không gian cho cả 2 . Nhật Phong đi lại ngồi xuống cạnh giường nó và ngắm nó thật lâu .

- Nhóc con , xin lỗi em . Anh đã từng hứa là sẽ khiến em hạnh phúc và cười mỗi ngày . Nhưng vì chuyện hôm nay , anh lại khiến cho em phải buồn đến như vậy . Chuyện này anh sẽ giải quyết ổn thỏa . Sẽ không khiến cho em phải như ngày hôm nay nữa .

Tại biệt thự nhà Nhật Phong ...

- Con về rồi ! - Nhật Phong vừa vào nhà đã thấy pama mình đang ngồi trong phòng khách .
- Phong , Hoàng tiểu thư thế nào rồi ? - Mama Nhật Phong lo lắng hỏi hần .
- Cô ấy không sao , chỉ là cơ thể không được khỏe chút thôi . - Về mặt mỗi hiện lên trên khuôn mặt Nhật Phong , hần thật sự rất lo lắng cho nó .
- Ba , mẹ con có chuyện muốn nói .
- Ngồi xuống đi , có chuyện gì ? - Papa hần lên tiếng
- Chuyện đính ước con sẽ không chấp nhận và cũng sẽ không thực hiện nghi thức đính hôn hay kết hôn sắp tới . Người con yêu chính là Hoàng Ngọc Hân và con dự định khi học xong cấp 3 tụi con sẽ đính hôn với nhau . - Nhật Phong nhìn ba mẹ mình và nói cực kì nghiêm túc .
- Nhật Phong ... - Ngọc Nhi vừa từ trên lầu bước xuống đã nghe được toàn bộ câu nói của Nhật Phong , tim cô trong thoáng chốc như nghẹn lại và cảm giác khó chịu dâng lên trong lòng .
- Nhật Phong , những lời nói lúc này chỉ là đùa thôi phải không anh ? Chẳng phải lúc nhỏ anh đã hứa sẽ cho em làm cho em làm cô dâu của anh sao ? Anh à , em là Ngọc Nhi đây mà ... - Ngọc Nhi vừa nói , nước mắt vừa lăn dài trên mặt . Cô nói hết mọi thứ cả mong rằng nhưng chuyện này có thể khiến Nhật Phong nhớ ra .
- Tất nhiên là tôi nhớ nhưng đó chỉ là những lời hứa trẻ con không có giá trị . Với lại người tôi yêu là Ngọc Hân , cô ấy là tất cả đối với tôi cô có hiểu hay không ?

Nhật Phong lớn tiếng nói với Ngọc Nhi , hần tự hỏi đứa bé gái ngày nào cũng đi theo sau hần gọi “anh Phong ơi” đã đâu mất rồi . Câu nói của Ngọc Nhi lúc nhỏ , hần vẫn còn nhớ . Chỉ là hần không nghĩ , con bé sẽ lại tưởng thật . Nhật Phong không thèm nhìn Ngọc Nhi lấy 1 cái mà chỉ đơn giản là đi lướt qua . Hần đi lên phòng để tắm rửa thay đồ rồi đi tới bệnh viện . Hiện tại bây giờ , hần chỉ muốn được ở cạnh Hân Hân . Muốn được nắm tay nó , được ngắm nhìn khuôn mặt trẻ con của nó và đượ hôn lên đôi môi mềm mại đó . Đối với hần , Hân Hân là tất cả , là thứ mà hần trân trọng và quan trọng hơn hết thấy mọi thứ mà hần có được ...

End chap 24

~ Chewry

~

25. Chap 25 : Đồ Ngốc , Anh Là Của Em

Sáng ngày hôm sau ...

- Nhóc con , em tỉnh rồi sao ? - Nhật Phong mỉm cười nhìn người con gái mình yêu vừa tỉnh dậy , thở dài nhẹ nhõm vì Hân Hân đã tỉnh .

- Ừm ... đây là ... ? - Hân Hân nhìn Nhật Phong thắc mắc hỏi .

- Ngốc , đây là bệnh viện . Hôm qua em bị ngã nên anh đã đưa em vào đây . - Nhật Phong xoa đầu nó và dịu dàng nói .

- Hôm qua sao ?

Từng đợt kí ức ủa về , những câu nói và hành động của cô gái đó dần hiện lên trong tâm trí Hân Hân “tôi là Nguyễn Ngọc Nhi ...” “Con gái tập đoàn Sky ...” “Và tôi là hôn thê của Trần Nhật Phong ...” Nó vừa nhớ lại , những giọt nước mắt cũng đua nhau lăn dài trên khuôn mặt nó . Rồi nó cũng bật khóc , mặc kệ xung quanh có như thế nào nó vẫn cứ khóc ngon ơ như 1 đứa trẻ .

- Nhóc con , em làm sao thế ? Sao lại khóc ? Em đau ở đâu à ? Đừng khóc nữa , em mà khóc thì anh sẽ đau lòng lắm có biết hay không ? - Nhật Phong dịu dàng dỗ dành nó . Hân Hân cố gắng không biết nên làm gì để người mình yêu nín khóc .

- Hix ... không cần anh quan tâm ... anh không còn yêu em nữa ... oa ... oa ... oa ... - Càng nói , Hân Hân càng khóc lớn hơn , bao nhiêu mệt mỏi và đau lòng đều được nó xả hết vào lúc này . Như là muốn dùng nước mắt để giải tỏa hết những nỗi buồn đang tích tụ trong lòng .

- Ai nói anh không còn yêu em nữa ? Em có biết là em rất quan trọng đối với anh hay không ? Anh mặc kệ mọi chuyện có như thế nào đi chăng nữa , anh vẫn sẽ dùng chính bản thân mình để bảo vệ , che chở và yêu em đến suốt cuộc đời này . - Nhật Phong nhẹ ôm nó vào lòng và nói ra hết những tâm tư , tình cảm của mình dành cho người con gái mà hân cực kì yêu .

- Hức ... anh còn nói dối em sao ? Vậy tại sao lại chui lên 1 vị hôn thê của anh vậy ? Anh giải thích đi chứ .

- Hân Hân vừa khóc vừa nói trong nước mắt .

- Anh ... thật sự là anh không có vị hôn thê nào hết . Tất cả là do sự xếp đặt của người lớn và anh không muốn điều đó . Người anh yêu là em , hiện tại , bây giờ và cả tương lai sau này nữa .

Nói rồi Nhật Phong nhẹ đặt 1 nụ hôn lên đôi môi mềm mại của nó . 1 nụ hôn dịu dàng như chất chứa bao nhiêu tình yêu mà Nhật Phong dành cho Hân Hân . Chỉ 1 nụ hôn mà khiến ai đó cảm thấy ấm lòng và an toàn hơn hết thảy . Có lẽ đôi khi yêu không cần phải cầu kì , chỉ đơn giản là những cái nắm tay , những cái ôm hay những cái hôn mà cả 2 dành cho nhau.

- Ngốc , bây giờ thì em chịu tin anh hay chưa ? - Nhật Phong dịu dàng nhìn cô gái nhỏ đang rúc trong lòng mình . Hân Hân không nói gì , chỉ gật đầu tỏ vẻ là tin .

- Đồ ngốc , anh là của em . Mãi mãi sẽ là như vậy . Sẽ không có gì ngăn cản được tình cảm mà anh dành cho em hết . Anh yêu em ...

Từng lời nói của Nhật Phong đều được Hân Hân khắc sâu trong tim . Đúng vậy , nó cũng yêu Nhật Phong lắm , hơn bất cứ thứ gì mà nó có được . Đối với nó , Nhật Phong rất là quan trọng ...

” Chỉ cần anh đừng buông tay em thì em vẫn sẽ nắm chặt tay anh và cùng anh đi hết con đường của 2 ta ”

Tại nhà Nhật Phong ...

- Ngọc Nhi con ngồi xuống đây . - Mama hân nói với cô .

- Dạ , không biết bác gọi con có gì không ? - Ngọc Nhi lễ phép hỏi .

- Thật ra , ta và ba Nhật Phong đã quyết định không can thiệp vào chuyện tình cảm của Phong . Chỉ cần nó hạnh phúc là 2 bác yên tâm rồi . Còn về chuyện đính ước thật ra còn 1 điều nữa mà con không biết đó

chính là nếu 1 trong 2 có tình cảm với người khác thì việc đính ước xem như hủy bỏ . - Mama hần nhìn Ngọc Nhi và ôn tồn nói .

Thật ra cô cũng không biết là có điều đó nhưng cô vẫn không muốn bỏ cuộc . Bởi vì cô đã thích Nhật Phong ngay từ bé rồi nên không thể nói bỏ là bỏ được .

- Hãy cho con 1 tháng , con khiến cho anh Phong sẽ yêu con ...

End chap 25

~ Chewry ~

T/g : chào mọi người ạ *cúi đầu* thời gian qua thật cảm ơn mọi người nhiều lắm vì đã theo dõi truyện mình thường xuyên nhé *cười tươi* Hy vọng mọi người sẽ thích truyện mình viết và theo dõi mình thường xuyên hơn trong thời gian sắp tới nhé ~^^~ Yêu mọi người nhiều lắm <>

26. Chap 26 : Công Khai Tình Cảm , Anh Ấy Là Của Tôi !

7h00 tối tại nhà nó ...

” Cốc ... cốc ... ” tiếng hồ cửa nhẹ vang lên .

- Bảo bối , anh vào nhé ! - Minh Nhật nói vọng vào .

Cửa phòng nhẹ mở ra , Minh Nhật bước vào thì thấy nó đang nằm trên giường chơi Ipad .

- Bảo bối , em thế nào rồi ? Có còn mệt hay không ? - Minh Nhật cương chiều nhìn nó và hỏi .

- Em không sao . Tối nay anh không làm việc sao ?

- Không bảo bối , chuyện của Nhật Phong và cô gái đó là thế nào ?

Hân Hân nhìn Minh Nhật rồi mỉm cười lắc đầu . Nó tin Nhật Phong cũng như tin vào tình cảm mà cả 2 dành cho nhau .

- Thật ra cũng không có gì đâu anh . Chuyện này em cũng không biết phải giải thích như thế nào nhưng mà em tin Phong , em tin là Phong vẫn sẽ yêu em dù có chuyện gì xảy ra . - Hân Hân mỉm cười và nhẹ nhàng trả lời .

Minh Nhật cũng không biết nói gì hơn , xoa đầu nó như cách mà anh vẫn hay làm . Có lẽ chuyện này anh nên điều tra 1 chút và cũng nên cho người bảo vệ Hân Hân từ xa .

Sáng hôm sau ...

- Nhóc con , hôm nay tụi mình ra khu vườn bí mật nhé ! - Nhật Phong thì thầm bên tai nó , sẵn tiện đặt 1 nụ hôn lên trên đôi má nó .

Hân Hân nhẹ gạt đầu tỏ vẻ đồng ý rồi liếc mắt nhìn Nhật Phong về hành động vừa rồi .

- Anh Phong ! - Ngọc Nhi từ xa chạy tới và nhào vào lòng Nhật Phong rồi gọi tên hần .

Trong lúc Ngọc Nhi chạy lại đã vô tình khiến cho Hân Hân bị ngã .

- Cô làm cái gì vậy hả ? - Nhật Phong tức giận nói lớn .

- Nhóc con , em không sao chứ ? Có bị thương ở đâu hay không ? - Nhật Phong đỡ Hân Hân dậy rồi ân cần hỏi .

- Em không sao . Chỉ là lúc ngã chân có hơi đau 1 chút . - Hân Hân mỉm cười trấn an Nhật Phong .

- Ha , chị đúng là thứ 2 mặt mà . Chỉ mới ngã 1 chút thôi mà đã làm mặt đáng thương , tỏ vẻ ngây thơ rồi . Chị đó , làm ơn sống thật giùm tôi chút và hãy bớt giả tạo lại đi .

Ngọc Nhi vừa dứt lời thì bị 1 cái tát giáng vào mặt và chủ nhân của cái tát đó không ai khác chính là Nguyệt Linh .

- Cô ! Cầm ngay cái miệng thối nát đó lại cho tôi . Tôi cho cô biết , nếu cô dám đụng vào Hân Hân thì không chỉ 1 mình tôi mà cả trường này sẽ cho cô biết thế nào là lễ độ . - Nguyệt Linh nhìn Ngọc Nhi với ánh mắt không mấy thiện cảm .

- Chị , chị dám đánh tôi hay sao ? - Ngọc Nhi ôm 1 bên má và liếc mắt nhìn Nguyệt Linh .

- Vì lí do gì mà tôi lại không dám ? Tát cô chỉ tổ làm bẩn bàn tay ngọc ngà của tôi mà thôi . - Nguyệt Linh thoáng cười và nói móc cô .

- Tôi nói cho tất cả mọi người biết . Tôi yêu Nhật Phong và anh ấy chính là vị hôn phu chính thức của tôi . Anh ấy chỉ là của riêng mình tôi mà thôi ! - Ngọc Nhi lớn tiếng nói như muốn thông báo cho tất cả mọi người biết tin này . - Ngọc Nhi , Nhật Phong anh ấy không phải đồ vật để em có tjeer tranh giành . Chị và anh ấy yêu nhau thật lòng nên chị mong em có ttheer chúc phúc cho anh chị và làm em gái kết nghĩa của chị nhé !

Hân Hân mỉm cười nhìn Ngọc Nhi và nhẹ nhàng nói ra ước muốn của bản thân mình rồi chìa tay ra mong chờ câu trả lời của cô .

- Hừ , chúc phúc sao ? Em gái kết nghĩa sao ? Chị nghĩ tôi sẽ đồng ý hay sao ? Chị ngây thơ quá rồi đó .

Ngọc Nhi gạt phắt tay Hân Hân ra và nói Hân Hân với giọng khinh bỉ .

- Ngọc Nhi , cô ngày càng quá đáng rồi đó . Dừng lại ngay cho tôi ! - Nhật Phong lớn tiếng nói .

Cô như sững lại , dù cho bây giờ cô có nói gì đi chăng nữa cũng chỉ là dư thừa vậy nên cô im lặng và xoay người bỏ đi . Có lẽ cô chẳng còn cơ hội nào nữa rồi . Không , nhất định cô sẽ khiến cho Hân Hân hối hận và làm cho Nhật Phong yêu cô . Và một kế hoạch đang dần được hình thành trong đầu cô . Mọi chuyện cũng nên bắt đầu rồi chứ nhỉ . 1 nụ cười thoáng hiện lên trên khuôn mặt Ngọc Nhi . Không phải là 1 nụ cười của thiên thần mà thay vào đó chính là 1 nụ cười của ác quỷ ...

End chap 26

~ Chewry ~

27. Chap 27 : Ngày Ngọt Ngào

Vào 1 ngày sáng thứ 7 đẹp trời ...

- Nhóc con , chúng ta đi thôi !

Nhật Phong vừa xuống xe , đã chạy qua mở cửa xe và đỡ nó bước xuống . Hôm nay cả 2 lại trốn đi hẹn hò với nhau . Nói là trốn chứ thật ra cũng công khai đó thôi nhưng đặc biệt là tránh mặt couple kia . Chả là 2 người kia đang trong thời kì chiến tranh lạnh và không ai thèm nhìn mặt ai hết nhưng hân với nó lại phải là người đi giảng hòa . (T/g : xem ra đi trốn là điều đơn giản . Nguyệt Linh : cái gì ? T/g: dạ không có gì *cúi đầu bỏ chạy*)

Hôm nay cả nó và hân đều mặc đồ đôi nhé . Chẳng biết là do trùng hợp hay do cố ý nà không hẹn cả 2 lại mặc đồ đôi . Hân Hân nhìn năng động với áo ba lỗ trắng kết hợp với áo khoác ngắn ngang ngực và quần short jean , snapback màu đen đội lệch sang 1 bên và đôi bata màu đỏ đen . Hân thì nhìn chất hơn với áo thun trắng kết hợp với áo khoác , quần jean dài , snapback màu đen đội ngược và đôi bata màu đỏ đen giống nó . Cả 2 vừa vào đã là tâm điểm chú ý của tất cả mọi người . Không phải chỉ vì cả 2 mặc đồ đôi nà còn vì cả 2 nhìn rất là xứng đôi . Nụ cười tỏa nắng luôn xuất hiện trên môi Hân Hân và sự dịu dàng luôn được Nhật Phong thể hiện ra dành cho nó .

- Chúng ta cùng chơi trò đó đi . - Nhật Phong vừa nói vừa chỉ tay lên tàu lượn siêu tốc .

- Cái ... cái này sao ? - Hân Hân mặt tái nhợt , lắp bắp hỏi Nhật Phong .

Nhật Phong gật đầu rồi nắm tay nó kéo đi . Cả 2 chọn hàng ghế đầu để ngồi . Hân Hân dù không muốn nhưng vẫn bị Nhật Phong ôm lên tàu lượn siêu tốc và 1 ... 2 ... 3

- Aaaaaahhhhhhhh

Văng và đó chính là tiếng hét của Hân Hân khi tàu bắt xuống dốc . Nhật Phong thì cười thích thú khi thấy Hân Hân vừa la hét vừa níu chặt lấy cánh tay của mình . Sau khi trò chơi kết thúc , Hân Hân lao đảo đi ra ngoài , mặt mày thì tái nhợt . Nhật Phong thấy vậy liền phì cười , không ngờ nhóc con của hắn lại nhát đến vậy .

- Nhóc con , em ngồi đây nhé ! Để anh đi mua nước cho em . - Nhật Phong nói rồi chạy đi mua nước cho nó .

1 lúc sau thì Nhật Phong quay lại với chai nước trên tay . Đến khi Hân Hân đã ổn định tâm lí thì cả 2 lại tiếp tục chơi các trò chơi trong công viên .

- Nhật Phong , nhìn kìa . Tụi mình vào đó chơi nha . - Nói rồi , Hân Hân chỉ tay vào cái lâu đài như trog cổ tích trước mặt mình .

- Nhóc con , em dám vào chơi ? - Nhật Phong cười nhăm hiem nhìn nó

- Tại sao lại không chứ ? Nhìn đẹp thật mà .

Hân Hân nói rồi nắm tay Nhật Phong bước vào . Nhưng nó đâu biết rằng cái lâu đài đó chính là lâu đài ma (t/g : haiz , sao mà ngây thơ thế không biết ?) Và rồi ...

- Aaaaaahhhhhhhh

Chưa đầy 5 phút mà tiếng hét của Hân Hân lại vang vọng khắp nơi . Đủ thứ loại ma hiện ra trước mặt Hân Hân khiến cho nó sợ phát khiếp .

1 lúc sau ...

- Nhật Phong chết tiệt , anh đúng là đáng ghét mà . - Vừa ra khỏi lâu đài ma , Hân Hân đã tức giận nói với Nhật Phong . Nó đã không biết mà hắn lại còn bày trò khiến cjo noa sợ muốn chết .

- Thôi mà , anh xin lỗi được chưa ! Đừng giận anh nữa nhé ! - Nhật Phong vừa nói vừa bày trò khiến cho nó cười .

- Chỉ lần này thôi đó !

- Đi thôi nhóc con , anh dẫn em tới chỗ này .

Nói rồi , Nhật Phong nắm tay nó đi ra xe để cả 2 cùng tới 1 nơi ...

- Woa~ Nhật Phong , đẹp quá đi mất !

Nơi mà cả 2 tới chính là cánh đồng hoa ở vùng ngoại ô . Từng cơn gió thổi nhẹ qua khiến cho cánh đồng hoa lay động nhue đang khiêu vũ với nhau . Hân Hân nhẹ đưa tay để những cánh hoa mơn trớn trên cánh tay mình , nó dang tay như đón từng cơn gió . Nhật Phong đi tới và ôm Hân Hân từ phía sau . Hân Hân nhẹ mỉm cười và quay lại ôm cổ hắn , hắn nhẹ cúi xuống và đặt 1 nụ hôn lên cánh môi mềm mại đó .

- Chúng ta mãi bên nhau thế này nhé . - Hân Hân nhìn Nhật Phong và nói .

- Sẽ mãi như thế này mà thôi ...

End chap 27

~ Chewry

T/g : mọi người thấy truyện Chewry viết như thế nào ạ ? Cmt ình biết ý kiến nka và ủng hộ truyện mình dài dài nhé ~^^~ Love all <>

28. Chap 28 : Bạn Học Mới

“Reng ... reng ...” tiếng chuông vừa vang lên báo hiệu cho tiết học đầu tiên của 1 ngày mới . Giáo viên bước vào và tất cả học sinh đều đứng dậy nghiêm trang chào cô chủ nhiệm .

- Được rồi lớp ngồi đi . Hôm nay lớp ta sẽ đón thêm 1 học sinh mới , Chúng ta hãy cho bạn ấy 1 tràng pháo tay để chào mừng bạn nhé . Em vào đi .

Cô chủ nhiệm vừa dứt lời thì một thân hình cao ráo bước vào , mái tóc màu hạt dẻ và đôi mắt màu nâu kèm theo 1 nụ cười tỏa nắng đã khiến cho đám con gái trong lớp đổ rầm rầm (t/g : 1 phút mặc niệm cho bàn ghế lớp này . amen !)

- Chào mọi người tớ là Tommy và là du học sinh từ Mỹ mới chuyển về . Hy vọng được làm quen với nhiều bạn mới .

Tommy vừa giới thiệu bản thân mình vừa nở 1 nụ cười tươi nhìn mọi người .

- Được rồi , Tommy giờ em muốn ngồi đâu ?

V

à công cuộc dành chỗ cho học sinh mới được bắt đầu 1 lần nữa nhưng lần này khác biệt hơn 1 chút đó chính là không phải nam dành mà là nữ giành và có phần kinh dị hơn (t/g : thôi rồi =.= ”)

- Chỗ này nè , bạn ơi . - Nữ sinh 1

- Không , ngồi cạnh tớ nhé . - Nữ sinh 2

- Đùng đùng , chỗ tớ còn trống nè . - Nữ sinh 3

Nói chung là giờ nó rất là ồn ào và náo loạn (t/g : thảm rồi ! 1 khi mà tính mê trai trỗi dậy thì chỉ có trời sập mới ngăn được =.= ”)

- Cả lớp ! Giờ em chọn chỗ đi . - Cô chủ nhiệm lên tiếng .

- Em muốn ngồi bàn cuối . Em có thể ngồi dưới đó được hay không ? - Tommy lễ phép nhìn bà cô và hỏi .

- Được , vậy em ngồi dãy 2 bàn cuối kế Ngọc Hân nhé .

Nói rồi , Tommy vác ba lô và xuống bàn cuối ngồi kế nó trước bao nhiêu con mắt ngưỡng mộ và ghen tỵ của tụi con gái . Nhưng tội 1 cái là nó lại chẳng hề hay biết gì vì nó và Nhật Phong đều đang nằm ngủ và nghe nhạc . Mặc dù lớp rất ồn ào về học sinh mới nhưng dường như nó chẳng ảnh hưởng gì đến giấc ngủ của nó hết .

- Chào bạn ơ

Tommy tính quay qua chào nó nhưng rồi ngạc nhiên khi nhận ra nó là ai . Xem ra trùng hợp thật .

Sau 2 tiết học ...

- Hân Hân , Nhật Phong dậy mau , 2 người làm gì mà ngủ lảm thế hở ? - Nguyệt Linh từ bàn trên quay xuống lay 2 con sâu ngủ kia dậy .

- Ừm ... 5 phút nữa thôi ... - Hân Hân giọng vẫn còn ngái ngủ nói với Nguyệt Linh .

- Dậy thôi nhóc con , anh dẫn em đi ăn sáng . - Nhật Phong dịu dàng gọi nó dậy và nhẹ hôn lên môi nó . (t/g : sao giống công túa ngủ trong lớp quá vậy nè !!!!)

Rồi nó cũng phải tỉnh dậy nhưng còn lơ mơ lắm , Vẻ mặt của nó lúc này nhìn yêu cực khiến cho Nhật Phong rất thích thú và tim ai đó phải lạc mất 1 nhịp . Cả đám dọn dẹp đồ và tính đi ra ngoài thì Hân Hân như khựng lại và nhìn người con trai lạ hoặc ngồi kế bên mình .

- Tom ... Tommy ... là cậu đúng chứ ? - Hân Hân lắp bắp hỏi .

- Phải chính là tớ . Chào cậu , kẹo bông của lòng tớ . - Tommy gật đầu trả lời nó .

- Nga~ thế nào mà cậu lại về đây ? - Hân Hân vui mừng chạy lại ôm chầm lấy cậu cứ như trẻ con vừa nhận được kẹo . Hành động vừa rồi khiến cho ai đó phải rung động , ai đó phải ngạc nhiên và ai đó phải tức muốn xì khói .

- Hoàng Ngọc Hân , em dám ...

Và đã bùng nổ thật rồi , Nhật Phong thấy nó thân mật ôm người con trai khác trước mặt hắn khiến cho hắn muốn tức điên lên được , Chẳng nói chẳng rằng mà Nhật Phong nói xong liền nắm tay nó lôi đi một mạch .

- Tommy , tớ đi trước nhé . Gặp lại cậu sau . - Trước khi đi , Hân Hân vẫn không quên chào tạm biệt cậu bạn mới .

- Lần này em chết chắc , nhóc con .

Vâng và đó chính là lời nói của bạn Nhật Phong nhà chúng ta , xem ra lần này sẽ có chuyện vui rồi đây
~^^~

End chap 28

~ Chewry

~

29. Chap 29 : Ghen Tuông

- Nga~ Nhật Phong , thả em xuống .

Tình hình hiện tại là Hân Hân đang được Nhật Phong vác trên vai . Nó thì cứ la hét từ khi hắn lôi nó đi và Nhật Phong thì mặt đen thui , đang cực kì tức giận . Hắn vác nó trên vai và đi tới khu vườn bí mật của cả 2 .

- Nhóc con , em im lặng ngay cho anh . Nếu không anh sẽ cho em biết tay . - Nhật Phong hầm dọa nó .

Cả 2 cùng vào khu vườn bí mật và đi lại chỗ xích đu ngồi . Hân Hân thì được Nhật Phong đặt trên đùi hắn ngồi , mặt đối mặt với nhau .

- Nhật Phong thả em ra ! - Hân Hân vừa nói vừa giãy giụa , cố gắng thoát ra khỏi tình thế này .

- Anh không thả ! Ngọc Hân , nói cho anh biết tên đó là ai ? - Nhật Phong giữ chặt tay nó và hỏi .

- Ai cơ ? Tommy sao ? Tụi em chỉ là bạn khi còn ở bên New York thôi mà . - Hân Hân vừa nói vừa giãy giụa .

- Bạn sao ? Bạn là con trai và thân tới nỗi khiến em nhào vào ôm à ? - Nhật Phong tức giận hỏi nó . Hân Hân vẫn ngây thơ không biết là người con trai mình yêu lại đang phát ghen với 1 thằng con trai khác . (t/g : há há , Nhật Phong ghen rồi kìa)

- Nhật Phong , hôm nay anh sao thế ? Sao lại nổi nóng với em cơ chứ ? - Hân Hân đã thôi giãy giụa và nghiêm túc nhìn hắn .

- Em còn hỏi được hay sao ? Em nghĩ anh sẽ như thế nào khi em lại đi thân mật với 1 tên con trai khác ngoài anh ?

- Anh ... là đang ghen hay sao ?

Câu nói của Hân Hân nhjw đánh trúng vào tim đen của hắn . Chỉ 1 câu nói của Hân Hân mà khiến cho hắn phải im bật . (t/g : Wow~ Hân Hân nhà ta giỏi thật đó nha . Bái phục a~)

- Anh ... anh không có ! - Trong thoáng chốc mà mặt Nhật Phong lại đỏ lên .

Hân Hân không nói gì chỉ lắc đầu nỉm cười . Rõ ràng là có vậy mà lại nói là không . Đúng là chỉ có hân mới như vậy thôi .

- Nhật Phong , nghe em nói nè . Em và Tommy chỉ là bạn thôi và giữa tụi em không có chuyện gì hết . Em yêu anh và chỉ duy nhất mình anh thôi . Trái tim này của em đã bị anh cướp mất rồi .

Nói rồi Hân Hân nhẹ đặt 1 nụ hôn lên môi Nhật Phong . Nó tính buông ra nhưng lại bị hân giữ chặt đầu khiến nó không biết phải xoay xử như thế nào đành phải cố gắng bắt kịp nhịp độ với hân . 1 nụ hôn sâu và cực kì mãnh liệt , Hân Hân ôm cổ hân , nhịp thở thì không đều đặn . Nó cố gắng hít thở để lấy khí oxi . Còn Nhật Phong thì ôm chặt lấy vòng eo mảnh dẻ không chút mỡ thừa của nó , chiếc lưỡi linh hoạt khuấy động trong khoang miệng Hân Hân , mơn trớn và đùa nghịch chiếc lưỡi thơm tho của nó . Không khí có vài phần ẩm ướt và nhiệt độ thì đang ngày càng tăng cao . Nhật Phong buông nó ra , Hân Hân mất đà liệ ngã vào lòng hân , cả 2 đều thở dốc sau trận hôn vừa rồi

- Hân Hân , em là của anh . Chỉ riêng mình anh thôi có biết hay không ?

Hân Hân nhẹ gạt đầu tỏ ý là đã hiểu . Cánh môi anh đào vì trận hôn vừa rồi mà sưng mọng lên . Nhật Phong ôm nó trong lòng và đặt 1 nụ hôn lên mái tóc nó , để nó tựa đầu vào trong vòm ngực rắn chắc của hân .

- Mai mốt không được thân mật với bất người con trai nào khác ngoài anh có biết hay không ?

- Dạ ! - Hân Hân ngoan ngoãn trả lời hân .

- Đi thôi , anh đưa em đi ăn sáng . - Nói rồi Hân Hân được Nhật Phong bế bổng trên tay và đi ra ngoài .

- Nhật ... Nhật Phong , anh thả em xuống đi . Làm như vậy ngược lắm . - Hân Hân vùi mặt trong lòng Nhật Phong và nói .

- Ngoan nào , ai dám cười chúng ta ?

Nói gì thì nói chứ Nhật Phong nhất quyết không chịu bỏ nó xuống mà cứ thế ẵm nó đi .

Ở 1 góc nào đó ...

- Đáng ghét thật , cứ như vậy thì Nhật Phong sẽ chẳng để ý gì đến mình nữa . Phải làm cái gì đó thôi ! - Là Ngọc Nhi vô tình đi ngang qua và thấy được cảnh lúc Nhật Phong ẵm Hân Hân trên tay và rồi cô lấy điện thoại ra và gọi cho ai đó ...

End chap 29

~ Chewry

~~T/g : up buổi trưa cho nó nóng , hy vọng mọi người sẽ thích những chap tiếp theo dù có 1 chút ngược a~

30. Chap 30 : Bí Mật Không Thể Nói Ra

Tại New York vào 1 năm trước ...

Hiện tại bên New York đang pwr thời điểm cuối năm nên không khí có phần lạnh và ồn ào của những ngày gần kề năm mới . Khắp nơi đều được trang trí đèn hoa nhìn rất là lung linh và đẹp . Đường phố vào thời điểm này cực kì nhộn nhịp và đông đúc , tiếng nói cười , tiếng đùa giỡn , tiếng nhạc vang lên và vô vàn những âm thanh khác hòa quyện vào nhau . Lúc này tại quán Starbuck ở 1 góc phố .

- Hello , may I help you ? (Xin chào , tôi có thể giúp gì được cho bạn ?) - Tiếng nhân viên trong quán vang lên hỏi cô gái vừa bước vào quán .

- Give me 1 Latte with cream , thank you ! (Cho tôi 1 ly Latte với kem nhé , cảm ơn !) - Cô gái mỉm cười nói với nhân viên .

- Here you are , please wait me a minutes . (Cửa bạn đây , xin chờ tôi 1 chút) - Cô gái đó nhậ bill tính tiền và đi lên lầu để chọn 1 chỗ ngồi gần cửa sổ .

Cô gái đó chính là Ngọc Hân của 1 năm trước khi còn đang ở New York . Từ khi nó bước vào , mọi ánh mắt đều đổ dồn vào Hân Hân . Vì thời tiết vẫn còn lạnh nên Hân Hân diện ình áo len màu hồng nhạt , chiếc váy ngắn trên đầu gối 1 chút kết hợp với đôi boots đen và khăn choàng len quấn quanh cổ để giữ ấm .

- Latte for you ! Have a nice day (Latte dành cho bạn . Chúc 1 ngày tốt lành) - Nhân viên đặt lên bàn nó 1 ly Latte vẫn còn đang nóng và phủ 1 lớp kem ở bên trên . Hương thơm của ly Latte lan tỏa khắp mọi nơi khiến cho Hân Hân cảm thấy thích thú . Nó cầm ly cafe trên tay , cảm nhận hơi nóng từ ly cafe tỏa ra , nhẹ thổi 1 chút cho bớt nóng và từ tốn nhấp 1 ngụm .

- Kẹo bông em đến lúc nào vậy ? - 1 người con trai bỗng từ đâu ra xuất hiện và ngồi ngay trước mặt nó .

- Hi , Tommy ! Em chỉ vừa đến thôi , anh gọi đồ uống đi . - Hân Hân nhẹ mỉm cười nhìn chàng trai trước mặt .

Nó và Tommy quen nhau qua 1 buổi party của 1 người bạn . Lúc đầu thấy Tommy , nó cũng không để tâm lắm về người con trai này nhưng Tommy thì khác . Ngay từ lần gặp đầu tiên , cậu đã bị vẻ đẹp của Hân Hân hút hồn , không phải như đám con gái thường bu lấy cậu , trét cả rần phấn lên mặt và cực kì giả tạo . Còn nó , dù cho thấy hân vẫn ngó lơ và cũng chẳng quan tâm lắm về những việc cậu làm . Chính điều đó đã gây được ấn tượng đối với cậu . Cả 2 làm bạn với nhau , cùng nhau đi chơi , giúp đỡ nhau khi cần . Nói chung cuộc sống của Hân Hân dần có màu sắc hơn kho có Tommy làm bạn . Nhưng có lẽ có 1 điều mà nó không biết đó chính là Tommy đã thầm thích nó và cũng đã được 1 thời gian dài rồi nhưng Tommy lại không nói ra mà luôn giữ kín trong lòng - Cappuchino for you . Have a nice day (Cappuchino dành cho bạn . Chúc 1 ngày tốt lành) - Chị nhân viên bưng thức uống lên đặt ngay trước mặt cẬu và mỉm cười .

- Gần cuối năm rồi , em có dự định gì hay không ? - Tommy nhấp 1 ngụl cafe và hỏi nó .

- Em tính sẽ hoàn thành hết công việc bên này và sau đó sẽ trở về Việt Nam . - Hân Hân bình thản nói .

- Về Việt Nam sao ?

- Ừm .

3 tháng sau ...

- Attention please . The flight VietNam airline from New York to Viet Nam is have start 5 minutes . (Xin chú ý , chuyến bay VietNam airline từ New York về Việt Nam sẽ khởi hành sau 5 phút nữa) - Tiếng nhân viên phát thanh vang vọng khắp cả sân bay .

- Em đi nhé ! - Hân Hân quay qua ôm Tommy thật chặt . Có lẽ cuộc sống ở bên Mỹ cũng nên kết thúc rồi , những kỉ niệm đó Hân Hân sẽ chẳng bao giờ quên được . Đó là những hồi ức đẹp và tuyệt vời nhất của nó .

- Em đi cẩn thận nhé ! Chừnh nào tới nơi thì nhớ gọi cho anh nhé . - Tommy nó trong lòng , siết chặt vòng tay 1 chút như mãi muốn nod sẽ ở bên cạnh cậu

Hân Hân gật đầu tỏ vẻ đồng ý , buông Tommy ra và nhẹ xoay người bước đi . Nó đi lần này có lẽ sẽ chẳng bao giờ quay lại . Cũng chẳng biết khi nào sẽ gặp lại Tommy . Cả 2 cứ nghĩ mọi chuyện đến đây là hết nhưng không ngờ sau 1 thời gian dài csr 2 lại được gặp nhau nhưng Hân hân bây giờ đã khác hơn trước rất nhiều vì giờ bên cạnh nó đã có người chr chở , yêu thương ...

End chap 30

~ Chewry ~

31. Chap 31 : Tranh Giành Người Mình Yêu

Tại quán trà sữa Candy ...

- Chúng ta vào chủ đề chính luôn nhé . - Cô gái lên tiếng nói với người con trai ngồi đối diện mình .

- Được thôi , cô cứ nói ! - Chàng trai đưa tay ra là làm động tác mời .

- Chúng ta hãy ...

Tại biệt thự nhà nó ...

" Reng ... reng ... " tiếng chuông điện thoại vang lên phá vỡ đi sự tĩnh lặng trong phòng . Nó cầm điện thoại lên , nhìn dãy số trên màn hình và nhấn nút nghe .

- Kẹo bông ! - Người đầu dây bên kia lên tiếng .

- Tommy , là cậu hả ? - Hân Hân hỏi .

- Phải , là tớ . Kẹo bông nè , mai tụi mình đi chơi được không ? Tớ muốn tham quan thành phố .

- Okay , được chứ . Vậy mai 8h cậu qua đón tớ nhé .

- Ok !

Cuộc hẹn nhanh chóng được sắp xếp . Hân Hân nhìn điện thoại rồi nghĩ ngợi 1 lúc . Nhưng rồi sau đó lại bỏ điện thoại xuống và tiếp tục làm công việc vẫn còn đang dang dở .

8h00 sáng hôm sau ...

- Chúng ta đi thôi .

Nói rồi Tommy nắm lấy cánh tay nó và kéo đi , cả 2 đi khắp nơi , xem hết mọi thứ . Khi thì chơi trò chơi , khi thì chụp hình , có lúc lại đi ăn cùng nhau hay ngồi tại 1 quán vỉa hè nào đó để thưởng thức uống trong quán . Mọi thứ đều khiến cho Hân Hân cảm thấy vui vẻ . Lâu rồi nó mới lại được đi chơi cùng với Tommy , ở bên cạnh cậu Hân Hân có thể cười và tâm sự thoải mái . Như là 1 người bạn thân và như là 1 người anh trai thứ 2 của Hân Hân . Phải , đối với Hân Hân , Tommy không chỉ là 1 người bạn mà còn là người anh trai hết mực cưng chiều em gái . Lúc nào cũng làm cho nó cười và bất ngờ với những món quà hay những hành động của cậu dành cho nó . Sau khi đi chơi hết mọi nơi , cả 2 đi tản bộ với nhau . Từng cơn gió nhẹ thổi qua khiến mái tóc Hân Hân bay lên phất vào mặt cậu , 1 mùi thơm nhẹ nhàng phả qua mặt khiến cậu thích thú . Rồi bỗng cậu dừng lại và quay qua ôm nó .

- Thật mừng vì cuối cùng cũng gặp được cậu . - Tommy nhẹ nhàng nói .

- Tớ cũng vui lắm ! - Hân Hân cười và ôm lại Tommy .

Mọi hành động vừa rồi đã được 1 người lạ mặt chụp lại hết . Khi cả 2 nắm tay , khi đi chơi , khi nó cười với Tommy và khi cả 2 ôm nhau . Những tấm hình đó nhanh chóng được gửi sang điện thoại Nhật Phong kèm theo 1 dòng tin nhắn " Tôi sẽ cướp Hân Hân từ tay cậu ! " Rồi người lạ mặt đó cười , cười 1 cách nham hiểm .

Nhật Phong đang làm việc trong phòng thì bỗng điện thoại vang lên tin nhắn . Hắn mở ra và rồi ...

- Chết tiệt ...

Nhật Phong sau khi đọc xong tin nhắn thì cực kì tức giận . Đúng là Hân Hân đã từng nói giữa nó và Tommy không có gì cả nhưng những tấm ảnh này lại khiến cho Nhật Phong cảm thấy rất tức giận . Hiện tại bây giờ hắn thật muốn đập phá đồ đạc trong phòng . Thử người ra 1 lúc rồi Nhật Phong vội vàng lấy áo khoác và chìa khóa xe đi ra ngoài .

1 lúc sau ...

- Tới nhà rồi , hôm nay thật cảm ơn cậu nhiều nhé . - Hân Hân quay sang cười nói với Tommy .

- Phải là tớ cảm ơn cậu mới đúng

Vì đã dành thời gian cho tớ trong ngày hôm nay . - Tommy khách sáo nói .

- Hì , không có gì đâu . Dù gì cậu cũng vừa về Việt Nam mà . Hy vọng cậu sẽ thấy vui trong ngày hôm nay .

- Tất nhiên rồi , cực kì vui luôn đó . Phải chi ngày nào cũng được đi chơi với cậu như thế này ha .

- Cậu thật là ...

Hân Hân lắc đầu nhìn Tommy . Rồi Tommy giúp nó cởi dây an toàn và chạy qua mở cửa xe giúp nó .

- Cảm ơn nha , về cẩn thận !

Hân Hân đứng đó nhìn Tommy dần lái xe đi . Nhẹ xoay người tính đi vào nhà nhưng ...

- Hân Hân ...

End chap 31

~ Chewry ~

32. Chap 32 : Hiểu Lầm

- Hân Hân .

Có tiếng nói bồng vang lên trong không gian tĩnh lặng . Là Nhật Phong , hắn đang đứng dựa vào xe và nhìn người con gái mình yêu đứng trước mặt .

- Ô ... Nhật Phong ! Anh làm gì ở đây ? Hân Hân hơi ngạc nhiên khi thấy hắn đứng đó nhưng rồi nó cũng mỉm cười chạy lại chỗ Nhật Phong .

- Anh chờ em . Hôm nay em đã làm gì ?

Nhật Phong kìm nén cơn giận lại và dịu dàng hỏi nó . Hắn muốn xem câu trả lời của Hân Hân là gì . - Hôm nay em đi chơi với bạn đó . Vui lắm cơ . - Hân Hân ngây thơ nói .

- Bạn sao ? Là ai vậy ? Nguyệt Linh sao ?

- Không phải , là Tommy cơ !

Mặc dù đã chuẩn bị sẵn sàng tâm lý là sẽ được nghe cái tên đó nhưng khi nghe trực chính miệng Hân Hân nói ra , hắn vẫn cảm thấy bức mình .

- Ha , lại lạc tên đó . Rốt cuộc hắn quan trọng tới vậy hay sao ? Em nói 2 người chỉ là bạn hả ? Liệu có đúng như lời em nói hay không ? - Nhật Phong tức giận nói .

- Tụi em chỉ là bạn bình thường thôi mà . Chẳng phải em đã nói rồi hay sao ? - Nó nhìn Nhật Phong và giải thích .

- Nếu vậy thì đây là gì ?

Nói rồi hắn đưa điện thoại có hình nó và Tommy đang ôm nhau . Khuôn mặt nó ánh lên vẻ hạnh phúc và nụ cười cực kì tươi . Hân Hân như sững lại . Cái này ... Đúng là nó có ôm Tommu nhưng đó chỉ đơn giản là cái ôm của tình bạn chứ không có gì khác .

- Vậy là anh đã nói đúng ?

- Khoan , Nhật Phong nghe em giải thích đi . - Nó thấy Nhật Phong bỏ đi liền đuổi theo .

- Chẳng còn gì để giải thích hết .

Nhật Phong bỏ đi và không thèm nghe nó nói dù chỉ 1 lời . Nếu như hắn đứng lại thì con tim hắn sẽ lại mềm yếu mà tha thứ cho nó . Hắn leo lên xe và bỏ đi trước mắt Hân Hân . 1 giọt rồi 2 giọt , từng giọt nước mắt thi nhau lăn dài trên má . Nó buồn lắm khi Nhật Phong lại không chịu nghe nó giải thích . Nó cứ đứng đó , cũng chẳng biết là đã bao lâu rồi nhưng hiện tại chân nó không thể cử động được . Từng cơn gió thổi qua lạnh buốt nhưng sao lạnh bằng lòng nó bây giờ ? Nó cảm thấy bất lực , chẳng phải nó đã nói là giữa nó và Tommy không có gì hết sao , rồi còn tấm hình đó nữa . Minh Nhật vô tình đi ra ngoài thì bắt gặp nó đang đứng đó , anh đi lại tính gọi nó như thường ngày nhưng bắt gặp dáng vẻ nó bây giờ anh thấy ngạc nhiên và đau xót vô cùng .

- Anh hai !

Nó chỉ gọi được 1 tiếng rồi ngã khụy xuống và ngất đi . Minh Nhật thấy vậy liền hốt hoảng ôm nó vào nhà và gọi cho bác sĩ . Nó đã không được khỏe lại đứng ngoài gió lâu như vậy khiến cho cả nhà ai cũng lo lắng đứng ngồi không yên . Đến khi thấy nó nằm ngủ ngoan trên giường thì cả nhà mới yên tâm được phần nào .

Ở 1 nơi nào đó ...

- Thêm 1 ly nữa .

- Dạ

Hiện tại Nhật Phong đang ở quán bar . Bây giờ hắn chỉ có thể mượn rượu để giải sầu mà thôi . Chỉ có như vậy mới khiến hắn quên đi được những chuyện vừa rồi . Nhưng càng uống thì những thứ đó lại càng thể hiện rõ nét hơn bao giờ hết . Nhật Phong cực kì tức giận , không phải là hắn không tin Hân Hân nhưng cứ thấy những tấm hình đó rồi những dòng tin nhắn là hắn lại phát điên lên được . Người con gái hắn yêu sao có thể cười nói rồi ôm thằng con trai khác 1 cách tự nhiên như vậy ?

- Phong , là anh sao ? Sao anh lại uống nhiều như vậy ?

Ngọc Nhi thấy hắn đang ngồi uống rượu 1 mình thì đi tới dịu dàng hỏi .

- Mặc kệ tôi . - Hắn lạnh lùng nói .

- Về đi anh ! Anh say quá rồi . Để em đưa anh về nhé . - Ngọc Nhi nắm lấy tay hắn và đỡ hắn đi .

- Tôi nói bỏ ra . Không cần cô quan tâm .

Hắn hất tay cô ra nhưng Ngọc Nhi vẫn cứ bám vào . Đâu ai biết rằng trên môi cô vừa xuất hiện 1 nụ cười . Ngọc Nhi không đưa hắn về nhà mà cả 2 cùng vào khách sạn ...

End chap 32

~ Chewry ~

33. Chap 33 : Lạnh Nhật

- Cho tôi 1 phòng VIP

- Cửa tiểu thư đây ạ !

Ngọc Nhi đưa tay nhận lấy chìa khóa phòng và dìu Nhật Phong đi . Lên tới nơi , cô mở cửa đi vào , đặt Nhật Phong lên giường rồi ngắm nhìn khuôn mặt hắn .

- Nếu không là của em thì anh sẽ chẳng là của ai hết .

Cô thì thào vào tai hắn rồi đặt 1 nụ hôn lên môi và nhẹ nhàng cởi những chiếc cúc áo ...

Sáng ngày hôm sau ...

Nhật Phong dần thức dậy , điều đầu tiên hắn cảm thấy đó chính là đầu cực kì đau và khi nhìn sang bên giường hắn đã rất ngạc nhiên .

- Chuyện này ... là thế nào ?

Hắn ngậy người nhìn người con gái bên cạnh , cố gắng lục lại trong trí nhớ về chuyện tối hôm qua nhưng không tài nào nhớ ra nổi .

- Honney , anh tỉnh rồi sao ? Tối hôm qua anh tuyệt thật ! - Ngọc Nhi vừa thức dậy đã thấy Nhật Phong ngồi thẩn thờ nên cô vội chồm lên và ôm lấy hắn từ phía sau .

- Cô tránh xa tôi ra . Tôi cảm thấy kinh tởm cô .

Sau khi buông ra 1 câu vô tình như vậy rồi Nhật Phong cũng cất bước đi . Hắn không muốn phải ở đây thêm 1 phút giây nào nữa .

- Anh được lắm . Tôi nhất định sẽ khiến cho anh phải hối hận , cả cô người yêu bé nhỏ của anh nữa . - Ngọc Nhi vừa nói , 1 nụ cười thoảng hiện trên môi .

Tại trường King Queen school ...

- Nhật Phong , nghe em giải thích được không ?

Kể từ khi bước vào trường , Hân Hân đã luôn đuổi theo hắn . Dù nó có nói thế nào hắn vẫn cứ thế cất bước đi và không chịu ngừng lại nghe nó nói . Hiện tại bây giờ có 2 con tim đang phải chịu vết thương , cứ phải cố kìm nén . 1 người thì như nấc nghẹn vì đã khiến cho 1 nửa của mình buồn . 1 người thì tâm trạng rối bời vì đã làm chuyện mà chính bản thân người đó không dám đối diện với người mình yêu .

- Trần Nhật Phong , nếu như anh vẫn cất bước đi thì em sẽ biến mất khỏi cuộc sống của anh .

Rồi Nhật Phong cũng dừng bước khi nghe những lời mà nó nói . Hân Hân thấy vui vì cuối cùng hắn cũng dừng lại , nó liền chạy lại ôm chầm lấy Nhật Phong từ phía sau .

- Nhật Phong , em xin lỗi . Đừng giận em nữa được không ? Người em yêu chỉ có duy nhất mình anh thôi nên xin anh đừng lạnh nhạt với em như vậy .

Hân Hân ôm chặt lấy hắn và nói ra hết những gì cần nói . Dù cho nó có như thế nào đi chăng nữa nó cũng không muốn giữa nó và Nhật Phong phải xảy ra thêm 1 rắc rối nào nữa . Nhưng rồi , Nhật Phong cũng gạt tay nó ra và buông ra 1 câu .

- Cho anh thời gian suy nghĩ . Tạm thời anh không thể bên em lúc này .

Nói xong câu đó , hắn cũng cất bước đi thẳng . Hân Hân nhìn theo bóng dáng người người con trai mình yêu mà nước mắt tuôn rơi . Nhẹ xoay người bước đi mà nó cứ như người vô hồn . Nó cảm thấy bất lực và mất phương hướng . Người mà nó yêu nhất lại không tin tưởng nó . Nó không biết phải làm gì hết , đầu óc nó cứ rối tung rối mù lên hết , nó cứ đi như vậy rồi đụng trúng 1 người .

- Xin lỗi ... ơ ... Tommy ...

Nhìn thấy Tommy mà nước mắt nó lại rơi , còn anh chàng Tommy nhà ta thấy kẹo bông xua cậu khóc thì cuống hết cả lên . Chẳng biết nên làm gì và phải dỗ dành nó ra sao và rồi nó ngất .

- Hân Hân ... Hân Hân ...

Tommy cố lay nó dậy nhưng không được . Rồi cậu vội vàng ẵm nó trên tay và đi ra xe để chạy tới bệnh viện . Tommy biết cậu làm vậy là ích kỉ , sẽ khiến cho Hân Hân tổn thương nhưng chỉ có vậy mới khiến cho nó và Nhật Phong xa cách nhau . Dù cho cậu là người đến sau nhưng cậu vẫn muốn trái tim Hân Hân sẽ hướng về cậu .

" Tình yêu như vòng quay số phận . Nếu định nện đã định sẵn cả 2 là của nhau thì cho dù có đi cùg trời cuối đất thì vẫn nhất định sẽ quay về bên nhau "

End chap 33

~ Chewry ~

34. Chap 34 : Hiểu Lâm Nói Tiếp Hiểu Lâm

Tại bệnh viện XYZ ...

- Bác sĩ , cô ấy thế nào rồi ? - Tommy lo lắng nhìn vị bác sĩ vừa bước ra khỏi phòng .

- Hiện tại sức khỏe của tiểu thư đang không được ổn định . Tôi hy vọng gia đình sẽ để tiểu thư ở lại đây mấy ngày để tôi có thể kịp thời theo dõi bệnh tình của tiểu thư .

Nói rồi , vị bác sĩ đó chào cậu và cất bước đi . Tommy vội vào phòng bệnh thăm nó . Hân Hân nằm đó như 1 thiên thần đang say ngủ trông rất yên bình .

- Xin lỗi cậu , kẻo bông ! Do tình thế bất buộc nên tớ phải làm vậy . Tớ chỉ hy vọng con tim cậu sẽ 1 lần hướng về tớ . Hãy để tớ là người thay thế Nhật Phong chăm sóc cho cậu . - Tommy vừa nắm tay nó vừa dịu dàng nói . Tình cảm ấy đã được chôn vùi rất sâu rồi , từ lúc nó rời New York , cậu cứ nghĩ mọi chuyện sẽ kết thúc tại đây nhưng không ngờ khi gặp lại nó , tình cảm ấy lại bộc phát rất mãnh liệt .

1 lúc sau Hân Hân dần tỉnh lại , thân thể có chút mệt mỏi khiến nó không muốn cử động . Người đầu tiên mà nó nhìn thấy sau khi tỉnh dậy là Tommy , có hơi thất vọng 1 chút nhưng rồi nó cũng tỏ ra bình thường .

- Cậu tỉnh rồi ? Thấy trong người thế nào ? Có mệt mỏi hay đau ở đâu không ? - Tommy ân cần hỏi nó .

- Không sao , tớ vẫn ổn . Mà ... Nhật Phong đâu rồi ?

- Nhật Phong sao ? Lúc tớ đưa cậu vào thì thấy Phong đi với Ngọc Nhi . - Tommy nói dối nó .

Hân Hân hơi buồn khi nghe Tommy nói vậy , tim có chút nói lên . Nước mắt chực trào nhưng được Hân Hân kìm nén lại . Không lẽ Nhật Phong sẽ chẳng bao giờ quan tâm đến nó nữa hay sao ?

- Kẻo bông , cậu ở đây nhé . Để tớ đi mua chút đồ ăn cho cậu . - Nói rồi , Tommy quay người cất bước đi , cậu không muốn phải nhìn thấy nó lúc này .

Hân Hân ở 1 mình trong phòng , đôi mắt vô hồn nhìn ra ngoài , mọi chuyện giữa nó và hân vì sao lại ngày càng tồi tệ đến như vậy ? Những lời nói , hành động của Nhật Phong dành cho nó luôn được Hân Hân khắc sâu trong lòng . Điều nó mong nhất bây giờ là có thể được ôm Nhật Phong thật chặt .

- Xin lỗi , tiểu thư có người đưa cô cái này .

Cô y tá bước vào , lễ phép chào nó và đưa cho nó 1 phong bì .

- Cái này của ai đưa vậy ạ ? - Nó thắc mắc hỏi

- Dạ thưa tôi cũng không biết .

Nói xong , cô y tá bước ra ngoài để nó lại 1 mình trong phòng . Nó thắc mắc và tò mò muốn biết cái phong bì này của ai và trong đó chứa gì ? Có đề tên người nhận nhưng không thấy tên người gửi . Hân Hân mở ra và trong đó có 1 sắp hình , Nó xem từng tấm rồi mặt dần biến sắc . Những tấm hình đó là hình chụp Nhật Phong và Ngọc Nhi , 2 người đang ... Từng tấm rơi xuống cũng là lúc nước mắt nó tuôn rơi , tim nó giờ đau lắm . Cứ như ai đó đang bóp nát trái tim nó vậy , tại sao Nhật Phong có thể làm vậy với nó ? Yêu nó mà lại lên giường với 1 cô gái khác sao ? Nước mắt cứ thế tuôn rơi , đau , đau lắm chứ nhưng có ai có thể thấu hiểu được nỗi đau của nó lúc này ?

- Hân Hân , em sao thế ?

Minh Nhật nghe nói nó bị ngã trên tường liền tức tốc chạy đến bệnh viện , Còn biết bao nhiêu thứ đang chờ anh phê duyệt nhưng anh đều phải bỏ qua và đi tới chỗ em gái bảo bối .

- Anh hai , em phải làm sao đây ?

Thấy Minh Nhật tới , nó càng khóc to hơn , vùi vào lòng anh nó mà khóc như muốn xua đi những nỗi đau và tổn thương mà nó đang chịu phải . Minh Nhật thấy 1 phong bì và những tấm hình rơi ra , anh cầm lên

xem , có chút ngỡ ngàng nhưng rồi như nhận ra điều gì đó , anh bỏ những tấm hình qua 1 bên và tập trung dỗ dành Hân Hân . Nó sau khi khóc đã thôi thì cũng ngủ trong lòng anh nó , nước mắt vẫn còn vương lại trên khuôn mặt thiên thần của nó . Minh Nhật nhẹ nhàng đỡ nó nằm xuống và đắp chăn ngay ngắn cho nó .

- Bảo bối , chuyện này anh sẽ điều tra nhưng quan trọng là em phải giữ vững tinh thần . Nếu mệt mỏi thì cứ nói anh , anh sẽ luôn bảo vệ em .

Minh Nhật ngắm nhìn khuôn mặt đang say ngủ của nó . Đứa em gái này đã được anh cưng chiều , bảo bọc ngay từ nhỏ . Chính anh là người theo dõi theo từng bước chân của con bé . Chưa bao giờ thấy nó khóc vì chuyện gì . Nhưng lần này ...

End chap 34

~ Chewry

~

35. Chap 35 : Giải Thích ! Liệu Có Còn Tin Nhau ?

Đã mấy ngày rồi nhưng cả 2 lại không gặp nhau , dù cho bản thân rất muốn chạy tới chỗ người đó nhưng lại không thể . Tổn thương , đau , buồn , những cảm xúc ấy cứ đan xen vào nhau khiến cho ai đó rất khó chịu . Hân Hân sau khi nằm bệnh viện 3 ngày thì cũng được về còn hân thì tối ngày vui mình vào trong đồng công việc như muốn quên đi tất cả nhưng rồi ...

- Hân Hân , chúng ta gặp nhau 1 chút được hay không ?

Nó đang nằm trong phòng thì nghe được tiếng chuông điện thoại vang lên . Nó bắt máy và nghe thấy giọng của người con trai đó , người mà khiến cho nó cực kì yêu nhưng đồng thời cũng khiến cho nó phải tổn thương .

- Dạ được , vậy hẹn anh ở quán trà sữa Blue Sky nhé ! - Nói rồi , Hân Hân cúp máy , thần thờ 1 lát rồi nó cũng đứng dậy và lấy quần áo đi thay .

Tại trà sữa Blue Sky ...

Hân Hân vừa vào đã thấy hân ngồi đó , ánh mắt xa xăm nhìn về 1 nơi bào đó chính hân cũng không hay biết . Hân Hân đi lại chỗ hân và ngồi xuống .

- Nhóc con , sao dạo này nhìn em xanh xao quá vậy ? Có phải là không chịu ăn uống hay không ? - Nhật Phong dịu dàng quan tâm nó .

- Em không sao . Dạo này chỉ hơi mệt thôi .

- Hân Hân , có phải em giận anh vì anh đã lớn tiếng với em phải không ? - Nhật Phong ngừng chút rồi nói .

- Nhật Phong , anh có tin em không ? Có tin vào tình yêu của 2 ta hay không ?

Hân Hân nhìn hân và hỏi , thật sự là nó mong hân sẽ nói có . Nhưng mà còn chuyện đó nó phải làm sao đây ? Hân Hân không thể xác định được chuyện này là thật hay giả nhưng mỗi khi nhìn thấy chúng , tim nó lại đau lắm và nước mắt cũng cứ thế mà tuôn rơi . Nhiều khi nó muốn tin tưởng Nhật Phong lắm nhưng những bức hình đó thì sao ?

- Anh tin em , Hân Hân nhưng anh không thể nào chịu được khi thấy em đi với 1 tên con trai khác . Nó khiến cho anh cảm thấy rất khó chịu .

Nhật Phong nhìn nó nói ra những điều bất mãn trong lòng , có lẽ đây là cuộc nói chuyện thẳng thắn nhất của cả 2 . Nhưng liệu sau cuộc nói chuyện cả 2 có còn bước tiếp bên nhau hay sẽ dừng lại ?

- Nếu vậy ... thì những cái này là sao đây anh ? Anh nói em phải làm sao đây ?

Hân Hân nhẹ lấy trong túi xách ra cái phong bì đó . Nó đã cố gắng không khóc nhưng sao những giọt nước mắt ấy lại cứ lăn dài trên má . 1 điều bất an nhói lên trong lòng Nhật Phong , hân vội cầm cái phong bì đó lên , mở ra và rất bất ngờ .

- Sao em lại có những tấm hình này ? - Nhật Phong hỏi nó

- Anh còn hỏi em sao ? Chẳng phải anh luôn ở bên Ngọc Nhi sao ? Nếu không yêu em nữa thì anh phải nói chứ . Sao anh lại khiến em phải yêu anh nhiều đến vậy để rồi cho em phải thấy cảnh này ? - Hân Hân nói trong nước mắt .

Phải , tim nó giờ đã đau lắm rồi . Nó không thể chịu đựng thêm được nữa . Nếu cứ như vậy thì cả 2 sẽ mang lại những nỗi đau và tổn thương cho nhau mà thôi .

- Nhóc con , em nghe anh nói . Thật sự là anh không làm chuyện gì có lỗi với em hết . Anh thừa nhận là tối hôm đó anh có uống rượu nhưng anh không hề đụng chạm gì tới Ngọc Nhi hết . - Nhật Phong vội giải thích với nó .

- Nhật Phong , em muốn tin anh lắm nhưng em không thể làm được . Ngay từ khi Ngọc Nhi xuất hiện , mọi thứ giữa chúng ta cứ ngày càng tồi tệ . Dù em có làm gì , có cố gắng thế nào cũng không thể làm ổi quan hệ của chúng ta tốt hơn . Em đau lắm , anh có biết hay không ?

Nói rồi Hân Hân bỏ đi , nó giờ không biết đâu là thật đâu là giả . cũng chẳng biết phải tin ai bây giờ . Nó mất phương hướng và không biết phải giải quyết thế nào , Nhật Phong thấy nó bỏ đi liền chạy đuổi theo sau . Đến khi đuổi kịp nó rồi Nhật Phong liền vội vàng ôm nó vào lòng thật chặt mặc cho nó giãy giụa , khóc lóc hân vẫn ôm nó thật chặt vào lòng .

- Tin anh lần này được không ? Chỉ lần này thôi anh hứa sẽ không khiến cho em phải tổn thương thêm lần nào nữa .

Nhật Phong nhìn nó và nói rồi nhẹ đặt 1 nụ hôn lên môi nó . Thấy nó như vậy , tim hân cũng đau lắm chứ . Hân phải cố gắng giải quyết nhanh chuyện này ...

End chap 35

~ Chewry

~

36. Chap 36 : Tìm Ra Sự Thật

Kể từ sau lần nói chuyện đó , cả 2 đã bình tĩnh lại và đã tin tưởng nhau thêm 1 lần nữa . Nhật Phong hầu như dành thời gian cho nó nhiều hơn . Khi thì dẫn đi ăn , khi thì đi chơi , lúc thì đi mua đồ , ... Nhật Phong làm tất cả mọi cách để khiến cho Hân Hân thấy thoải mái và vui vẻ hơn . Và đây cũng là khoảng thời gian thích hợp để cả 2 hâm nóng lại tình cảm của mình

Cũng trong thời gian đó , Minh Nhật và Nhật Phong đều thuê người điều tra Ngọc Nhi . Nhất là Nhật Phong , hân muốn biết tất cả mọi chuyện xảy ra vào tối hôm đó ...

Tại biệt thự nhà nó ...

- Chủ tịch , tôi đã điều tra về cô gái có tên Nguyễn Ngọc Nhi . - Người ở đầu dây bên kia nói .

- Được , cứ việc nói . - Minh Nhật lạnh lùng lên tiếng .

- Nguyễn Ngọc Nhi , 16 tuổi . Con gái của chủ tịch tập đoàn Sky chuyên về các trung tâm thương mại . Là vị hôn thê hờ của giám đốc Trần Nhật Phong của tập đoàn Red Diamonds . Do có dính ước từ nhỏ nên cô Ngọc Nhi mới là vị hôn thê của cậu Nhật Phong nhưng ...

- Nói tiếp đi . - Minh Nhật bắt mẫn lên tiếng .

- Dạ thưa trong bản đính ước có 1 điều kiện đó chính là nếu như 1 trong 2 có tình cảm với người khác hoặc có người quan trọng trong lòng thì chuyện đính ước xem như hủy bỏ .

Minh Nhật sau khi nghe xong thì tắt máy . Nếu như anh đoán không lầm thì do Nhật Phong và Ngọc Hân yêu nhau nhưng Ngọc Nhi lại có tình cảm với Nhật Phong nên mới khiến cho bảo bối của anh đau lòng tới vậy . Xem ra sắp có chuyện vui rồi đây , người nào đụng vào bảo bối của anh thì chỉ có 2 con đường . 1 là chết 2 là sống không ra con người .

Tại biệt thự nhà hân ...

- Bái cáo đi . - Nhật Phong lạnh lùng nói .

- Dạ thưa giám đốc tôi đã điều tra về chuyện ngày hôm đó . Thật ra giám đốc và cô Ngọc Nhi không có chuyện gì xảy ra hết . Chỉ là do cô Ngọc Nhi cố ý chụp hình lại để tạo ra hiện trường giả mà thôi . Còn nữa , người gửi những tấm ảnh đó cho tiểu thư Ngọc Hân là cô Ngọc Nhi ạ ! - Người đàn ông ở đầu dây bên kia nói .

- Được rồi , tôi đã biết . Cảm ơn

Nói rồi Nhật Phong cúp máy . Mọi chuyện có lẽ phải chính tay hân kết thúc . Hân không muốn phải để cho người con gái hân yêu phải khóc hay bị tổn thương 1 lần nữa . Hân vội cầm điện thoại lên và gọi cho Ngọc Nhi .

Tại quán trà sữa Dreams ...

- Xin lỗi , em tới trễ . Anh chờ em có lâu lắm không ? - Ngọc Nhi vừa tới đã thấy hân ngồi ở đó chờ cô .

- Ngồi đi . - Hân lạnh lùng nói .

- Có chuyện gì mà anh lại kêu em ra gấp vậy ? - Ngọc Nhi vui vẻ nói .

- Chuyện tối hôm đó là do em bày trò , đúng chứ ? Giữa anh và em chúng ta không hề xảy ra loại quan hệ đó có phải không ?

Nghe Nhật Phong nói , mặt của Ngọc Nhi dần biến sắc .

Flashback

~~

Tối hôm đó , sau khi đưa Nhật Phong lên phòng trong khách sạn thì Ngọc Nhi liền nảy ra 1 ý định đó chính là tạo sự hiểu lầm cho Nhật Phong và Hân Hân . Mọi thứ đều do Ngọc Nhi sắp đặt và tối hôm đó cả 2 không có làm gì nhau hết nhưng khi gửi đến cho Hân Hân cả thấy nó đau khổ thì cô cảm thấy rất là vui vẻ . (t/g : ta khinh bỉ người Ngọc Nhi à !!!)

End Flashback

- Ngọc Nhi , từ nhỏ em đã được anh cưng chiều nhưng không phải vì thế mà em muốn thế nào cũng được . Hân Hân là người anh yêu và sẽ mãi mãi là như vậy . Em đừng khiến cho anh phải chán ghét em như vậy .

Nói rồi Nhật Phong bỏ đi , để lại Ngọc Nhi ngồi đó 1 mình . Tại sao chứ ? Tình cảm cô dành cho Nhật Phong không lẽ hân không nhận ra ? Không được , dù cho thế nào cô cũng phải khiến cho Nhật Phong yêu cô bằng mọi cách

- Nhật Phong , em sẽ khiến cho anh yêu em dù cho có thế nào để anh có thể quên Hân Hân thì chị ấy phải biến mất .

Mọi người muốn những chap sau sẽ như thế nào ? Cho mình biết ý kiến với nha ! Love all <3>

End chap 36

~ Chewry ~

37. Chap 37 : Bày Tổ Nội Lòng

Vào 1 buổi sáng chủ nhật đẹp trời .

Hôm nay nó và Nhật Phong cùng nhau đi hẹn hò . Cả 2 đi chơi rất nhiều nơi , bàn tay đan chặt vào nhau và nụ cười luôn xuất hiện trên khuôn mặt trẻ con của nó . Ai đi ngang qua cũng phải quay đầu lại nhìn 2 đứa nó . 1 phần vì ngưỡng mộ , 1 phần vì ghen tị . Quan trọng nhất là cả 2 deduf mặc đồ đôi và đi dạo giữa con phố đông người . Sau khi đi mệt rồi thì cả 2 mới chui vào Urban để tránh cái nóng của buổi trưa Sài Gòn . Cả 2 đang nói cười vui vẻ thì bỗng điện thoại nó đổ chuông . Là Tommy gọi nó và nó bắt máy .

- Kẹo bông , tối nay cậu dành thời gian cho tớ được không ?

- Tối nay sao ? Tớ cũng không chắc lắm , nếu không bận thì có gì tớ gọi lại cho cậu nhé .

Hân Hân chào tạm biệt Tommy và tắt máy . Nó suy nghĩ 1 lúc rồi quay qua Nhật Phong .

- Tối nay em đi với Tommy 1 chút được không ?

- Có chuyện gì sao ? - Nhật Phong dịu dàng hỏi nó .

- Dạ không nhưng chắc Tommy đang có chuyện gì đó cần nhờ em giúp .

- Ừm , anh biết rồi . Em cứ đi đi , có chuyện gì thì cứ nói anh . - Nhật Phong dịu dàng nói .

Thật sự thì Nhật Phong không muốn nls đi chút nào nhưng do hắn đã chọn tin tưởng nó thì chắc chắn hắn sẽ làm được .

7h00 tối tại nhà nó ...

- Chờ tớ có lâu không ? - Hân Hân vừa từ trong nhà chạy ra .

- Tớ cũng vừa mới tới thôi . Tụi mình đi thôi .

- Ừm .

Nói rồi cả 2 ngồi vào xe và Tommy lái xe đi , 1 lúc sau thì cả 2 tới địa điểm hẹn . Đó là 1 quán coffe mang đậm chất phong cách Pháp . Quán có 2 tầng , khi mở cửa bước vào mùi coffe lan tỏa ra khắp mọi nơi . 1 mùi hương dịu nhẹ và có chút đặc trưng . Tommy dẫn nó đi vào và đi lên trên lầu .

- Kẹo bông , bây giờ cậu hãy nhắm mắt lại nhé . - Tommy mỉm cười nhìn nó nói .

Hân Hân làm theo lời cậu và nhắm mắt lại . Tommy nhẹ nắm tay nó , dắt nó vào căn phòng mà cậu đã chuẩn bị trước . Tommy để Hân Hân đứng đó và ...

- Cậu mở mắt ra đi .

Hân Hân làm theo và khi mở mắt ra nó có chút bất ngờ . Căn phòng được do chính tay Tommy chuẩn bị . Lát tông màu chủ đạo là hồng với những trấu bóng bay treo lơ lửng trên trần nhà . Mỗi một trái bóng đều có những tấm hình được chụp ở mọi nơi , mọi góc độ và điều quan trọng nhất là người được chụp lại chính là nó . Hân Hân khá bất ngờ về điều này . Nhẹ nhàng đi tới và xem hết mọi thứ .

- Kẹo bông ! - Tommy đứng giữa đám bóng bay và gọi nó .

Nó đi tới chỗ Tommy và mỉm cười . 1 nụ cười của thiên sứ đã khiến cho cậu phải ngẩn ngơ biết bao lần .

- Cậu thích chứ ?

Nó nhẹ gật đầu như trả lời là có . Rồi Tommy lấy từ sau lưng ra 1 bó hoa và đưa đến trước mặt nó . - Cái này tặng cậu ! Thời gian qua tớ đã im lặng quá lâu và bỏ qua rất nhiều cơ hội cho bản thân mình . Tớ đã từng thích , 1 người rất nhiều nhưng cô ấy lại ngốc nghếch không nhận ra tình cảm của tớ . Vì vậy hôm nay , tớ lấy hết can đảm để nói với cô ấy rằng : Anh yêu em , Hoàng Ngọc Hân . Kẹo bông ngọt ngào của anh .

Nó vừa nhận lấy bó hoa , chưa kịp mỉm cười cảm ơn thì đã nghe thấy lời Tommy tỏ tình với mình . Sững người lại 1 lúc như cố định vị lại những chuyện đang xảy ra . Tommy thích nó sao ? Không , chuyện này không thể được .

- Xin lỗi Tommy nhưng người tớ yêu là Nhật Phong . Dù cho có chuyện gì , con tim tớ vẫn chỉ yêu duy nhất 1 người mà thôi .

Trái tim cậu như đang bị bóp nghẹn khi nghe từng câu từng chữ của Ngọc Hân .

- Xin lỗi nhưng tớ phải đi rồi .

Nói rồi Hân Hân bỏ đi , để lại 1 mình cậu đứng đó . Cậu biết chứ , biết rằng Hân Hân chỉ yêu Nhật Pjong nhưng bản thân vẫn cố chấp nói ra nỗi lòng của bản thân mình .

End chap 37

~ Chewry ~

38. Chap 38 : Quyết Định Buông Tay

Kể từ ngày hôm đó , Tommy dường như ít thấy Hân Hân hơn . Có chút hối hận khi đã noid ra những lời đó nhưng dù gì Hân Hân cũng phải biết hoặc nhận ra tình cảm mà cậu dành cho nó . Tình cảm của cậu không còn đơn thuần là thích nữa mà chính là yêu . Tình yêu đó như khắc cốt ghi tâm trong lòng . Mọi thứ , mọi chuyện cậu làm đều đặt hết tâm tư tình cảm của bản thân mình vào những việc làm đó để dành cho Hân Hân . Thứ mà cậu muốn nhìn thấy nhất chính là nụ cười tỏa nắng của Hân Hân và cậu yêu nó là chính vì điều đó . 1 nụ cười thật lòng và không hề giả tạo . Có lẽ cậu nên dừng lại và đưa mọi thứ về vị trí vốn có của nó . Tình cảm đó có lẽ cậu nên chôn giấu nó vào 1 góc nào đó thật sâu trong tim . Chỉ cần thấy Hân Hân vui vẻ , thấy nó hạnh phúc thì cậu cũng đã thấy mãn nguyện lắm rồi dù chỉ đứng nhìn từ xa ...

- Hân Hân , gặp tớ ở quán trà sữa Candy nhé !

Tommy cầm điện thoại lên , nhấn dây số quen thuộc như đã in sâu vào trong trí nhớ và gọi cho nó . Hân Hân hơi bất ngờ khi thấy Tommy gọi đến . Do dự 1 lúc rồi nó cũng đồng ý .

Tại quán trà sữa Candy ...

- Có chuyện gì sao , Tommy ?

Hân Hân vừa tới đã thấy cậu ngồi ngay bàn gần cửa sổ . Gương mặt phẳng phất 1 nét buồn , có cảm giác như sự cô đơn đang vây lấy tâm hồn của cậu .

- Kẹo bông cậu tới rồi à ? Cậu ngồi đi .

Tommy gượng nặn ra 1 nụ cười như chứng tỏ cho Hân Hân thấy rằng cậu không sao .

- Tớ hỏi cậu nhé ! - Tommy hỏi nó . Nhẹ gật đầu tỏ vẻ đồng ý .

- Cậu hạnh phúc chứ ? Khi ở bên Trần Nhật Phong .

- Hi , tất nhiên là hạnh phúc rồi . Nhìn bên ngoài anh ấy lạnh lùng vậy thôi chứ thực ra dịu dàng lắm . Rất biết quan tâm , lo lắng cho tớ . Đôi khi cả 2 có cãi nhau , có giận hờn nhưng tớ vẫn tin vào Nhật Phong .

Hân Hân vừa nói , khuôn mặt ánh lên vẻ hạnh phúc khi nói về Nhật Phong .

- Vậy ... cậu có tình cảm tớ dành cho cậu hay không ?

- Chuyện này ...

Hân Hân bối rối không biết trả lời thế nào cho đúng . Thật sự lag nó đã không nhận ra tình cảm của Tommy dành cho nó . Trong chuyện này cũng có 1 phần lỗi sai của nó vì đã không nghĩ đến chuyện này . Hân Hân đối với Tommy chỉ đơn giản là tình bạn , tình anh em và chẳng bao giờ đi quá giới hạn .

- Kẹo bông , mấy ngày nay tớ đã suy nghĩ rất nhiều và tớ quyết định buông tay cậu . Tớ biết bản thân mình đã dành cho cậu quá nhiều tình cảm nhưng tớ vẫn sẽ chôn chặt đoạn tình cảm này và đứng ở phía sau bảo vệ cậu , nhìn cậu hạnh phúc là đủ với tớ lắm rồi .

Tommy nhìn nó và nói . Oahir , từ giờ cậu quyết định buông tay và đứng từ phía sau âm thầm bảo vệ và nhìn nó hạnh phúc . Mặc dù tim cậu đang rất đau , vết thương trong lòng ngày càng sâu nhưng rồi thời gian sẽ làm phai mờ đi tất cả . Cậu biết là do bản thân mình quá yếu đuối nên mới bỏ lỡ cơ hội để nói cho Hân Hân biết tình cảm của mình . Nếu như thời gian quay lại , cậu ước bản thân mình sẽ mạnh mẽ hơn và sẽ nắm chắc được Hân Hân không bao giờ buông .

- Tommy , tớ xin lỗi !

- Không sao , tớ sẽ ổn thôi ! Cậu đừng lo . - Tommy mỉm cười trấn an nó .

- Tớ có việc nên tớ đi trước nha ! - Nói rồi Tommy bỏ đi , để lại nps ngồi 1 mình trong quán . Thỉnh thoảng 1 lúc rêu rở nó cũng tỉnh táo lại và đi ra ngoài . Cầm điện thoại trên tay , nó gọi cho Nhật Phong .

- Phong , anh đến đón em được không ? Em đang ở quán trà sữa Candy .

Hân Hân vừa cúp máy vừa đứng đợi Nhật Phong , nhìn dòng xe đang vội vàng chạy giữa những con phố đông đúc . Mãi ngẩn ngơ nhìn vô định mà nó không biết rằng đang có nguy hiểm đang ngày càng đến gần nó . Teong lúc nó không để ý thì 1 người lạ mặt từ phía sau lấy khăn bịt miệng nó . Bị bất ngờ như vậy nó thấy hoảng sợ , cố gắng giãy giụa nhưng lại không được . Hân Hân từ từ khụy xuống và ngất đi . Bản thân mất dần ý thức và người lạ mặt đó đưa nó đi .

Nhật Phong vừa tới nơi lại không thấy nó đâu , gọi điện thoại thì nó lại không bắt máy khiến cho hắn lo cực kì ...

End chap 38

~ Chewry ~

39. Chap 39 : Mất Tích

Đã hơn 3 tiếng trôi qua mà vẫn chưa có tin tức gì của Hân Hân . Nhật Phong xách xe đi kiếm nó khắp mọi nơi nhưng lại không thấy bóng dáng nó đâu cả . Trong lòng đã lo lắng nay lại càng lo lắng hơn . Rốt cuộc Hân Hân sao lại không thấy đâu ? Không lẽ lại tan biến như bong bóng xà phòng dễ dàng như vậy hay sao ? Trăm ngàn câu hỏi được đặt ra nhưng lại không có câu trả lời , mọi thứ giờ cứ rối tung rối mù lên hết . Nghĩ ngợi 1 lát rồi Nhật Phong cũng quyết định gọi cho Minh Nhật .

- Anh Nhật , Ngọc Hân mất tích rồi ! - Nhật Phong gấp gấp nói .

- Cậu nói gì cơ ? - Minh Nhật đang ngồi làm việc trong phòng cũng phải bật dậy khi nghe những lời Nhật Phong nói .

” Hân Hân ... mất tích sao ? Sao lại có chuyện như vậy ? ” Minh Nhật vẫn không thể tin được những lời Nhật Phong vừa nói . Bảo bối của hắn sao có thể mất tích 1 cạc đột ngột như vậy ?

Tại phòng làm việc của Minh Nhật ...

- Sao Hân Hân lại mất tích ? Cậu đã đi tìm nó chưa ? - Minh Nhật đứng nhìn ra ngoài cửa sổ và hỏi hắn .

- Em đã đi tìm cô ấy hơn 3 tiếng rồi . Gọi điện thoại cũng không bắt máy . - Nhật Phong ngồi trên ghế , lo lắng nói .

- Hiện tại đừng cho ba mẹ tôi biết chuyện Hân Hân bị mất tích . Chuyện này tôi sẽ cho người điều tra tung tích của Hân Hân .

Nói rồi Minh Nhật quay đi gọi điện thoại còn Nhật Phong thì cứ ngồi đó như người mất hồn . Nhóc con của hắn , người con gái mà hắn yêu lại mất tích dễ dàng như vậy sao ?

Ở 1 nơi nào đó ...

Hân Hân dần tỉnh lại , bắt đầu có ý thức trở lại , khó khăn mở mắt ra , nó cố gắng nhớ lại mọi chuyện , toàn thân đau nhức vì bị trời .

- Nơi này ... là ở đâu ?

Nó nhìn xung quanh và tự hỏi đây là nơi đâu và tại sao nó lại ở đây ?

- Tỉnh rồi sao ? Chị dâu ? - 1 giọng nói vang lên đầy vẻ cợt nhả .

- Ai đó ? Ra mặt đi ... - Nó hoảng sợ nói .

Nghe nó nói xong thì 1 giọng cười vang lên và 1 bóng người xuất hiện trước mặt nó . Là Ngọc Nhi , nó hơi bất ngờ khi thấy cô . Hân Hân nhìn Ngọc Nhi với ánh mắt đầy khó hiểu .

- Ngạc nhiên lắm sao ? Ha , chị có biết lý do vì sao chị lại ở đây hay không ? Hay để tôi kể cho chị nghe 1 câu chuyện nhé ! Ngày xưa , có 1 cô bé và 1 cậu bé chơi rất thân với nhau từ nhỏ , khi xấp xỉ 2 lớn thêm 1 chút thì ba mẹ của cả 2 đã cho đính ước với nhau , đợi khi lớn sẽ cho cả 2 cưới nhau . Nhưng rồi 1 thời gian sau thì cô bé đó phải chuyển ra nước ngoài sống cùng gia đình . Trước khi đi , cậu bé đó đã hứa là sẽ chờ cô bé quay về và sẽ lấy cô bé nhưng rồi khi trở về , cô bé đó lại thấy cậu bé yêu 1 người con gái khác .

Nói đến đây, trong lòng Ngọc Nhi lại nhói đau . Pahir , người cô yêu lại không hề yêu cô mà lại yêu người trước mặt cô đây . Đau lắm chứ khi thấy cả 2 ngày ngày vui vẻ đi bên nhau . Điều cô mong muốn chỉ đơn giản là được người đó yêu cô , cùng cô đi chung 1 con đường và xây nên 1 gia đình thật hạnh phúc . Nhưng chỉ vì cô gái trước mặt mà người đó lại không yêu cô nữa và mãi mãi rời xa cô . Dù có muốn với tới cũng không thể nào nắm bắt được .

Hân Hân nghe xong câu chuyện mà Ngọc Nhi kể cũng đã lờ mờ đoán ra được cô bé và cậu bé đó là ai . Nó biết chuyện đính ước của Nhật Phong nhưng không ngờ cả 2 lại quen biết nhau từ nhỏ . Nếu nói vậy , chẳng phải nó là người thứ 3 chen vào cuộc tình của Ngọc Nhi và Nhật Phong hay sao ?

- Chắc chị đã đoán ra rồi đúng chứ ? Anh ấy nói sẽ đợi tôi trở về nhưng vì chị mà cả cái liếc mắt anh ấy cũng chẳng cần để ý đến tôi nữa . Tôi yêu anh ấy còn lâu hơn thời gian mà cả 2 người quen nhau . Vậy thì chị lấy lý do , tư cách gì để ở bên anh ấy cơ chứ ?

Càng nghe Ngọc Nhi nói , tim Hân Hân ngày càng đau hơn . Nó đã dành hết tình cảm cho Nhật Phong rồi , nó yêu Nhật Phong không phải chỉ vì nhà hắn giàu hay vì hắn đẹp trai mà nó yêu vì con người thật của Nhật Phong . Dù bên ngoài có lạnh lùng bao nhiêu thì đối với nó vẫn nhất mực dịu dàng và cưng chiều . Nó không thể buông tay Nhật Phong được , dù có bất cứ chuyện gì xảy ra

End chap 39

~ Chewry ~

40. Chap 40 : Kể Chủ Mưu . Tìm Ra Được Tung Tích

Đã 1 ngày trôi qua rồi mà mọi việc vẫn chưa tiến triển được tới đâu . Nhật Phong đã chạy đi khắp nơi tìm kiếm nó mà quên ăn quên ngủ . Hắn cứ sợ rằng bản thân mình sẽ bỏ lỡ mất 1 thông tin nào đó liên quan tới Hân Hân . Hắn đang ngồi nghỉ ngơi trong phòng thì bỗng điện thoại rung lên , vội vàng bắt máy .

- Trần tổng , giờ chắc hẳn ngài đang rất lo lắng cô người yêu bé nhỏ của ngài đúng chứ ? - Người đầu dây bên kia lên tiếng

- Nói cho tôi biết , các người bắt Ngọc Hân đi đâu rồi ? - Hân lạnh lùng nói .

- Hahaha , ngài cứ bình tĩnh , cô người yêu ngài vẫn ổn nhưng sẽ không ổn nếu như ngài không làm theo yêu cầu của tôi .

- Nói đi .

- Chỉ 1 việc đơn giản đó chính là 1 mình ngài phải đi tới đây và không có bất kì ai đi theo . Địa điểm là ngôi nhà hoang gần bên cảng vào lúc 5h chiều . Nếu như không đúng hẹn thì hãy chờ nhận xác đi .

Nghe xong hân cúp máy , tức giận ném hết đồ đạc trên bàn xuống . Hân biết thời gian này đã khiến cho Hân Hân có quá nhiều đau khổ . Đã từng hứa là sẽ khiến cho nó hạnh phúc nhưng cuối cùng lại không làm được . Tự trách bản thân mình qua vô dụng phải khiến cho Hân Hân rơi vào tình trạng này . Đi chuẩn bị 1 chút rồi vội gọi cho Minh Nhật nói về những việc lúc này .

5h00 chiều tại điểm hẹn ...

Nhật Phong vừa lái xe đến nơi , khoác lên mình bộ đồ đen mang theo 1 vẻ huyền bí . Ánh mắt sắc lạnh nhìn về phía ngôi nhà nơi đang giam giữ người con gái mà hân yêu . Đang tính đi vào thì bỗng có 1 đám người từ trong căn nhà bước ra , trên tay là những cây gậy .

- Trần tổng , đúng giờ quá nhỉ ? - 1 tên to con đứng đầu lên tiếng .

- Nói , các người nhốt Ngọc Hân ở đâu ? -Hân lạnh lùng nói .

- Bình tĩnh nào , sẽ sớm được gặp ngay thôi nhưng giờ chúng ta hãy chơi 1 trò chơi được chứ ? Chỉ cần ngài đánh thắng người của tôi thì sẽ được gặp cô người yêu bé nhỏ của ngài .

Vừa dứt lời thì 1 đám người bắt đầu xông lên và bao vây lấy hân . Lạnh lùng nhìn quanh 1 lượt rồi cuộc chiến bắt đầu . Từng người lao vào hân , khi thì dùng gậy khi thì đá , hân nhanh chân né tránh nhưng vẫn không tránh khỏi những vết thương đang dần xuất hiện trên người . Rồi từng tên gục xuống và bất tỉnh nhân sự . Hân còn đang thở dốc sau cuộc đấu vừa rồi thì 1 tràng pháo tay vang lên .

- Đúng là không hổ danh Trần Nhật Phong , cực kì lạnh lùng và tàn bạo . Thật vinh hạnh cho tôi . - Người đàn ông đó lên tiếng .

- Nói mau , người giấu Ngọc Hân ở đâu ?

- Há há , tôi cũng không nhớ đã giấu cô ấy ở đâu nữa . - Người đàn ông đó cười 1 cách nham hiểm và nói .

- Chết tiệt .

Nói rồi hân động thủ với tên đàn ông đó và chạy vào trong tìm nó . Gọi tên nó nhiều lần nhưng lại không có tiếng trả lời , trong lòng đã lo lắng nay lại càng lo lắng hơn . Cố gắng tìm nó nhanh nhất có thể nhưng lại không thấy , Mãi 1 lúc sau , Nhật Phong đến trước 1 căn phòng , mở cửa ra thì thấy nó đang nằm ở đó , chân tay thì bị trói chặt , khuôn mặt trắng bệch .

- Nhóc con !

Hân dịu dàng gọi nó nhưng lại không thấy nó trả lời . Lo lắng đi lại gần nó thì bỗng có 1 giọng nói vang lên .

- Nhật Phong , cuối cùng anh cũng đến !

- Ngọc Nhi , sao cô lại ... Ha , thì ra là thế ! - Hân hơi bất ngờ khi thấy cô nhưng rồi suy nghĩ 1 chút thì hân đã hiểu ra mọi chuyện . Phải , Ngọc Nhi là người đứng sau tất cả những chuyện này .

- Tại sao cô lại làm vậy với Hân Hân ? Cô ấy gây ra chuyện gì mà cô phải làm như vậy ? - Hân nhìn cô và lạnh lùng nói . Cảm giác như nhiệt độ đang ngày càng giảm xuống .

- Vì chính Ngọc Hân đã cướp mất anh từ tay em .

End chap 40

~ Chewry

~

41. Chap 41 : Hành Động Ngu Ngốc

Nhật Phong đứng đó , mặt đối mặt với Ngọc Nhi , người anh luôn nhất mực cưng chiều như em gái . Ngọc Nhi của ngày xưa đâu rồi mà sao giờ thay đổi nhanh quá khiến cho anh chút nữa là quên mất đi Ngọc Nhi của ngày đó .

- Ngọc Nhi , em hãy tỉnh lại đi . Người anh yêu chỉ duy nhất 1 mình Ngọc Hân mà thôi , ngoài ra anh không thể yêu ai khác được . Anh ...

- Anh im đi !

Ngọc Nhi hét lên cắt ngang lời Nhật Phong đang nói .

- Tại sao ? Tại sao chứ ? Sao không phải là em ? Nếu như không có chị ta thì anh sẽ chỉ yêu mình em mà thôi ! Chị ta đáng phải chết vì đã cướp mất anh khỏi em . - Ngọc Nhi nói , nước mắt dần tuôn rơi .

- Ngọc Nhi , em đừng như vậy . Đừng để hận thù làm mờ mắt em nữa . Hãy trở về là Ngọc Nhi trước đây nhé ! Nhật Phong sẽ buồn lắm nếu em cứ như vậy . - Hân Hân dần tỉnh lại sau những tiếng ồn ào của cả 2 . Nghe được câu nói của Ngọc Nhi , Hân Hân mới nhẹ nhàng khuyên bảo . Nhưng đáp lại lời nó chỉ là sự tức giận và cái trừng mắt của Ngọc Nhi dành cho nó .

- Mọi chuyện phải được kết thúc tại đây . 1 là anh chọn chị ấy , 2 là em . Anh chọn đi , nếu không thì ...

Ngọc Nhi đi lại chỗ nó , mạnh tay kéo nó đứng dậy và rút dao ra kề sát cổ nó . Hân Hân như bất động khi thấy Ngọc Nhi làm vậy , 1 lúc sau thì nó mới ý thức được đang có chuyện gì xảy ra . Lo lắng xen lẫn chút sợ hãi khiến nó không biết phải làm như thế nào bây giờ .

- Ngọc Nhi , em buông cô ấy ra . Có chuyện gì thì cứ kiếm anh mà nói , nhất định em không được làm Hân Hân bị thương .

Lời nói của Nhật Phong xem như vô ích đối với cô . Khiến cho Ngọc Nhi cảm thấy tức giận , trong lúc vô tình đã khiến cho chiếc cổ trắng muốt của Hân Hân bắt đầu rớm máu . Nó như cảm nhận được đau đang truyền tới khiến nó nhăn mặt , nén chịu cơn đau , nó nhẹ nhàng khuyên bảo Ngọc Nhi . Hy vọng cô sẽ không phải mắc thêm 1 sai lầm nào nữa . Nhưng lại vô ích .

- Ngọc Nhi , bỏ dao xuống rồi anh sẽ đồng ý mọi yêu cầu của em .

Nhật Phong đành phải giả chấp nhận mọi yêu cầu của Ngọc Nhi để giữ an toàn cho Hân Hân nhưng trong lúc Nhật Phong không để ý thì 1 tên to con từ đâu ra đi nhẹ nhàng tới chỗ Nhật Phong , trên tay cầm 1 thanh gỗ và ...

- Nhật Phong , coi chừng ...

” Rầm ... ” Hân Hân đổ ập xuống sàn nhà và mất dần ý thức . , máu bắt đầu chảy ra . Lúc này khi thấy có người định đánh lên Nhật Phong thì nó vội vùng ra khỏi Ngọc Nhi và đứng chắn cho Nhật Phong .

- Hân Hân , Hân Hân đừng em , mở mắt ra nhìn anh này . Nhất định em không được ngủ . Ngọc Hân !!!

Nhật Phong thấy nó chạy lại đỡ cho hân thì rất bất ngờ , Khi thấy nó ngã xuống , hân vội vàng chạy lại bên nó , cố gắng lay nó tỉnh dậy nhưng có vẻ vô ích , Minh Nhật ở bên ngoài nghe thấy tiếng Nhật Phong gọi nó , nghĩ là có chuyện gì không ổn liền vội vàng chạy vào nhưng đã quá trễ . Em gái bảo bối của hân sao lại nằm đó ? Còn có 1 vũng máu nữa . Minh Nhật ngạc nhiên khi thấy Hân Hân đang được Nhật phong cố

lay dậy . Không lẽ ... Không , không thể nào ! Nhìn sang bên cạnh thì thấy tên to con đó đang lồm cồm bò dậy . Minh Nhật liền tức giận đi tới chỗ tên đó và dằn cho hắn 1 trận .

- Nhật Phong , mau đưa Hân Hân vào bệnh viện nhanh lên !

Nghe Minh Nhật nói , hắn liền vội vàng gập đầu và ẵm Hân Hân ra xe rồi đi tới bệnh viện .

” Hân Hân cầu xin em đừng có chuyện gì . Anh xin lỗi vì đã không bảo vệ em tốt , xin lỗi vì không tin tưởng em , xin lỗi vì đã khiến cho em tổn thương . Con đường phía trước anh đi không thể thiếu em được vậy nên hãy cố gắng lên nhé em ! ” ~ Nhật Phong ~

Vậy là chỉ còn mấy chap nữa là bộ truyện của mình sẽ kết thúc , Cám ơn mọi người đã giúp đỡ và ủng hộ tớ trong suốt thời gian qua . Love all <3>

End chap 41

~ Chewry ~

42. Chap 42 : Quay Trở Về Bên Anh

Tại bệnh viện XYZ ...

Sau khi nghe được 1 cuộc gọi khẩn cấp từ 1 người , tất cả các bác sĩ , y tá đều có mặt từ ngoài cổng để chờ đợi 1 nhân vật mà theo mọi người nghĩ rất là uy quyền . Khoảng 5 phút sau thì có 1 chiếc Ferrari đỗ trước mặt mọi người , bước xuống là Nhật Phong , trên tay là 1 cô gái với khuôn mặt như thiên thần nhưng trên người lại có rất nhiều vết thương . Thấy hắn đi vào , các bác sĩ liền điều động nhân viên trong bệnh viện ra đỡ lấy nó và đưa vào phòng cấp cứu .

- Tôi cho các người thời gian để cứu sống cô ấy , nếu như cô ấy có chuyện gì thì các người và cả cái bệnh viện này nữa sẽ không còn nguyên vẹn nữa đâu .

Hắn lạnh lùng nói với viện trưởng của bệnh viện . Cung kính chào hắn rồi vội vàng chạy vào trong phòng cấp cứu . Vào thời điểm này , thời gian như chậm lại , hắn ngồi ngoài chờ nó mà lòng lo lắng như lửa đốt . 1 lúc sau thì Minh Nhật cũng chạy vào bệnh viện , thấy hắn ngồi ngoài phòng cấp cứu liền chạy lại hỏi tình hình của nó . Nhưng rồi đáp lại Minh Nhật chỉ là cái lắc đầu trong vô vọng của Nhật Phong . Thời gian cứ từ từ trôi qua , mới đó mà đã gần 4 tiếng nó ở trong đó , nhìn bác sĩ và y tá chạy ra chạy vào nhưng bản thân lại không giúp được gì . Hắn ngồi đó như người vô hồn , hắn biết Hân Hân mạnh mẽ lắm nhưng vẫn không làm giảm đi được nỗi lo lắng của hắn dành cho nó . Cuối cùng sau 5 tiếng ở phòng cấp cứu thì nó cũng được chuyển sang phòng chăm sóc đặc biệt .

- Thiếu gia , tiểu thư khắp người đều có vết thương cộng thêm phần đầu bị 1 cú va chạm khá mạnh nên khiến cho não có 1 phần máu bầm . Trong lúc phẫu thuật thì tiểu thư mất rất nhiều máu nhưng may mắn là đã được truyền máu kịp thời . Quan trọng bây giờ là ý chí của tiểu thư mạnh mẽ tới đâu . 1 là sẽ tỉnh , 2 là phải sống như người thực vật suốt phần đời còn lại .

Minh Nhật nghe xong như người mất hồn , từng lời từng câu của viện trưởng cứ vang vọng bên tai . Thất thần đi hướng về phòng chăm sóc đặc biệt . Nó nằm đó , vẫn xinh đẹp như ngày nào nhưng liệu sau này hắn có còn nghe được giọng nói của nó , được thấy nụ cười như thiên thần của nó ? Minh Nhật ngồi bên giường bệnh , nhẹ nhàng nắm tay nó , hắn cứ ngồi như vậy yên lặng nhìn nó . Ngắm nhìn khuôn mặt như đã khắc sâu trong trái tim hắn .

- Nhóc con , mau tỉnh dậy em nhé . Anh sẽ chờ em , chờ 1 ngày em sẽ tỉnh lại và sẽ lại yêu anh thêm 1 lần nữa ...

1 năm sau ...

Sau sự kiện đó , mọi thứ đã quay về với vị trí vốn có của nó . Ngọc Nhi sau khi gây chuyện đã được papa của cô xin Minh Nhật tha thứ cho Ngọc Nhi . 1 thời gian sau thì Ngọc Nhi đi ra nước ngoài và định cư bên đó . Ba mẹ Hân Hân biết chuyện cũng đau buồn và thương xót cho đứa con gái cưng của họ . Minh

Nhật và Nhật Phong thì bây giờ đã là chủ tịch của 2 công ty lớn nhất nước . Tommy thì sau khi quyết định buông tay cũng trở về New York , học tập và làm việc tại đó .

Tại 1 nơi nào đó ...

Nhật Phong cầm trên tay bó hoa hồng Scotland , loài hoa mà Hân Hân thích nhất . Vẫn như mọi ngày , khi có thời gian rảnh rỗi là Nhật Phong lại gác hết công việc sang 1 bên và về thăm nó .

- Nhóc con , hôm nay trời trong xanh lắm . Em có muốn đi dạo 1 chút hay không ? Cũng đã hơn 1 năm rồi đó nhóc con à ! Em có biết mọi người ai cũng đang chờ đợi em hay không ?

Nhật Phong ngồi bên giường , nhẹ nắm tay nó và trò chuyện cùng nó . Phải , cũng đã hơn 1 năm rồi , Hân Hân từ bệnh viện đã được chuyển về nhà hẳn để hẳn có thể ngày ngày được ở bên chăm sóc cho nó . Mỗi khi rảnh rỗi là hẳn lại trò chuyện cùng nó . Mặc dù đáp lại hẳn chỉ là khoảng không im lặng nhưng hẳn vẫn kiên trì từng ngày . Nhật Phong kể cho nó nghe mọi thứ , nhắc nó nhớ về những kỉ niệm mà cả 2 đã từng trải qua . Tính buông tay nó xuống thì bỗng hẳn cảm nhận được sự cử động của bàn tay nó , hơi bất ngờ khi nhận ra điều này , lòng hẳn bỗng cảm thấy hồi hộp và bất an . Như cảm nhận được , hẳn trông chờ nhìn nó và

End chap 42

~ Chewry ~

43. Chap 43 : Mãi Mãi Bên Nhau

- Hân Hân cuối cùng em cũng tỉnh !

Sau bao nhiêu ngày chờ đợi , hết hy vọng rồi lại thất vọng thì cuối cùng nó cũng đã chịu tỉnh dậy . Nhật Phong mừng rỡ nhìn nó , sự chờ đợi của hẳn cuối cùng cũng có kết quả .

- Nhật ... Nhật Phong ...

Như có điều gì đó thôi thúc nó tỉnh dậy , trong thời gian nó ngủ , Hân Hân lúc nào cũng nghe được 1 giọng nói rất trầm ấm và hết mực cưng chiều . Người đó lúc nào cũng gọi nó là nhóc con và cầu xin nó tỉnh dậy . Dù cố gắng như thế nào nó vẫn không tìm được chủ nhân của giọng nói đó . Nhưng hôm nay , khi tỉnh dậy thì nó đã biết được và cố gắng gọi tên người đó mặc dù có chút khó khăn .

- Hân Hân , Hân Hân , Hoàng Ngọc Hân . Rốt cuộc em cũng đã chịu nghe lời anh mà tỉnh dậy rồi .

Nhật Phong ôm nó trong vòng tay thật chặt . Người con gái hẳn yêu rốt cuộc cũng nhìn thấy hẳn . Nhật Phong bây giờ rất là vui mừng xen lẫn hạnh phúc . Không 1 từ nào có thể diễn tả hết cảm xúc của hẳn vào lúc này .

Cả 2 cứ thế ôm nhau thật chặt như thỏa nỗi nhớ mong sau 1 năm dài . Đã nhiều lúc hẳn muốn từ bỏ , muốn buông xuôi tất cả mọi thứ nhưng khi nghĩ về nó , khi nhớ lại những kỉ niệm giữa cả 2 thì đó lại là động lực để Nhật Phong có thể dựa vào và tiếp tục chờ đợi . Dù thời gian rất là lâu nhưng cuối cùng lại đạt được 1 kết quả hơn cả mong đợi . Mọi thứ đều có thể xảy ra nếu như chúng ta có niềm tin . Đôi khi tình yêu có 1 sức mạnh rất là kì diệu . Tình yêu không cần phải cầu kì hay phải thật đầy màu hồng như trong chuyện cổ tích mà chỉ đơn giản là sự quan tâm và tin tưởng mà cả 2 dành cho nhau .

6 tháng sau ...

Tại 1 lễ đường lớn nhất thành phố , hôm nay là 1 ngày rất đặc biệt và quan trọng đối với mọi người . Khắp nơi trong lễ đường đều được trang trí đèn hoa hoặc bóng bay kèm theo 1 vài ngọn nến được thắp lên nhìn rất là lung linh và huyền ảo . Thảm đỏ được trải sẵn từ ngoài sảnh đến trong lễ đường . Mọi người tới tham dự đều ăn mặc rất trang trọng và nhìn đầy màu sắc . Nam thì mặc comple , nữ thì mặc váy hoặc đầm và quan trọng nhất là trên khuôn mặt mọi người đều xuất hiện 1 nụ cười . Khi thời điểm đã đến , mọi người bắt đầu ngồi vào chỗ và chờ đợi , bước vào là chú rể với bộ lễ phục màu trắng , đi giữa hàng người và đến chỗ cha xứ . Và người chú rể đó chính là hẳn , hiện tại hẳn rất là hạnh phúc và mong chờ người con gái mà hẳn yêu sẽ đến bên hẳn . 1 lúc sau , nhạc bắt đầu vang lên và cánh cửa nhẹ được mở ra , mọi người đều

hướng mắt về phía nơi cánh cửa đang dần dần được hé mở và trông chờ nhân vật chính xuất hiện - chính là nó , cô dâu của ngày hôm nay . Nó khoác tay papa nó và được papa dìu dắt vào lễ đường . Đến chỗ Nhật Phong , ông nhẹ mím cười và trao tay con gái mình cho hắn .

- Thay ta chăm sóc cho nó nhé !

Nhật Phong gật đầu như 1 lời đồng ý , nắm chặt tay tay nó rồi hướng về phía cha xứ (t/g : xin lỗi nha , tớ không nhớ được mấy lời đó nên tạm thời bỏ qua nha !)

- Giờ ta tuyên bố , 2 con chính thức trở thành vợ chồng .

Nhật Phong vui mừng ôm nó quay vòng vòng . Phải từ giờ cả chính thức là của nhau và sẽ không có gì có thể chia cắt được cả 2 . Nhật Phong đặt nó xuống và cúi xuống trao cho nó 1 nụ hôn thật sâu như chất chứa bao tình yêu dành cho nó .

- Hoàng Ngọc Hân , anh hứa với em dù sau này có như thế nào đi chăng nữa , anh vẫn sẽ luôn ở bên cạnh em , trao hết cho em những gì mà anh có . Từ giờ con đường em đi sẽ không phải cảm thấy cô đơn hay lạnh lẽo nữa mà sẽ có anh bên cạnh cùng em đi đến cuối con đường . Cám ơn em , vì đã đến bên anh .

- Trần Nhật Phong , em sẽ mãi yêu anh . Không phải chỉ ở quá khứ mà còn ở hiện tại và tương lai sau này . Mãi bên em và đừng bao giờ rời xa em nhé ! Chỉ yêu duy nhất mình anh mà thôi , chàng trai của em .

Cả 2 nhìn nhau và nói như lời hẹn ước cho hạnh phúc mãi mãi về sau ...

End chap 43

~ Chewry ~

(ĐÃ HOÀN TRUYỆN)

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cam-on-em-vi-da-o-ben-anh>